

*Из Словото на Учителя Беинса Дуно
(Петър Дънов)*

Ученик - Път към освобождение

Шумен
2004 г.

Предговор

Моето учение е основано на три основни принципа: Божествената Любов, Божествената Мъдрост и Божествената Истина.

От тези три принципа следва, че е необходим пълен мир и пълно разбирателство, братство и взаимопомощ за общото благо. Учението Ми изключва всякакво насилие, изисква абсолютна чистота в мислите, чувствата и действията. Едно от най-съществените условия за всички последователи на това учение е съвършената нравственост. Ученикът на Божествената Школа, за да може да възприеме и приложи великите Истини на Христовото учение, трябва да бъде чист физически, морално и духовно. Всяко нарушение на това условие е една спънка в развитието му. Той трябва да бъде изправен във всяко отношение, както към себе си, така и към другите, към обществото и държавата. Аз препоръчвам зачитане на установените закони и наредби на властта. Всеки недостатък и несъвършенство в обществения и държавния строй може да се изправи чрез самоусъвършенстване, понеже е казано: “Бъдете съвършени, както е съвършен Отец ваш Небесен!”

Църквата винаги трябва да бъде в пълно съгласие с Божията Любов, Мъдрост и Истина.

С политика не се занимавам, защото тя не предствалва за нас никаква цел... Аз само поучавам кое е разумно и добро.

За да се схване Божествената Мъдрост и да се разбере Божествената Истина, изисква се знание за Живота. Тия знания се преподават на ония, които желаят доброволно да се учат и напредват. Ако те са здрави умствено и морално, лесно схващат преподаваните им уроци. В противен случай могат и сами да се откажат от една работа, която не е по силите им. Аз нито викам някого, нито принуждавам, нито задържам. В Моето учение се прилага разумната свобода. Който дойде, няма да бъде изпъден, но и който желае да си отиде, няма да бъде задържан. Никому нищо не се налага. А на всички помагам по желанието им със съвети, упътвания и разумни лечебни средства съобразно законите на Разумната, Живата Природа...

Учителят Беинса Дуно

Беседата “Първичната връзка”

НБ “Петимата братя”, изд. София 1949 г

Т. м.

Ще прочета 4 гл. от Евангелието на Йоана.

Най-тягостното състояние в живота на човека е, когато не знае посоката на своето движение или на своя стремеж. Като се ползвате от своите опитности, виждате, че някога преживявате състояния на скръб, някога - на радост; някога сте спокойни, някога раздразнени. На какво се дължат тези състояния, не знаете. Сега, като ви говоря, искам да схващате добре, да не изпадате в заблуждения. Когато говорим на деца от първо отделение, те ни разбират по един начин; когато говорим на деца от второ, трето или четвърто отделение, те ни разбират по друг начин. Когато говорим на ученици от гимназията, те ни разбират по своему. И най-после, когато говорим на ученици, които са свършили гимназия, те ни разбират най-добре - те имат вече по-определени понятия за живота. При сегашното развитие човек има определени задължения към живота. При това колкото по-организиран е човек, толкова по-големи са задълженията му.

Имате в двора си няколко коли пясък и тухли за строеж. Поглеждате към пясъка, но не се интересувате от частичките му, какви са по големина. Обаче като погледнете към тухлите, обръщате внимание на големината им. - Защо? Защото мястото на всяка тухла е определено. Не е безразлично де каква тухла ще турите. За пясъка въпросът е друг. Частиците му са толкова малки, че дето и да попаднат, няма да окажат влияние върху строежа. Значи колкото по-голямо е сцеплението между частичките на едно тяло и колкото по-високо организирано е то, толкова по-определено е неговото място в целокупния живот. Следователно сегашните ви отношения към космоса не са такива, каквито са били преди хиляди години. И постъпките ви днес не са такива, каквито са били преди хиляди години. Много естествено сегашният човек е по-организиран, отколкото преди хиляди години. Всеки човек носи в себе си известно знание, опитности, верую, едни от тях придобити по наследство, а други - резултат на свой собствен труд и усилие.

Всеки човек има по една наследствена религия. Старият вълк казва на сина си: Слушай, синко, ти ще пазиш свещените традиции на нашето племе; ще пазиш свещено знанията, научните теории и придобивки; ще пазиш свещено и нашата религия и верую, без никакво отклоняване. Ще кажете, че това е пресилено сравнение. Каква е всъщност религията на вълка? - Религия на жертвоприношението. Вълкът казва, че религия без жертвоприношение не съществува. За да се служи на Бога, все трябва да се пролее малко кръвчица. За да намери подходяща храна, вълкът трябва да издави няколко овце - това е неговата жертва. Обаче интересите на вълка не са интереси на овчаря, затова той го убива.

Когато се говори за вашите свещени традиции, питам: Спазени ли са те? Спазени ли са традициите на вълка? Какво ще кажат овцете за своите традиции? И те си имат религия, но тя не се основава на жертвоприношението. Те си служат с растителна храна - това е тяхната жертва. В това отношение овцата стои по-високо от вълка. В невидимия свят овцата е едно нещо, а във видимия - друго. В невидимия свят овцата мисли като човека, а на земята се проявява като животно. Като ви говоря така, аз искам да подготвя умовете ви за едно по-високо стъпало. Досега са ви проповядвали, че трябва да бъдете добри и справедливи, да обичате всички хора. Лесно се говори на хората за едно, за друго, но като дойдем до приложението, там има нещо, което куца. Това трябва да се признае. За свое оправдание вие казвате: Такъв е векът, такива са условията, такива са законите на природата, такъв е пътят на човешката еволюция. Това са само предположения: може да е така, може и да не е така. Наистина дали е такава човешката еволюция, не знаем положително. Например, ако се напиеш и паднеш на земята в калта, трябва ли да мислиш, че това е било в плана на твоето развитие за този ден? Не е така. Не мисли, че ако се напиеш и паднеш в калта, така е трябвало да бъде. Че си се окалял, това е резултат, който се дължи изключително на тебе. Ти си паднал, ти сам ще станеш. Моралът на Всемирното Бяло Братство е абсолютен. Той гласи: Когато Учителят приеме известно лице за свой ученик,

той престава да се меси в неговите грешки. С други думи казано: Учителят е сляп за погрешките на своя ученик. Преди да е станал ученик, той го е предупреждавал за всичко. Щом стане ученик, Учителят вече не вижда погрешките му. От своя страна, ученикът не разбира погрешките на своя Учител. - Защо? - Защото той не е в състояние да изправи погрешките на своя Учител. И да ги види, не може да ги изправи. - Учителят може ли да изправи грешките на своя ученик? - Някога той не може. - Защо не може? - Защото има известни недъзи в човека, които произтичат от един естествен закон. Представете си, че Учителят не се е хранил цели десет дена. Какво ще бъде неговото състояние? Ще бъде ли той така бодър и весел, както когато се е хранил? Ако ученикът не разбира, че възбуденото състояние на Учителя се дължи на нещо незадоволено в неговия организъм, той може да припише това състояние на волята или на характера на своя Учител.

Ако ученикът е гладувал например пет дена, Учителят констатира известна възбуда в него. Той ще го разбере. Ако започне да го морализира, няма да му помогне. Хляб е нужен на ученика! Следователно хлябът е в състояние да поправи недъзите и на Учителя, и на ученика. Оттук вадим следния велик, абсолютен закон, който изправя нещата моментално. Този закон гласи: Всеки недъг може да се изправи, когато се възстанови връзката между човешката душа и Бога. Този закон е на Всемирното Бяло Братство. Тази връзка още не е възстановена. - Какво трябва да направи човек, за да възстанови връзката си с Бога? Ще кажете, че трябва да любим ближния си. Как ще го възлюбите? Както детето люби майка си ли? Детето постоянно суче от майка си, от своя ближен, но в замяна на това нищо не дава. Майката дава и се утешава с това, че един ден детето ѝ ще я възлюби както трябва. Ако очакванията на майките биха се реализирали, нашето общество би било друго, а не като сегашното. Обмяната на майката и детето днес не е правилна. Майката има любов, но детето няма. Вие не можете да имате правилна връзка с когото и да бъде, докато нямате връзка с Бога.

Съвременните религиозни хора говорят за Бога, а въпреки това искат да подобрят обществото без Бога. Казват: Да възлюбим Бога! Това е общо казано, на думи. За да възлюбим Бога, трябва да свържем душата си и духа си с Душата и Духа на Бога. Тогава ще има преливане, т.е. правилна обмяна между Бога и нас. Колкото блага ни даде Той, толкова ще дадем и ние. Щом се създаде тази правилна връзка, тогава Бог ще ни призове като свои съработници. Той и днес казва: “Елате да работите с мене.” Щом станем съработници на Бога, всичките ни работи ще се благословят. Това значи да имаме правилно ръководство. При тази връзка вие ще почувствате вътрешна пълнота в себе си. Така именно ще изучавате Божественото знание, което ще внесе във вас мир, вътрешен подтик и повдигане на вашия дух. То ще създаде във вас такова вътрешно разположение, с което ще преодолеете всички мъчнотии в живота ви. При връзката на човека с Бога няма да има мъчнотия, която не може да се преодолее. Първото нещо, което се изисква за създаване на тази връзка, е смириенето. Това е един от законите на Всемирното Бяло Братство. Смириенето е първото качество, което се иска от ученика. При Бога ще отидеш не праведен, не учен, а смирен.

Сега ще си послужи със следната аналогия. Когато влизаш в чистата вода, казваш ли, че първо ще се измиеш, а после ще влезеш във водата? Не, в Божествения живот ще влезем такива, каквито сме. Нека Бог каже да не влизаме. Той ще ни каже: Добре дошли! - Но кога? Когато всеки носи надписа: “Смирение”. Аз говоря за съзнателното смирение. Имаме ли този надпис на себе си, ние сме положили основния камък на връзката. Какво казва Христос? “Елате при мене всички трудещи и обременени, защото аз съм смирен по сърце.” Елате при мене всички, които сте изгубили смисъла на живота. Елате при мене, защото съм смирен. Той не казва за себе си “аз съм учен, аз съм любов”, но казва “аз съм смирен”. Имате ли смирение, Божията Любов може да дойде във вас. В духовния свят смириенето дава пластичност на човешката душа, да възприема благата, които Божественият дух носи в себе си. Към това именно се стреми човешката душа. Само при това състояние ние можем да възприемаме.

Мнозина от вас, като ме слушате, ще кажете: Още не му е дошло времето; това ще стане в някое бъдещо прераждане. - Отде знаете, че в следното прераждане ще имате добри условия? Чудно нещо, в бъдещето вярвате, а в сегашното не вярвате! Или в миналото си имал условия, а днес нямаш. Знаете ли на какво прилича това? Един турчин казвал: Когато бях в Цариград, аз прескачах трапове, десет метра широки. Които го слушали, казвали: като е така, и тук има широки трапове, прескочи, да те видим. - Не, отговорил турчинът, траповете в Цариград са други. Казвам: Ако имаш пълната вяра, че в бъдеще ще прескочиш един трап, десет метра широк, защо не го прескочиш сега? Ще кажете, че сега няма условия. Отде знаеш какви ще са бъдещите условия? Това е самоизмама на човешкия обективен ум, или на плътския човек, направен от пръст и дух. Трябва да знаете, че човека има зародиш на две раси. Сегашният човек е роден от втората раса, направена от пръст и дух. Хората на първата раса са направени по образ и подобие Божие и вървят по друг път на еволюция. Плътското винаги се бори с духа. Кой човек, като се е борил със себе си, т.е. с духа, е победил? Който се бори със себе си, може да победи, но същевременно и се разрушава. Никога човек не трябва да се бори със себе си, но да познае себе си, т.е. Божественото начало. Сегашните ученици трябва да станат по образ и подобие Божие. И Христос казва, че трябва да служим на Бога с Дух и Истина.

И тъй, въпросът за служенето на Бога не изисква да напуснете сегашния си живот и да отидете в горите. Връзката между вас и Бога може да стане при условията, при които сега живеете. Вие може да сте при най-ниските или и най-високите условия на живота, в ада или в рая, но пак можете да направите връзка с Бога. Това не зависи от външните условия. Разумният всякога може да използва условията. Но преди всичко той трябва да направи връзка с Бога и да разреши въпроса за служене при условията, дадени му от Бялото Братство. Аз не искам да влезете в стълкновение с вашите минали вярвания. Нека те бъдат основа, върху която да съградите сегашните си разбираня за Бога. Вие сте достигнали вече до едно развитие,

при което можете да направите връзка с Бога, да разрешите тази задача още в този живот. При сегашното ви състояние има нещо, което ви спъва, а именно: всички религиозни хора и окултни ученици изпадат в слабостта да мислят, че веднъж влезли в този път, ще дойде такова просветление в тях, което моментално ще премахне мъчнотиите им. Това отчасти е вярно, но има и друго нещо: учениците, които са влезли в този път, се натъкват на ред мъчнотии и изпитания. Те трябва да ги преодолеят. Те трябва да се борят с тях, да се сражават, докато ги победят. Като се натъкват на мъчнотии, някои казват: Не е време сега за борба. Мъчнотиите могат да отстъпят, но ти губиш условията, при които можеш да растеш. Мъчнотиите показват, че Божественият Дух съизволява във вас и ви поощрява. С други думи казано: Колкото повече мъчнотии имате, толкова повече възвишените Братя от другия свят се интересуват за вас. Понеже сега нямате връзка с тези Братя, т.е. с възвишения свят, духовните ви чувства са в спящо състояние. Следователно енергията, която иде от висшите светове, остава в нисшето ви естество, без да се прояви. Щом направите връзка с Бога, обмяната е правилна, енергията се използва разумно и мъчнотиите се разрешават лесно.

Сега у вас може да се роди известно съмнение. - На какво се дължи съмнението?

Аз и друг път съм казвал: Съмнението е признак на невежество. Който има абсолютна вяра в Бога, никога не се съмнява. Не казвам, че съмнението няма да дойде. То ще мине и през вярващия, но той няма да го пусне и задържи в себе си. Светът е пълен със съмнения. Достатъчно е да им отворите път в себе си, за да нахлуят във вас хиляди всевъзможни съмнения. В това отношение вие ще се намерите в положението на онази американка, която присъствала на сказката на един физик върху електричеството. Той разглеждал случаите, когато електричеството пада като гръм върху къщите, кои елементи го привличат и т.н. Сказката ѝ направила такова силно впечатление, че като се върнала къщи, тя решила да се освободи от всички предмети, които привличат електричеството. По едно време през нощта тя чула

гръмотевници и почнала да разкарва мъжа си цял час от едно място на друго, да не падне гръм върху тях. След малко всичко утихнало. Тя си казала: Слава Богу, гръмотевицата мина и ние се освободихме. Като отворила вратата, тя видяла, че земята е суха, дъжд не валиял. Съмнението е такъв майстор, който може да произведе пертурбации в ума ви, да ви преведе през хиляди мъчнотии, които нямат основание да съществуват. Това са илюзии, в които вярвате.

Сега вие искате да бъдете ученици на Всемирното Бяло Братство. На място е желанието ви, защото там ще научите много нещо. Някои задават въпроса: Де е Бялото Братство? В самите нас. То не е една химера, едно име, то е реалност. Не е достатъчно само да желаете да бъдете ученици на това Братство - работа се иска от вас. Има окултисти, които са обикаляли дворовете на Бялото Братство, но не са проникнали до неговата същина. Какво може да знае един студент, който не е посещавал нито един професор? Някои теософи казват, че за да постигнеш посвещение, трябва да отидеш в Индия. Може да си ходил в Индия, да си минавал през изпити, без да си се посветил. Който иска да се посвети, може да получи посвещение навсякъде: и в Индия, и тук. Ти може да отидеш в Индия, но и Учителят ти може да те намери тук. Отиването в Индия може да стане в пет минути. Учителите на Бялото Братство знаят законите на природата. Те могат да съгъстват и да разреждат материята на своето тяло и да се пренасят, дето искат. Учителят на Бялото Братство може да те срещне навсякъде, ако си го пожелал. Той ще те прекара през посвещение и ще си замине

Аз зная само един случай на посвещение в България. Преди 50-60 години един млад българин искал да се посвети на Бога, понеже майка му го обещала да служи на Бога. Като отишъл в Солун, влязъл в църквата “Св. Димитър”, дето му се явил един от Белите Братя, който му казал: Ти си тръгнал на път и мислиш, че в Света гора ще получиш каквото желаеш. Не ти трябва калугерство, то е празна работа. Готов ли си да възприемеш това, което ще ти кажа? Младият човек видял, че от главата на Белия Брат излиза светлина. Като чул думите му, той пожелал да му даде нещо, но онзи се изгубил. Това

посвещение станало в църквата. Младият момък се стреснал от видението, но свещеникът, който присъствал там, му казал: Не бой се, Божиите пътища са неузнаваеми.

Сегашните християни искат да видят Христа. Те не знаят, че Христос е връзката между Бога и нас. Това е любовна, вътрешна, невидима връзка. Като придобил тази връзка, Павел казал: “Сега познавам Христа повече, отколкото по-рано.” И аз искам от вас да прибавите нещо ново към това, което имате сега, а именно, да възстановите връзката си с Бога. Направите ли веднъж тази връзка, вие ще пристъпите към новото. И тогава всички недоразумения, които сте имали досега, сами по себе си ще изчезнат. Вие се нуждаете от съдействие. Когато някой има желание да направи нещо хубаво, присъединете се и вие и с общи усилия да реализирате това желание. Ако сме съработници на Бога, няма да правим разлика кой пръв е намислил да прави добро. Всички с готовност ще се присъединим към него за постигане на доброто.

И тъй, това, което често измъчва хората, са постоянните съмнения. И в съвременния окултизъм поради тези съмнения, става преминаване от едно братство в друго. Обаче великият закон на развитието не позволява това. Според този закон всяко клонче трябва да стои на своето място. Само Господарят може да го премести от едно място на друго. Който желае сам да се присади, той е осъден на изсъхване. Няма по-велика философия, по-велика мисъл от тази да се свържем с Бога. Тази връзка осмисля живота. Тогава за всичко, което върши, човек се допитва до своя ръководител, с когото е свързан. Ако инженерът прави план за едно здание, той ще вземе предвид и най-малките подробности, които планът изисква. Когато ученикът на Бялото Братство иска да вземе нова посока в живота си, той трябва да има предвид всички закони на Братството. Кажете ли, че може и без посока да върви напред, той се самоизлъгва. Христос каза на самарянката: “Иде час и сега е, когато истинските поклонници ще се покланят на Бога в дух и истина.” Значи и това е определено. Наистина Бялото Братство влиза в положението ви и ви помага да решите правилно

своите мъчнотии. Сега сме в края на века, няма какво повече да очаквате. Сегашната епоха е почти завършена. Отсега нататък нищо ново не може да ви се даде. Новото е връзката ви с Бога, т.е. преминаването в Божествения свят, който осмисля живота ви. Какво ще бъде положението ви, ако сте заек, когото постоянно гонят и стрелят? Сърцето му трепва от най-малкия шум. Откакто се роди, докато умре, човек е изложен на постоянен страх, като заека. Ако запитате заека какво е научил, той ще ви каже: Нищо друго, освен страха. Това не е наука. Тази наука и досега се проповядва на хората: Ад има, мъчение има, дяволи има в света. Обаче тези, които проповядват това, сами не вярват в него. В Божествения свят няма помен от грях. Там на мястото на греха стои благочестието. Сърцето на благочестивия е готово да помага, да съдейства, да милва.

Сега всички искате да бъдете ученици. Първото нещо, което се изисква от вас, е смирението. Да ходите с наведени глави, това не е смирение. Смирението подразбира такова състояние на душата, при което човек възприема великото, Божественото, което осмисля живота. Смиреният се приспособява към всички условия. Всички учители са минали през смирението. Ако Великият Учител Христос, казва, че има смирено сърце, колко повече вие, които искате да станете ученици на Бялото Братство, трябва да придобиете смирение. Един ден и вие трябва да кажете: Ние сме смирени по сърце. Питате: Ако смирението надделяваше в света, щеше ли да има несъгласие, противоречия между хората? Щом е така, да приложим смирението като първо условие в живота.

Понеже отворихме широко вратата на Школата, смирението на ученика ще се познае от неговото поведение. Между учениците трябва да има взаимно почитание. Освен смирението, нужни са още четири качества: абсолютна честност - каквото каже човек, да го изпълни; да бъдете добри - добродетелта прави човека устойчив. Доброто е морално качество, което принадлежи на Божествения свят. Честността е качество на човешкото аз. Ученикът трябва да бъде крайно интелигентен. Неговият ум да бъде гъвкав, да

схваща моментално всички тънкости, да не се лъже. Каквата задача му се даде, веднага да я реши. Ученикът трябва да бъде още благороден и великодушен. Значи честност, доброта, интелигентност и благородство, това са четири качества, присъщи на ученика. Всеки трябва да се стреми да изработи в себе си тези качества. - По какво се познава честният? Той върви изправен, строен е, мускулист, с отворено лице. Всяко изкривяване, т.е. деформация на тялото се дължи на нарушаване закона на честността. Доброто пък дава стабилност на човека. Той има тяло, което издържа и на най-висока температура. Сегашният човек е като въска. Той издържа толкова, колкото и въскът. Щом се нагрее до точката на топенето, той започна да се топи. Ако се усили температурата на духовната енергия в човека, той започва да се топи, да се разслабва. Добродетелта изменя тялото на човека. Тя го прекарва през вода и дух и го калява. Водата е елемент на новия живот, а духът е силата, която сглобява отделните части и образува духовното тяло на човека. Интелигентността внася светлина в човека. От очите и от лицето му излиза светлина, която го води в правия път.

Като приемете Божествената светлина, вие ще дадете ход на благородството на вашата душа, ще почувствате благоволенieto на Бога и разположението на всички добри хора. Без тази светлина, каквито усилия и да правите, всичко ще бъде напразно. Без честност, доброта, интелигентност и благородство ученикът не може да намери своя Учител. Щом придобие тези качества, Учителят ще извика ученика си на име, ще го благослови и просвети. Който го види, ще разбере, че в него е станала известна промяна. Не може да намериш Учителя си и да не осмислиш живота си. Преди да намери Учителя си, ученикът е бил яйце, което се търкаля. Щом го намери, изправя се на краката си и започва да ходи. Който се е измътил, той се превръща в пиле, което има условия да расте и да се развива. Той постепенно се осъзнава, влиза в Божествения живот и се освобождава от връзките на плътта. Първоначално Павел беше горделив, но като позна Христа, мина през големи страдания. След като му удариха пет пъти по 39 тояги, той каза:

“Виждам, че с големи страдания ще вляза в Царството Божие.” Тогава той се смири и се свърза с Бялото Братство. Казва се, че той се възнесъл до седмото небе. Де е това небе? Ние не го виждаме. Ако е горе някъде, не можем да го видим. Това небе е тук. Павел казва: “С тялото си ли бях, или без него, не зная, но видях и чух неща, които око не е видяло и ухо не е чуло.” Казвате: Кой ще ни избави от това смъртно тяло? Най-послед Павел казва: “Сега съм във венеца на живота си.” И тогава Павел беше във вериги, но не се страхуваше вече.

Желая ви да започнете със смирението. Не ви желая нещо материално, но това, което Бялото Братство е предвидило за вас. Още тази вечер то ще ви посее в земята, ще ви засипе с малко пръст, ще ви полее и ще ви остави, слънцето да ви е на помощ. И религиозните казват: Господ да ти е на помощ! Значи и вие ще следвате закона на житното зърно. С тялото си вие сте посяти в земята. Много пъти сте следвали този закон. Сега сте вече в крайния предел. Не казвайте “я бъде, я не”, но кажете “мога”. На български думата “мога” е колкото положителна, толкова и отрицателна. Не казвайте “не ще мога” или “може би”, но кажете положително “ще бъде”.

Сега не е въпрос за спасение, но бъдете ученици на Великата школа. Желая да получите Божието благословение. Знаете ли какво значи да бъдеш ученик? Може да сте добри, но това няма да ви направи ученици. Казват за някого, че не е толкова добър, но е способен ученик. Способният ученик може да стане добър, но неспособният мъчно може да стане добър. Каквато работа и да вършите, тя не може да ви спъва в избора. Следователно, всякога можете да бъдете ученици. Дали сте млади, или стари, и това не ви спъва. Всякога можеш да станеш ученик. Всякога можеш да туриш здрава основа на живота си.

Желая в бъдеще между всички млади и стари да се създаде по-здрава връзка от сегашната. Не се чувствайте притеснени. Това състояние трябва да се премахне. Бъдете свободни, естествени в отношенията си. Само така ще се създаде здрава връзка между вас и Бога.

Беседа от Учителя, държана на братята, 22 юни 1922 г. София

Беседата “Да се роди”

НБ” Дали може”, изд. София 1942 г.

“Ако не се роди някой отново.”

Йоана 3:3

“Ако не се роди някой отново, не може да види Царството Божие.” Царството Божие е стремеж на човешката душа, цел и смисъл на човешкия живот. “Ако не се роди някой отново, не може да види.” Понеже новораждането е условие за виждане на Царството Божие, Христос казва, че необходимите елементи за това са вода и дух. Водата е Божествен елемент, който принадлежи на херувимите. Техният физически свят е съставен от вода. Следователно, който иска да види Царството Божие, трябва да притежава двата елемента – водата, символ на живота, физическия свят на херувимите, и духът – основа на Божественото Царство. Който иска да влезе в Царството Божие, трябва да бъде във връзка с ангелите – основа на това царство, и с херувимите – неговият физически свят. Без тази връзка, т.е. без вода и дух невъзможно е човек да види Царството Божие. Как бихте видели някоя красива местност в природата, ако не се качите на висок планински връх? Не се ли качите на върха, пред вас ще се изпречат неща, които ще препятстват на окото да вижда ясно. Те ще правят картината мъглива. Мъглата в човешкия живот е резултат на ненужни и неестествени човешки желаниа. Когато Христос казва да не се грижим, какво ще ядем и какво ще пием, Той има предвид мъглата в нашия ум. Трябва да се освободим от тази мъгла, за да виждаме ясно. Тя трябва да се излее във вид на дъжд, а не да стои пръсната във въздуха.

“Да се роди.” Какво означава раждането? Българите казват, че някоя жена добила. Обаче, добиване и раждане са два различни процеса. За жената се казва, че добила; за пилето, че се излюпило, а за низшите организми, че се размножават чрез деление. Раждането пък подразбира бременност на духа

с една Божествена, велика идея. Значи, за да се роди човек, в неговото съзнание трябва да вземат участие два елемента: разумът, като висша проява на ума, и сърцето, като условия за проява на чувствата. С други думи казано: За да се роди човек изново, с ново съзнание, той трябва да мине през вода и дух. При разглеждане на въпроса с новораждането, умът и сърцето трябва да бъдат свободни от всякакви предразсъдъци и предубеждения.

В Англия, една депутация от жени, членки на благотворително дружество, посетила един богат английски лорд, с молба да пожертва някаква сума за дружеството. Те отишли в дома на лорда вечер. Той ги поканил учтиво, предложил им да седнат и позвънил на слугата, да дойде да запали лампата. В бързината си, слугата драснал три клечки кибрит, една след друга, и едва на четвъртото драсване запалил лампата. Лордът му направил бележка, че не е внимателен, не трябва да изразходва четири клечки кибрит за едно запалване. Дамите, като чули, как лордът прави бележка на слугата си за четири клечки кибрит, си казали: Не попаднахме на добро място. Този човек прави въпрос за няколко клечки кибрит, а ние очакваме помощ от него. Като излязъл слугата, лордът се обърнал към депутацията с думите: С какво мога да бъда полезен на благородните дами? Те разказали, с каква цел идат при него, и той веднага им дал една сума от сто хиляди лева. Те останали очудени от щедростта на лорда. Защо? – Защото имали предразсъдъка, че пестеливият човек не може да бъде щедър.

Щедростта е едно качество, а пестеливост и икономия – друго. Защо трябва да се изразходват две, три и повече клечки кибрит за запалването на една лампа, когато това може да стане само с една клечка? Има хора, които са щедри на кибритените клечки, а като дойдат до парите, там са скъпи, нямат никаква щедрост. Безразборното драсване на клечките е подобно на многобройните теории и разисквания върху християнството. Като слушате как се тълкува християнството, ще кажете, че тези хора са тръгнали вече в правия път. Опитайте да се докоснете до кесията им за благотворителна цел, веднага ще

се поколебаят. За предпочитане е при разискване на въпросите човек да икономисва клечките, а да дава щедро стоте хиляди лева, отколкото обратното – да изразходва клечките, а да икономисва парите.

“Да се роди човек изново.” – Как става новораждането? – Като се роди човек от вода и дух. Раждането е доброволен, Божествен акт, а добиването, както казват българите, насилнически процес. Всички хора мислят, че са родени, в същност, те са добити. Питайте едного от сегашните родени хора, отде е дошъл, кои са майка му и баща му, къде са те днес, къде е отечеството му, той ще ви каже, че не знае отде е дошъл и къде ще иде. Знае, че родителите му са умрели, но кои са те, отде идат, също не знае; кое е истинското му отечество, и това не знае. Какво знание има този човек? Каква философия има той за живота? Роденият от Бога знае своя произход. Който не знае произхода си, той е добит, не е роден. Между думите “добиване и убиване” има нещо близко. Също така и на английски език думите “лоер” /законоводец/ и “лаер” /лъжец/ са близки по изговаряне, но различни по значение: Като се подхлъзне някога езикът, може, вместо законоводец да излезе лъжец, и обратно.

Христос казва: “Ако не се роди човек изново, не може да види Царството Божие.” Превеждаме: За да добием Царството Божие, за да възприемем външната светлина, която ще внесе в нашия ум цветовете и формите на телата, потребни са впечатления, които отпосле ще се обработват. Реални неща не са видимите, а невидимите, които възприемаме вътрешно. Някои хора, светски и религиозни, имат криво схващане, като мислят, че виждат нещата само външно. Външното виждане наричаме гледане. За да видим физически един предмет, съзнанието ни трябва да бъде будно. За да виждаме предмета външно и вътрешно, т.е. и физически, и духовно, нужни са мъдрост и любов. Не можеш да познаеш човека, докато не го обичаш; не можеш да го разбереш, докато не се свържеш с разумността, която работи в него. Разбиране между хората има само там, дето тоновете вибрират хармонично. Когато

съчетанието между тоновете е хармонично, казваме, че между тях съществува известна разумност. В това отношение, Божествената музика представя проява на мъдростта, т.е. на разумно, мъдро съчетание на тоновете. Когато иска да изрази някоя нежна част от пиесата, музикантът избира такова съчетание на вибриращите тонове, което може да произведе съответен ефект върху човешката душа. Когато иска да изрази любовта си към момата, момъкът понижава гласа си, да стане тих и мек. Когато искате да покажете, че сте недоволни от някого, вие повишавате гласа си, свивате вежди, намръщвате се, показвате юмруци.

“Ако не се роди някой изново.” Христос говори за новораждането, като условие за вътрешно виждане. Както бубата има стремеж да се превърне в пеперуда, така и онзи, у когото съзнанието е пробудено, има желание да вижда нещата вътрешно. Когато работи с желание да придобие материалите, необходими за неговото новораждане, човек е на прав път. Който мисли, че ще намери тези материали във физическия свят и ще ги получи наготово, той не може да се новороди. Наистина, мъчнотиите, изпитанията, на които човек се натъква, до известна степен спъват неговото развитие, но той трябва да прави усилия, да ги преодолява. Той знае, че смисълът на живота е в Царството Божие, дето ще намери своите близки, които обича, и които го обичат. Той знае, че смисълът на живота е в придобиване Царството Божие, т.е. в придобиване на света на хармонията и красотата, на светлината и простора. Към този свят, именно, се стремят съзнателно и несъзнателно всички мъже, жени и деца. Търсите ли красиви форми, възвишени идеи, Божествена музика и поезия, ще ги намерите в Царството Божие, в света на безсмъртието. Не е далеч от нас този свят. Той ни обикаля отвред; той прониква и в нас. Разстоянието от нашия свят до Царството Божие е само една стомилионна от милиметъра. Причината дето хората не могат да видят тази близост, е стремежът към периферията на живота. С това те се отдалечават от Бога и от Царството Божие. Има хора, които се стремят към центъра на живота, т.е. към

Бога, към Неговото царство, но те са малко на брой. Повечето вървят към периферията: жените угаждат на мъжете, мъжете – на жените, майките – на децата, децата – на майките и т.н. И това не е лошо, но не е правилният стремеж, не е правилният път на душата. Истинският път на душата е към Бога. Това означава вътрешен стремеж, съсредоточаване на човека към неговото висше, Божествено съзнание.

Как намира човека своето висше съзнание или това на своя ближен? Ще кажете като люби. Вярно е, че любовта отваря всички пътища на човека, но за коя любов говорите? Например, жената се стреми към своя мъж. – Къде е мъжът ѝ? Или къде е жената? Тя хваща ръцете му, гледа го в очите, но казва, че е студен към нея, не я обича. Какви доказателства има тя, че мъжът ѝ не я обича? Нека жената вземе своя термометър и провери, каква топлина има мъжът ѝ. Ако има 37 градуса, той не е студен. Може ли да нарече студен онзи човек, който има 37 градуса топлина? И аз меря със своя термометър и виждам, че този човек има 37 градуса топлина. Значи, друго нещо подразбират мъжа и жената, когато са недоволни един от друг и се обвиняват в студенина.

Някои казват, че Христос говорил със символи, служил си с преносния смисъл на думите. – Вашият език какъв е? Как е възможно топлият човек да бъде студен. Аз пък зная студени хора, които са топли. Колкото е вярно вашето твърдение, толкова е вярно и моето. Това е неопределен език, неопределена философия. Действително, има хора, на които топлината не е определена, постоянно се мени. Такава топлина не е истинска. Топлина, която слиза до 35 градуса и се качва до 40 градуса, е променлива. Представете си, че имате едно градуирано шише, разделено на сто деления, т.е. на сто градуса. Вие очаквате шишето ви да събира сто кубически сантиметра течност и толкова наливате, но всякога оставате изненадани. Защо? – Шишето е пукнато точно на 37-то деление, и над това деление течността се излива навън. Вие очаквате вашият мъж да има 100 градуса топлина, а оставате изненадани. Той отправя към вас само 37 градуса топлина. От това гледище, казвате, че мъжът

ви е студен към вас, не ви обича. Какво трябва да направите, за да ви обича? – Да си купите ново шише, в което да турите мъжа си и да го пазите внимателно, да не се пукне някъде, та топлината и съдържанието му да изтекат навън. Само така мъжът ви ще има постоянна и неизменна любов към вас.

“Да се роди някой изново.” Това значи да влезе човек в шишето си, което има 100 градуса топлина и 100 куб. см вместимост. Обаче, 37 градуса топлина не е голяма. При тази топлина се извършват обикновени процеси. При нея човек не може да разсъждава зряло, нито да люби зряло. А човек трябва да се новороди, да придобие нов елемент в живота си. Съвременните психолози наричат “новораждането” процес на пробуждане на човешкото съзнание; мистиците го наричат проникване и проява на Божия Дух и проява на Божествената душа в човека. Духът и душата посещават човека и си заминават, но ако останат за дълго време в него, те обхващат напълно ума, сърцето и волята му. Този процес наричаме “новораждане”. Тогава човек е бременен с Божествени мисли и желания. Той е господар на своя живот и владее изкуството да се качва на небето и да слиза в ада по свое желание. Като чуват да се говори за ада, хората се страхуват, плашат се от лошите духове, не искат да ги срещат на пътя си. Който се е новородил, не се страхува от ада. И да слезе там, жителите му го посрещат добре, всички му стават на крака и му се подчиняват. Щом напусне ада, те си въздъхват спокойно и си казват: Дано не дойде пак между нас. Страшен е животът в ада. За да излезе оттам и да придобие безсмъртието, човек трябва да се новороди.

Каква е разликата между вас и близките ви, които са заминали за онзи свят? Вие сте облечени в дрехи от гъста материя, а те – в дрехи от по-рядка и финна материя; вие ядете и пиете, четете, разговаряте се, а те не могат – нямат органи за това. С една дума, вашият живот се различава коренно от техния. Каквато е разликата между гъсеницата и пеперудата, такава е и разликата между вас и астралните същества. Те имат дотолкова отношение към вас, доколкото водите добър живот. Видят ли, че вие мислите само за ядене и пиене, те

се огорчават. Някои хора се отвращават от лекия живот, още докато са на земята. Така и бабите, като виждат млади моми и момци да се любят, чудят се на ума им и се питат, как не им е омръзнало това. Те мислят, че са поумнели, че са надраснали тези неща. Всъщност те са далеч още от това. Изкуство е човек да се отказва доброволно от временните и преходни желания. Изкуство е човек да има всички условия да пие и доброволно да се откаже от пиене. Такъв човек е с характер. Той е разбрал Божествения живот.

Как се познава човешкият характер? – По два начина: като турите богатия и високопоставен човек при бедни условия, или като поставите бедния при богати условия. Ако богатият не измени убежденията си, разбиранията си и запази добрите си отношения към хората, той е човек с характер. Ако бедният не се забрави и запази убежденията, разбиранията и отношенията си към своите близки, и той е човек с характер. Това са новородени хора, които са изработили нещо ценно в себе си. Има неща в света, които всеки може да ви вземе – пари, дрехи, къщи, имоти, даже и мъжа, и жената, и сина, и дъщерята. Но има неща, които никой не може да ви отнеме. Това са вашите добродетели, вашият характер. Никой не може да открадне изкуствата, които притежавате. Кой ще отнеме изкуството на художника да рисува, и на музиканта да свири?

Христос казва: “Събирайте си богатства и съкровища, които нито молец разяжда, нито ръжда разваля”. Той има предвид събиране на богатства и съкровища, които обуславят новораждането. Не прави ли същото и детето, което е в утробата на своята майка? То гълта хранителни сокове от нея, събира богатства, за да си образува органи, необходими за новия живот. След това то се ражда. Който не разбира процеса на раждането, не разбира и процеса на създаването на света и пита защо Бог създаде света по този начин. Защо създаде човека с толкова вътрешни органи? Защо са му нужни мозък, бял дроб, сърце и стомах? Не може ли без тях? – Не може. Чрез тези органи човек се свързва с ангелите, херувимите и серафимите, от които черпи знания за своето повдигане.

В староеврейски език серафимите се наричали “духове на Божия венец”. Чрез белия дроб човек се свързва с херувимите. Ето защо като дишате, мислете за тия духове и за тяхната мъдрост. Значи, мъдростта се придобива чрез дишането. Чрез сърцето си човек е свързан с друга йерархия, наречена “Престоли”, т.е. Божествен разум. Биенето на сърцето показва, че сме свързани с тази йерархия. Защо се страхува човек от спиране на сърцето? – Да не се прекъсне тази връзка. Ако спре сърцето, човек загубва разума си. Чрез стомаха той е свързан с други йерархии – същества на благородството. Ето защо, като се нахрани, човек става по-разположен, по-добър, по-благороден, готов на жертви. Гладен ли е, не можеш да се приближиш да него. От стомаха се отива в черния дроб, чрез който човек се свързва с друга йерархия, наречена “Власти” или Божествена сила. Разстройството на черния дроб се познава по пожълтяването на очите. Това показва, че има нещо дисхармонично в чувствата на човека. Ако разстройството на черния дроб е голямо, явява се жълтеница. Това показва, че между Божествените власти и човека има дисхармония. Как се лекува жълтеницата? – Чрез възстановяване на хармонията между Божествените власти и човека. Чрез жлъчката човек е свързан със съществата на доброто. Прекъсне ли се тази връзка, жлъчката се пука. Следователно, изгубването на доброто в човека и пукването на жлъчката, това са синоними. Казват за някого, че е много жлъчен. За да се намали жлъчността, трябва да се увеличи добротата на човека. Когато жлъчката е в нормално състояние, добротата и любовта се увеличават. Ако омразата се увеличава, любовта се намалява. Това е закон, който регулира отношенията между силите. Никой не може да избегне този закон. Кажете ли някой, че не иска да бъде добър, той ще бъде лош. Ако не иска да бъде учен, ще бъде невежа. Всеки трябва да се стреми към възвишеното, което може да го предпази от деградиране. След черния дроб се отива в далака, чрез който човек се свързва с друга йерархия – “Началствата”, наречени Божествена Правда и победа в света. Увеличаването и разстройството на далака показва, че правдата е нарушена

и човек е в дисхармония с Началствата. Друга йерархия са архангелите, същества на Божията слава. Те ръководят народите. Те имат отношение към бъбреците. Който не слави Господа и не се въодушевява от великото в природата, не може да бъде във връзка с архангелите и страда от разстройство на бъбреците. Ще каже някой, че няма защо да се възхищава от великото в природата, докато пред него стои трапеза с печени пиленца, прасенца и буйно червено винце. Няма защо да търси смисъла на живота, когато го вижда реално пред себе си. Така мисли животното, но човекът на 20 век не може да мисли по този начин и да се възхищава от преходни неща. Утре ще го заболят бъбреците и ще търси причината на заболяването. Най-последно слизаме до йерархията на ангелите, които са основа на живота. За да бъдем във връзка с тях – всички хора – мъже, жени и деца трябва да раждат. Който не може да роди една възвишена мисъл, едно добро желание, не е свързан с ангелите. Всеки момент трябва да раждате. Който не ражда, сам прекъсва връзката си с ангелите. Като се върнете по домовете си, нека всеки се запита, защо има мозък, бял дроб, сърце, стомах, черен дроб, далак и бъбреци. Така ще си спомните за връзката, която съществува между възвишения свят и вас. Само така ще разберете, че не сте свободни да мислите, да чувствате и да действате, както искате.

“Ако не се роди някой изново.” Какво представя новораждането? – Съвкупност от последователни процеси. Новороденият държи зряла ябълка в ръката и вижда в нея редица процеси, извършени един след друг. Той опитва вкуса на зрялата ябълка и казва, че животът има смисъл. Докато дойде до новораждането, човек разбира живота дотолкова, доколкото познава процесите, през които е минал, които наблюдава и изучава. Който е проследил поклъването на ябълката и преждевременно я отскубнал, той знае само този процес. Обаче, ябълчната семка минава през поклъване, разлистване, цъвтене, връзване и узряване на плода. Изучавайте всички процеси, които стават в природата, за да разберете себе си и своите ближни. Който е минал през процесите на развитата ябълка, той се е новородил, той е учен човек. Той

не се страхува от горчивата и кисела ябълка, защото знае, че процесите в нея не са завършени. При това положение, той не може да каже, че животът е горчив, че няма смисъл. Всички хора познават живота, но отчасти. Всеки го е опитал донякъде, както учените, които познават развитието на ябълчната семка само в някои от нейните фази. Малцина са имали търпение да наблюдават всичките процеси отначало докрай. Такива са познанията на хората и в различните области на науката.

Някой възприеме идеите на новото учение, на любовта, върви до едно място и казва: Кой ще чака края на това учение? Нямам търпение да видя резултата. Сега има по-важни работи. Той се отказва още в началото. Кои са важните работи? За момата е важно да намери някой момък, да я храни и облича; за момъка е важно да намери някоя мома, да гледа къщата му и да му готви. Всеки намира смисъл в нещо преходно и за нищо друго не мисли. Друга категория хора едва издържат да видят новото учение с листа и пъпки и се отказват; намират, че времената са тежки, трябва да подобрят положението си, да помогнат за повдигане на отечеството им. В този стремеж те помагат на себе си, а не на отечеството си. Трета категория хора, като видят, че идеите, които поддържат, се разцъфтяват, те спират дотук и започват да се организират в общества и казват: Да приложим вече идеите си в борба със злото. Няма защо да се спираме върху Христовите думи, да не се противим на злото. Тръгват те на борба против злото, но нямат никакъв резултат. Четвъртата категория продължава пътя си към Божественото учение, с търпение дочакват връзване на плода и узряването му. Всички трябва да се въоръжат с търпение да вкусят от плодовете на дървото, което Христос е посадил. Опитайте плодовете на това дърво, за да влезете във връзка с възвишените духове от различните йерархии.

Някои искат да знаят, ще се познават ли, като отидат на онзи свят. Колкото се познават на земята, толкова ще се познават и на онзи свят. Голямо разнообразие съществува и на земята, и в другия свят. Такова разнообразие съществува и в проявите на хората в приложението на любовта, на мъдростта и на истината. Всеки човек, всяко живо същество

е специфична проява на любовта. Хората не виждат това разнообразие, но възвишеният свят се интересува. Там всички същества спират работата си за момент и отправят вниманието си към съществото, което люби. Необятна е любовта в своите прояви, необятна е и в голямото си разнообразие. Можете ли да изчерпите водата от един извор с пълнене на бутилки? При това, водата във всяка пълна бутилка се различава от водата в бутилката, която се пълни. Водата, която е текла преди десет години, се различава от тази, която тече днес; днешната вода ще се различава от бъдещата. Водата на миналите векове се различава от нашата. Това се отнася и до човешките чувства и мисли, до проявите на любовта и мъдростта.

“Ако не се роди изново.” С това Христос иска да каже, че който не се роди от вода и от дух, не може да разбере проявите на великата Божия Любов и Мъдрост, не може да разбере смисъла на живота, не може да придобие вътрешна радост, доброта и сила. Да се родиш от вода, това значи, да станеш пластичен и подвижен като нея. Няма същество по-силно от водата, и няма същество по-слабо от водата. Следователно, човек трябва да бъде слаб като водата, за да стане силен като нея. Когато някой пита, защо сме слаби, отговарям: За да станем силни. Слабото съдържа в себе си елементите на силното. За да се прояви силното, нужни са условия. “От вода и дух.” Духът подразбира разумния принцип, който владее изкуството да превръща малките и слабите неща във велики и силни. Думите на Христа “Ако не се роди някой изново, не може да види Царството Божие” подразбират: Когато слабото и великото влязат в човека, той може да види Царството Божие. Който не е бил слаб, никога не може да бъде силен. В този смисъл, задачата на човека се заключава в използване на най-малките страдания, да извае от тях нещо велико и ценно. Много от страданията на хората се дължат на неправилното поставяне на нещата. Те са поставили Божествените неща на последно място, а човешките на първо, с което внасят голяма дисхармония в живота си.

“Ако не се роди някой изново.” Новораждането е необходимост в живота; то определя неговия смисъл. Като

се стреми към новораждане, човек се разширява. Който не разбира смисъла на новораждането, разширява се без да знае защо. И, в края на краищата, сам се обременява и отегчава. Той си прави къщи, купува си имоти, дава под наем, но вместо да осмисли живота си, повече се обърква. Наемателите се карат помежду си, и той се кара с тях; те не плащат редовно наемите си, причиняват повреди на къщата и т.н. Тук може да се приложи поговорката: “Нямала си баба белица, купила си прасенце.” Това значи неразбиране на великия процес на новораждането. Човек не е дошъл на земята да си прави къщи, да ги дава под наем, да става рентиер. Той е дошъл да работи с ума, със сърцето и с волята си. Преди да е бил готов за работа, трябвало да мине през мъчението и труда. Казано е, че човек се мъчи, ангелите се трудят, а Бог работи. Често Бог запитва ангелите: Какво правят хората на земята? – Мъчат се. Впрегнали сме ги да орат и копаят нивата. Бог отговаря: Нека я изорат и посеят. След това ще дойда аз, да я ожъна. Като събера житото, ще ги извикам, и всички заедно ще седнем да си похапнем. Така Бог работи. Следователно, който прави добро на хората и ги люби, той работи. Да учиш и възпитаваеш хората, това е труд; да им готвиш, да чукаш лук и месо, това е мъчение. Не е тежка работата на човека; тежко е, че усилията му остават неоценени. След като прекарал с часове в кухнята, ще му кажат: Нищо не струва яденето. – До кога ще се мъчим? – Докато разберете смисъла на живота и се откажете от неестествените желаниа, които водят към неестествени пътища.

“Ако се не роди някой изново.” Новораждането не подразбира сливане водите на две реки, и двете да изгубят чистотата си. Новораждането подразбира възприемане на Христовия живот в себе си: чистата вода ще приеме Христовия живот и ще следва своя път. Мътната вода първо ще мине през земните пластове, ще се пречисти и, като стане бистра, и тя ще възприеме Христовия път и ще продължи движението си. Пясъчните пластове, през които се пречиства водата, са страданията. Днес и българите минават през земните

пластове, т.е. през страданията, за да се пречистят. Един ден всички, които са преминали през страданията, ще благодарят и ще видят, какво са придобили. Пазете правилото, да не вливате чистата вода в нечистата, чистия живот в нечистия, но да се стремите към процеса на новораждането, който носи благоприятни условия за вашето развитие. Ако ви пита някой, какво носи новораждането, отговорете: Новораждането носи в себе си условия за запалване на изгасналите свещи на хората, за изправяне недъзите на телата им, за отваряне очите на слепите, ушите на глухите и т.н. Само Бог е в състояние да оправи живота на хората. Само Той е в състояние да издигне падналите хора и да оправи техния път. Само Той е в състояние да оправи изопачените сърца на майките, изкривените умове на бащите, разстроените жлъчки на синовете и разстроените далаци на дъщерите. Когато се изправят хората, тогава ще се създадат благородни общества и семейства. Докато се оплакват от разстройство на черния дроб, на жлъчката, на бъбреците и на далака, никакво подобрение не може да се очаква.

Когато всички удове на човешкия организъм се оправят, тогава и светът ще се оправи. Постъпвайте и вие като Бога. Видите ли, че умът и сърцето на брат ви са изопачени, не го критикувайте, но му помогнете да се изправи. Това значи да правите добро. Как ще направите добро не мислете. Важно е да имате желание да го правите. Силното желание отваря очите на човека и му дава възможност да помага. Ако си гладен, за предпочитане е да ти дадат черен хляб, отколкото да очакваш с дни и седмици обещания бял хляб. Много време ще чака гладният за бял хляб! За предпочитане е приживе да дадеш нещо на човека от богатството и богатата си, отколкото да му оставиш след смъртта си хиляди и милиони лева. Малкото, дадено навреме, струва повече от многото, дадено не навреме. Бог дава всякога навреме и на място. Хората отлагат нещата за далечното или близко бъдеще. Не, доброто, което си намислил да направиш, направи го още днес. Отлагането не разрешава въпросите.

Днес от всички хора се изисква да поставят доброто за основа на своя живот. Това се иска и от българите. Хората

изневеряват на доброто, когато искат да придобият повече знания, богатства, сила, отколкото могат да носят. Право ли е това? Има ли смисъл богатият да се облече с новите си и скъпи дрехи, да тури на ръцете си златни пръстени, на гърба си раница, пълна със скъпоценности и така да мине през гъста гора, дето има разбойници. Те ще го пресрещнат, ще го убият и ще го оберат. За да мине спокойно през гората, той трябва да облече старите си дрехи и на гърба си да носи раница с малко хляб. Животът на съвременните хора е пълен с изненади: на всяка стъпка могат да го срещнат разбойници и да го нападнат. Животът носи и добри условия и изненади. За всички хора, за всички народи има богати условия за развитие, които и днес могат да се използват. Когато някой е дошъл до състоянието на пеперудата, ще се ползва от добрите условия на живота; който не е излязъл от състоянието на гъсеницата, ще гризе листата на дърветата и ще се оплаква от условията на живота.

“Ако не се роди някой изново, не може да види Царството Божие.” С други думи казано: Ако не поправите мозъка, белия дроб, стомаха, жлъчката, черния дроб, бъбреците си и ако не раждате, не можете да бъдете добър, силен, разумен и благороден човек. Това е учението, което можете да приложите в живота си. Ако някой се оплаква, че мозъкът му не работи, както трябва, нека мисли усилено, да прочисти пътищата, по които текат умствените енергии. – Големи мъчнотии имам. – Приложи волята си, за да се справиш с мъчнотиите си. Прилагайте ума, сърцето и волята си съзнателно, за да живеете добре. Това не значи, че ще избегнете мъчнотиите. Много мъчнотии ще имате, но ще ги преодолявате. Много пъти човек ще се излюпва, много пъти ще се добива, докато най-после се роди и види Царството Божие. Между сегашното виждане и тогавашното ще има голяма разлика. Някой видял Христа, Бога, а като го питат, роден ли е от вода и дух, нищо не може да каже. Който не знае, дали е роден от вода и дух, не може да види нито Бога, нито Христа. Той е видял обикновен човек, с бяла брада и с корона на глава, но това не е Бог.

Ако види някой млад момък, това не е Христос. – Видях ангел. – Въпросът е, дали се видял истински ангел. И малкото дете минава за ангелче, но между него и истинския ангел има голяма разлика. Да видиш ангел, това значи да се преобрази целият ти живот. Ти ставаш по-добър, разширяваш се, придобиваш по-голяма светлина.

“Само чистият по сърце може да види Бога.” Мойсей, който беше чист и свят човек, само един път видя Бога, и то гърба, а не лицето Му. Животът ви ще се преобрази, ако видите само една частица от Бога. За да видите поне частица от дрехата Му, вие трябва да се освободите от своите отрицателни прояви: злоба, завист, омраза, гняв и др. Защо не изслушвате спокойно вашата сестра или вашия брат, когато ви разправят свои красиви опитности? Не завиждайте на никого. Ако днес някой има една хубава опитност, вие ще имате на другия ден. Няма човек в света, на когото да не се дава известно благо. Отворете ума и сърцето си, да възприемете красиви мисли и чувства. Когато едновременно в ума и в сърцето ви влизат една благородна и възвишена мисъл и едно благородно чувство, вие ще се новородите и ще бъдете готови да се жертвате за тях. Не гледайте на нещата и на проявите само от външната им страна. Често външността лъже хората. Отивате някъде на гости и казвате, че домакинята не била любезна към вас, не ви се усмихнала. Каква усмивка искате: както котката се усмихва на мишката, или както майката на своето любимо дете? Когато дебне мишката, котката стои неподвижна, със затворени очи, като че не я вижда. Щом я хване между лапите си, тогава ѝ се усмихва. Обаче, майката се усмихва вътрешно, едва забелязано, на своето дете. Помнете: външната усмивка не е всякога искрена и чиста. Не е набожен онзи, който няма любов в себе си. Не е християнин онзи, който говори да прави добро, без да прилага доброто.

Човек трябва да различава истинското добро от привидното, както и истинското зло от привидното. Някой изпразва кесията ви и казва, че направил това с цел да помага на бедните. Понеже вие не сте изпълнили задължението си към

бедните, той го изпълнява вместо вас. Остави човека свободен, сам да изпълни задълженията си. Това не е християнство. Това не е процес на новораждане. Всеки трябва да се новороди, за да могат водата и духът да работят в него, да създадат условия за придобиване на любовта, на мъдростта, на радостта и на силата. Само така човек може да види Царството Божие. Само Учителят може да помогне на ученика, да придобие условията за влизане в Царството Божие. Ако слънцето не изпраща своята светлина и топлина, земята сама нищо не може да ни даде. Без учител ученикът нищо не може да направи.

“Ако не се роди някой изново.” Това значи: ако не се свържете с възвишените същества – ангелите, херувимите, серафимите, началствата, престолите, не може да се новородите. Новораждането освобождава човека от смъртта, която го ограничава и лишават от условия за придобиване на всички добродетели. Нека всеки каже в себе си: Праведният не умира. Никой не може да вземе добродетелите му, никой не може да вземе душата му. Христос казва: “Имам власт да положа душата си, имам власт да я взема.”

Задачата на всеки човек, на всеки българин е да познае своя Баща и да каже: Готов съм вече да изпълня първо волята на Баща си, а след това и на своя ближен. Бог ще му отговори: Да бъде благословен този народ, този човек, който е готов да ми служи с любов. Аз ще платя всичките му дългове, ще му направя нова къща, ще му дам добри синове и дъщери. Иде Божието благословение върху българския народ. Иде Божието благословение за всички народи. Които са готови, ще проверят това след десет години, други някои – след сто години, а най-неподготвените – след хиляда години. Всички ще проверят, че думите ми са истинни и ще кажат: Благодарим Ти, Господи, че отвори очите ни да виждаме. Тогава всички ще се убедите, че страданията, които днес преживявате, не могат да се сравнят със славата, която ще дойде след десет, сто или хиляда години.

“Окото на Любовта”

Размишление

Ще прочета 6 глава от Исая.

Старите неща са важни дотолкова, доколкото представят почва за новото.

Човешкият живот се ограничава от три неща: младостта, от зрялата възраст и от старостта. Младият се ограничава, понеже върви напред - не се връща назад. В зрялата възраст човек се ограничава, понеже се е качил до едно място и не може да слезе надолу. И старият се ограничава, понеже, стигнал до едно място, повече не може да върви. Той казва: Да става каквото ще, от нищо не се интересувам! - Всеки човек има особени разбиращения за живота, които отчасти са верни, отчасти не са верни. Ако си радостен, мислиш, че целият свят е радостен. Ако си скръбен, мислиш, че целият свят е скръбен. Твоята радост или твоята скръб не са общи за всички хора. Те не се отнасят до Бога. Твоята радост е само за тебе. И скръбта ти е само за тебе.

Казваш на някого: Обичам те. Друг казва на тебе: Обичам те. - Какво значи да обичаш човека? - Вие разбирате какво значи да обичаш, но не можете да го обясните на другите. Това е все едно - гледаш една картина и мислиш, че можеш да я нарисуваш. Щом се заемеш да рисуваш, намираш, че не е толкова лесно. На пръв поглед работата изглежда лесна. Щом започнеш да рисуваш, виждаш, че си се излъгал. Гледаш как работят хората и мислиш, че и ти можеш да направиш същото. Щом започнеш да работиш, виждаш, че не е лесно. - Всичко разбирам. - Всичко разбираш, но не можеш да направиш всичко. - Мога да пея. - Можеш да пееш, но не както трябва. Който те слуша, иска по-скоро да спреш. - Много работи зная. - Много ли знаеш, или малко - това са твои възгледи. Аз мисля другояче. - Зная какво ще говори Учителя. - Това е моя работа. Твоя работа е да слушаш какво говори. Вие сте дошли

тук да научите нещо. Някой отива в един град за нещо - да срещне някого, да си купи нещо или да свърши някаква работа. Каквото и да прави, човек все има нещо предвид.

Днес ви давам задача да представите гордостта и тщеславието в геометрическа форма и математическо отношение. Колкото и да ви се вижда чудно, гордостта и тщеславието имат своя форма. Гордостта произтича от самоуважението. Човек сам се уважава, има мнение за себе си. Когато превиши това мнение, той става горделив. И когато превиши своята слава, той става тщеславен. Гордостта и тщеславието не са лоши неща, но езикът, с който си служим, трябва да бъде точен. Има нещо прекалено и в гордостта, и в тщеславието. Казваш на някого: Няма да пееш, време няма за пеене. - Как да не пея? Бог ме е създал да пея. - И единият е прав, и другият. По принцип и двамата са прави. И пияницата казва, че ще пие. Значи, ще пие вино или ракия. Принципиално прав е само онзи, който иска да каже, че ще пие вода. Ще пиеш вода - нищо повече. Ако се подразбира, че ще пиеш вино, това е равносилно на тщеславието. То не се отнася до водата. Тщеславието е пиене на вино. Казано е обаче: "Търсете слава от Бога, а не от хората." Другояче казано: Търсете чистата вода. Търсете чистия живот. Търсете смирението. Някой се сгушил, свил се като мушица, не смее да проговори. Това не е смирение. Под "смирен" човек разбирам този, който ходи с мир, с никого не се кара - нито с малки, нито с големи. Да се караш с някого, това значи да даваш пари под лихва. Ето защо майката на парите ще дам на онзи, който се нуждае, а детето - за мене. Ще кажете, че вие постъпвате по-справедливо. - Кой от вас не къса ябълки от дървото? Ябълката не е ли дете на дървото? Агнето не е ли дете на овцата? Овцата те погледне и те пита: Защо взимаш детето ми? - Да го уча, човек да стане. - Ти раждал ли си агнета? - Това не ме интересува. Аз се интересувам от роденото вече - от агнето.

Като говоря така, някой казва: Да мога и аз да говоря като Учителя! - Ако говориш като мене, какво ще направиш? - Поне ще зная много неща. - Като имаш много знания, какво ще постигнеш? - Да имаме добродетелите на Учителя! - Какво

ще придобиеш с тях? - Да имам мисълта на Учителя! - Защо ти е тази мисъл? Това е външно, механично разглеждане на живота. Представи си, че имаш големи знания, разбираш и познаваш хората, а като те хване една треска, не можеш да си помогнеш. Какъв смисъл има твоето знание, щом сам не можеш да си помогнеш?

Един ден дойде при мен един голям педагог. Той ми каза: Много хора минаха през мене, всички възпитах. Едно не можах да направя - себе си не можах да възпитам. Има нещо твърдо в мене, като канара, с него не мога да се справя. Дай ми съвет как да постъпя с него. - Това "себе си", канарата в тебе, е Бог. Ти искаш да възпиташ Бога в себе си, да Му даваш съвети. Чудни са хората, които искат да приложат специална педагогия към себе си. Твърдото, канарата в човека не се възпитава. Нея трябва да разбираш. Ако се приближиш към тази канара с любов, ще видиш, че тя е възпитана. По-скоро ти ще се възпитаваш от нея, отколкото тя от тебе. Не мисли, че възпитаният може да те възпитава. Той ще те възпита толкова, колкото и богатият. Ако попаднеш в ръцете на богатия, той ще те направи слуга. Следователно, ако богатият те възпитава, слуга ще те направи; ако силният те възпитава, роб ще те направи. Силният не желае да има по-силен от него. Между богатите, силните и учените има състезание. Учениците искат да станат като учителите си. Обаче светът страда от липса на ученици и от изобилие на учители. Вие казвате, че сте ученици, но се самозалъгвате. Като гледам лицата ви, виждам, че са лица на учители, на ментори. Вие искате работите да станат с едно мръдване на пръста.

Някой дойде при мене, иска да говори по някакъв важен въпрос. Като го приема, аз заставам в положението на ученик. Щом заема това положение, той отстъпва. Каквото му кажа, готов е да ме слуша. Ако се поставя като учител, той казва: Аз съм на особено мнение по въпроса. Друг казва: Както казваш, така изпълнявам. - Не, ти изпълняваш, както си искаш. Аз не искам да мислите като мене. Ето какво искам аз. Имам една идея, искам да ви я предам конкретно, да я възприемете правилно и да я приложите. Казва се, че точката не заема

никакво пространство. Обаче знае се, че при движението на точката се образува линия. Как е възможно това, което не заема пространство, да се простира? Знае се още, че между две точки може да се прекара само една права линия. Кой образува правата? - Двете точки. Като се движат една към друга, те образуват правата. Тя има само едно измерение. Точката, която я образува, е без измерение. Правата линия има само едно измерение. Плоскостта има две измерения, тялото - три измерения и т.н. Значи, пространството постепенно се разширява. Едноизмерните, двуизмерните и триизмерните неща не са видими. Нещата стават видими, когато започнат да растат. Щом четириизмерното пространство расте, нещата се уголемяват, стават реални. - Трудна е тази работа, не можем да я разберем! - Видни математици не я разбират, още повече вие. Някои от тях се объркват в разсъжденията си. Здрава мисъл е нужна за тези въпроси.

Да се върнем към тщеславието и гордостта. Според мене тщеславието е двуизмерно, а гордостта - триизмерна. Значи, тщеславието се простира на дължина и широчина, цял свят заема. Ако направи едно добро, тщеславният иска всички вестници да пишат за него. Той си мисли, че целият свят ще говори за него. Като напише една книга, той мисли, че е станал известен в целия свят. Колко души ще говорят за неговата книга? - Най-много две-три хиляди души. Те не представят целия свят. Обаче има Един, Който щом погледне книгата, веднага дава преценката си. Той е господар на всички и на всички заповядва. Той казва: Преработи книгата си! Погледне теорията на един математик и казва: Трябва да измениш теорията си, има нещо невярно в нея. Тук-там има чисти зрънца, но някъде трябва да се измени. Погледне картината на някой художник и казва: Хубава е картината, но има места, които трябва да се преработят. Бог казва на всички: Това, което работите, трябва да се видоизмени - Дотегна ми вече да преработвам тази картина! Двадесет пъти я прерисувах. - Хиляда пъти да я рисуващ, но да излезе нещо хубаво, че Господ да я хареса. Картината ти ще купят за другия свят, дето един ден ще те извикат, като свети Илия, с огнена колесница.

Като чуete да се говори за онзи свят, вие се страхувате. Вие сте станали велики хора и небето желае да ви покани на гости в другия свят. А вие не приемате тази покана. Искате или не, един ден ще се намерите в другия свят. Там ще видите как с най-хубавите си произведения сте съблазнили хиляди хора. Какво ще кажете тогава? - Ще пожелаете да се върнете на земята, за да изправите грешките си.

Какво става в живота? Млада жена мечтае да роди красиво момиченце, с тънки хубави вежди, с красиви очи, със стройно гъвкаво тяло, със светъл ум, добро сърце, да порасте и да стане красива мома. Тя мечтае и рисува портрета на своята дъщеря. Бог ѝ помага да роди такава дъщеря. Момците един през друг се надпреварват, обикалят я и като се влюбят, започват да се бият за нея, да чупят главите си. Един ден я викат от невидимия двят и я питат: Каква е тази работа? Какво става там? - И аз не зная. Питам се, защо се влюбоха тия момци? Казвам: Не съм против любовта, но защо се влюбиха тези момци, защо се бият? Според мене, като се влюбиш, отиваш да занесеш нещо или да вземеш нещо, да кажеш нещо или да ти кажат нещо, да се усмихнеш или да ти се усмихнат, да помилваш или да те помилват. Когато ти милваш, намиращ, че е в реда на нещата, а когато те милват, неприятно ти е. Това е противоречие, но много такива противоречия имате. Обичаш баща си, уважаваш го, приятно ти е да те помилва, да те погали. Един ден баща ти умира. Ти вече се отдалечаваш от него, искаш по-скоро да го дигнат от къщи. Как ще си обясниш това противоречие? До вчера този човек ти е бил обичен, приятен, а днес казваш, че мирише, не можеш а го търпиш. От твоя благороден баща нищо не е останало. Всички хора, от които излиза неприятна миризма, са пътници за другия свят. Те не са завършили своето развитие на земята - трябва да се върнат отново, за да учат. Казвате, че всеки умрял мирише и трябва да мирише. Обаче има умрели, от които излиза аромат, като от цветя. Пожелайте на всеки да излиза от него благоухание.

Вие искате да ви оценяват хората. И аз искам същото, но трябва да има за какво да ви ценят. Хубавият извор всеки може да го цени. Кой няма да оцени един дълбок извор, изложен

на юг? Той съдържа магнетична, целебна сила. Ако изворът е на север, малцина ще го посещават. Следователно, ако се оплакваш, че не можеш да прогресираш в живота, ще знаеш, че си изложен на север. - Какво да правя тогава? - Ще промениш жилището си, ще се обърнеш на юг. Юг е мястото на любовта, изток е пак любовта, запад е също любовта. - А север? - Север е истината. На север може да живее най-добрият, най-силният, най-учения; на юг - децата, слабите в живота. Някой слаб иска да живее при силните. Щом живееш при силния, слуга ще станеш. Ако отидеш при учения, веднага ще ти даде да решаваш задачи. Понеже той има много неразрешени задачи, и на тебе ще даде да решаваш. Ако решиш добре задачата си, той ще те признае за учен и ще те задържи при себе си. Ако не можеш да решиш задачата си, той ще ти каже: Няма място за тебе. Учените хора са като екскурзиантите - не обичат много приказки, не говорят за неща, които не познават.

Сега аз говоря за порядъка в този свят. Например, искате да отидете на небето между ангелите, между възвишените същества. Мислите, че ангелите ще се интересуват от вас. Техният ум е зает с толкова велики работи. Ако ви погледне един ангел, той ще хвърли един поглед, както вие разглеждате цветята и ще каже: Хубаво е това същество - и ще продължи пътя си. Вие ще си останете на мястото, без да кажете дума. Ще се намерите в положението на едно бръмбарче. И ти като видиш бръмбарче, погледнеш го и си отминаваш. Не помисляш даже дали някаква идея вълнува това бръмбарче. Какво мислят бръмбарът, пеперудката? - Те мислят дали могат да изкарат нещо от цвета. Пеперудката казва, че прави научни изследвания. Тя изучава цветята с цел да извади меда от тях. Животът на всеки от вас прилича на цвят и всеки се опитва да извади меда. Това са странични въпроси, които вие знаете добре. Учени хора сте вие, но науката ви е временна. И къщите ви са временни, направени от лед. Засега са здрави, но като дойде пролетта, оттук-оттам ще се пропукаат и текат. Тъй както днес се устройват хората, всичко у тях е преходно. Те правят къщите си през зимата, а като дойде пролетта, не могат да издържат. На същото основание казват: Хората не

умират, но се топят и видоизменят. След време отново ще се родят. Следната година, като дойде зимата, пак ще им се даде материал да съградят къщите си. Една година е нужна да си съгради човек нова къща. Тази идея ви е непонятна, защото през зимата вие имате едно разбиране за студа, а аз имам съвсем друго разбиране. Аз съм приятел със студа, обичаме се. Като дойде при мене, той коренно се изменя, не е такъв, какъвто е при хората. Той ме стисне за ръцете с чист, отворен поглед. Нещо топло се крие в този поглед. Той ми казва: Слушай, приятелю, дрехите ми са много чисти, няма да се докосваш до тях, да ме не изцапаш. Тези дрехи ми дадох от другия свят, отдето ида. Пратен съм оттам да разтърся всички хора, да им покажа как да се обичат, а също да им покажа и аз колко ги обичам. Като ги стисна, те веднага се стряскат. Никой не може да се освободи от мене - целувам, прегръщам всички, от любовта ми всички треперят. Аз го похвалявам и казвам: Много хубаво правиш. Откакто си дошъл на земята, всички говорят за дърва и въглища, за топли дрехи и обувки, за хляб. Хората намират, че си станал знатен, измерват температурата да видят каква е любовта ти и казват: 5, 10, 15, 20, 30 градуса под нулата. Вестниците пишат за студа и казват: Студено е, кога ли ще се стопли?

Един студен ден един брат ми каза: Учителю, ще ви се простуди главата. - Не, моята глава не се простудява, аз съм приятел със студа. Студът не иде на земята да простудява хората, но да вземе нещо от тях. На него му е студено, затова е дошъл на земята. От този вземе малко топлина, от онзи, докато най-после си замине. Като го видя още отдалеч, аз зная какво иска той. Каквото му се пада като на гостенин, давам му. Той се разположи добре и след това отива на друго място. Какво разбирате от това? Казвате: Това е алегория. Ние знаем какво нещо е студът. Включаят ни се ръцете и краката. Казвате за някого, че е студен. Студеният за вас е топъл за другите. За един е толкова студен, че нищо не дава от себе си. За други е толкова топъл, че всичко дава - цяла река протича.

Казвате, че сте ученици на новото учение. Така е, но това учение трябва да се прилага. Казваш: Добър човек съм. - И

доброто трябва да се прилага. Какво се разбира под “добър човек”? Добрият човек трябва да има три допирни точки с живота. В първата точка действа любовта, във втората точка действа мъдростта, а зенитът е истината. Добър човек е този, на когото изгревът е любовта, залезът е мъдростта, а зенитът е истината. Следователно, ако кажа, че съм добър човек, питам се: Истината в тебе на зенита ли е? Мъдростта на запад ли е? Любовта на изток ли е? За мене запад не е залез на слънцето, той е изгрев на моите близни. Значи, изток, т.е. изгревът, е мой изгрев, а залезът, т.е. запад, е изгрев на моите близни. Радвам се на моя изгрев, радвам се и на изгрева на моите близни. - Какво е истината? - Изгрев на Бога. Грешните хора са изгрев на Бога. Като ги погледне, Той вижда Своя изгрев. Това е непонятно за вас. Казвате: Ние ли ще бъдем светлина, изгрев на Бога? - Под “изгрев” в широк смисъл разбирам всяко нещо, което в даден момент ни интересува. В такъв смисъл ние сме изгрев на Бога, защото Той се интересува от нас, обръща ни внимание. Човек е малък изгрев, малка свещ, която влиза в Бога и привлича неговото внимание. - Отде иде този изгрев? - От север, от запад, от юг - отдето и да иде, изток може да дойде отвсякъде. Това е широко разбиране. Че ние сме на изгрева, не се подразбира мястото, отдето слънцето изгрява - то е подобие. Когато грешникът се моли, той иска да обърне вниманието на Господа да му помогне. В случая той е изгрев за Бога. Често се оплакваш, че ти дошло голямо нещастие до главата. Голямото нещастие става причина да се оглеждаш в съзнанието на Господа. Ако страданието не беше дошло, ти щеше да останеш незабелязан. А сега, като те зърне Бог, ти ставаш изгрев за Него. Ти ще започнеш живота, ще мислиш. Питаш: Де е Господ? - Ще го намериш в страданията. Чрез тях ти ще разбереш какви трябва да бъдат отношенията ти към Бога. В първо време не ти е приятно. Молиш се, нищо не разбираш и казваш: Господи, имам големи страдания, големи болки - не мога да спя. Като се молиш половин час, болката и страданието ти изчезват. Трябва ли да се съмняваш, че между молитвата и изчезването на болката има известно отношение? Само така ти ще разбереш, че Господ ти е обърнал внимание.

Казано е, че Любовта изключва всички противоречия и страдания. Въпреки това хората страдат, защото любовта им е слаба. - Защо любовта ни не се е развила? - Защото странични неща отвличат вниманието ви. Ако искате да имате правилно отношение към любовта, трябва да се определите към нея. Тогава вие ще давате цена на всичко. Любовта има определен център, който трябва да се развива. Докато едни хора ви са приятни, а други - неприятни, вие разглеждате нещата въвн от любовта. И любовта има свое око. Днес малко хора гледат през окоето на любовта. Човек има много очи, важно е през кои очи гледа. Ако гледаш през очите на тщеславието и гордостта, ще виждаш едни неща. Ако гледаш през очите на вярата, ще виждаш други неща. И аз имам една школа и гледам през нейните очи. Не съм приложил още тази школа. Когато бъдете готови за нея, вие ще я приложите. Чрез тази школа вие искате да придобиете някои знания. За тази цел вие трябва да си изберете един обект, за който да мислите често. Например, какво ще разбереш, ако не мислиш за слънцето? Какво ще разбереш, ако не мислиш за живота? Какво ще разбереш, ако не мислиш за мъдростта? Кой човек е мъдър? Мъдрият има специфични органи, по които се различава от другите. У него очите, устата имат особен израз. Погледнеш обикновения човек, намираш, че на устата му е изразена линията на презрението. На устата на други е изразена линията на тщеславието, скържавостта, гордостта. Значи, всичко е написано на устатата - както частните, така и общите линии. Всеки носи свидетелството си на устата - кой каквото представя. Ето защо, който не иска да четат по устата му, той се крие или отваря и затваря устата си, за да се заличат линиите. Обаче, който разбира, още по-добре чете при отворена уста. Дръж устата си свободно - нека четат хората. Радвай се, че те изучават.

Преди години на Изгрева дойде един брат от чужбина. Една сестра го разглеждала внимателно и каза: Красива уста има този брат. Особено ми се хареса една линия. Такава хубава уста не съм виждала. - Аз чета нейната мисъл. Тя иска да каже, че желае да го целуне. Не е лошо това желание, но то трябва да е Божествено. Ние сме за Божествените целувки, каквито са

целувките на светлината, на въздуха, на водата. Чрез тях Бог всеки момент ни целува. Кой не е доволен от тези целувки? Обаче малцина са доволни от целувките на хората. Вижте какво правят децата, като ги целуват. Някога ги целувате, но те мълчат; някога викат, кряскат - не са доволни от вашите целувки. Защо не са доволни? Изобщо, жените обичат да целуват повече момченца, а мъжете - момиченца. Така те се обменят. Това е природен закон. Едно дете се ражда в един дом. Всички му се радват, целуват го, но то се дърпа, не позволява да го целуват. В миналото това дете било виден философ, недостъпен, но сега всички си играят с него. - Знаете ли кой съм аз? - Знаем, но днес си малък, нови уроци ти се преподават, не си завършил развитието си.

Казвате: Какъв е смисълът на целувката? Всяка целувка в природата, чрез която се изразява Божественото начало, е на място. Тя носи благата на живота. Важно е тези блага да идат навреме. Ако са дошли преждевременно, те са неприятни, не могат да се използват. Даваш един скъпоценен камък на едно дете. То го подхвърля. Много естествено, то не разбира неговата цена. Всяко благо, дошло преждевременно, не може да се оцени. Същото се отнася и до страданията. Всяко страдание е тежко, докато не се разбира. Щом се разбере, то се превръща в благо. Всяко зло, разумно използвано, се превръща в добродетел. Всяка неизползвана добродетел се превръща в зло.

Питате: Защо Бог, Който е съвършен, не е създал съвършен свят? - В Бога всичко е съвършено, но понеже ние не вършим Неговата воля, създаваме условия за злото. Нашата воля не трябва да влиза в стълкновение с волята на Първичната Причина. Ако разбирате тези неща, добре ще бъде и за вас, и за окръжаващите. Ако не ги разбирате, ще се натъкнете на мъчнотии. Който разбира законите, казва, че злото се превръща в добро. Злото, използвано чрез любовта, се превръща на добро; злото, неизползвано чрез любовта, си остава зло. Всяко добро, използвано чрез любовта, се превръща във велико благо на живота. Като знаете това, лесно можете да си помагате. - Аз искам да бъда добър, да

обичам. - Как ще обичаш? С коя любов - с минималната или с максималната? При минималната любов човек се занимава с малки, дребни неща, които никой не вижда. При максималната любов той се занимава с велики работи. Изучавайте и двата вида любов. Като изучавате малката любов, ще имате малки постижения. Като изучавате голямата любов, ще имате големи постижения. И в малката, и в голявата любов може да се заблудиш. - Кога? - Когато проявяваш малка любов, а очакваш големи постижения. И обратно, когато проявяваш голямата любов, а очакваш малки постижения.

Днес аз ви говоря от гледището на земния живот, както сте облечени в плът. Срещнеш една сестра и казваш: Нищо няма в нея, празна глава е тя. - Лъжеш се. Срещнеш един богат и казваш: Добър човек е той, има нещо ценно в него. - И тук се лъжеш. Като не разбираш живота, ти подценяваш едни хора, а други надценяваш. Това са две крайности, от които трябва да се пазите. Природата си служи с точна, строго определена мярка. Аз не казвам, че трябва да се самоосъждате. Да се самоосъждате, това значи да изправяте грешките си. Сами по себе си грешките не са големи, лесно могат да се изправят. Големите грешки не са за хората, те са за Бога, Той ще ги изправи. - Аз не мога да обичам всички хора. - Това не се иска от тебе. Ти си една врата, през която Бог влиза и излиза от твоето жилище, за да те научи как да обичаш. Като се свържеш с Бога, сам Той ще ти покаже как да обичаш всички. Човек може да обича само един, а Бог - всички. - Аз обичам всички братя и сестри. - Лесно се казва това, но как ще ги обичаш? Можеш да обичаш само онзи, който е доволен от тебе. Как ще обичаш човек, който не е доволен от тебе? Как ще обичаш човек, когото не познаваш и не знаеш какво иска от тебе? Ти обичаш одного, а той не те разбира, не е доволен от тебе, не иска да те знае. Не го критикувай. Ще дойде ден, когато той ще те разбере, ще бъде доволен от любовта ти. Всеки човек, при известни условия, е способен да разбере любовта.

Истинската любов всеки я разбира. Силният знае как да се постави, как да прояви любовта си. Като срещне човек, той пръв му отдава нужното почитание и уважение.

Ще отдадеш на човека нужното почитание, понеже Бог му го е дал. Бъди искрен към ближния си. Кажу му: Има нещо в тебе, което не обичам - то е човешкото. Ще дойде ден, когато ще обичам и човешкото. Христос дойде на земята и се пожертвува за човечеството. Той пое греховете на хората. Това нещо човешкият ум не може да разбере. Човек не може да си представи как е възможно да умреш за грешния. Затова именно човешката любов е ограничена и несъвършена.

- Как да обичаме грешните хора? - Там е философията. Ти си грешен човек. Въпреки това Бог те обича. Кажу си тогава: Както Бог ме обича, така и аз мога да обичам грешния. Ти мислеш, че си искрен. Колко неискрени прояви има в тебе! Седиш пред някого, усмихваш се, гледаш го право в очите, даваш си вид на внимателен човек, но щом излезе той, веднага вземаш друга поза. Искреност ли е това? Пред него даваш вид, че знаеш много, а всъщност нищо не знаеш. Има едно знание, което иде от Бога. То е новото знание, което всеки момент се открива. Казват: Учителят знае всичко. - Миналото зная, но не и новото, което иде сега. То е в Бога и от Него излиза. Водата, която е текла досега - познавам, но онази, която сега изтича от Бога - не познавам. Ако кажа, че зная всичко, което Бог е намислил да прави, не говоря истината. Мнозина са забравили миналото. Естествено е, много работи забравя човек.

Сега, като чета Писанието, вие ще кажете, че искате да видите Бога. - Аз всякога Го виждам. - Как Го виждаш? Дойде някой при мене и ми казва: Много те обичам, но ти не ме обичаш. Какво означават думите "много те обичам"? Щом в мое присъствие казва, че ме обича, това значи, че той възприема моята любов към него. Понеже аз го обичам, и той ме обича. Обаче той не подозира, че е възприел моята любов. Аз наклаждам огъня и той се грее на моя огън. Който не схваща това, той мисли, че топлината, която е възприел от моя огън, е негова. Затова казва, че ме обича. Друг е въпросът, ако се е грял на свой огън. Един ден, когато той запали своя огън, аз ще се греем на огъня и ще кажа, че го обичам. Като кажеш, че не обичаш някого, това показва, че нищо не си му дал не си запалил огъня си да се грее той. Щом не го обичаш ти, аз ще

го обикна. - Как? - Ще запаля огъня си и ще го повикам да се грее на моя огън. Тази е новата мисъл за любовта.

И тъй, никога не казвайте, че Бог не ви обича. Не може Бог да не ви обича. Казано е, че Бог е любов. Следователно, Неговата Любов идва към вас и се връща пак към Него. Ние се молим на Бога, но това още е Неговата Любов. Всички страдания и радости произтичат от Божията Любов, защото вие не я разбирате. Като не разбирате любовта, тя произвежда страдания и вие мислите, че страдате, защото Бог не ви обича. Всъщност, вие не го обичате. Който разбира любовта, той се радва и знае, че Бог го обича. Обича ви Бог, защото изпраща светлината си чрез слънцето. Кой ви е искал досега да плащате за светлината на слънцето? За тази светлина никой не ви е прерязал жиците, обаче от невидимия свят прерязват жиците на всеки, който не люби. Ако не любите, ще ви прережат жиците. - Как ще стане това? - Ще дойдат мъчнотии, страдания, нещастия, неволи и животът ви ще се обезсмисли. Тогава ще дойде ангел от небето с ножици и ще пререже жиците ви. Щом възлюбите Господа, отново ще скачат жиците и светлината ще потече по тях.

Като обичате Господа, горната част на главата ви, дете е центърът “любов към Бога”, ще се повдигне. Индусите наричат този център “хилядолистник”. Той още не е цъфнал. Докато не се разцъфти, не можете да разберете живота. Отправяйте мисълта си нагоре, към възвишения свят, за да храните тоя център. Когато хората са много фамилиарни помежду си, това показва, че този център още не е развит. Когато се събуди той, човек става внимателен, нежен към хората. Той цени човека и като жив, и след смъртта му. Ако нямаш любов, казваш: Едно време обичах един човек, но сега не го обичам. - Никога не си го обичал. Невъзможно е да си обичал един човек и после да го разлюбиш. Ако наистина си го обичал и после го разлюбиш, ти ще изпитваш голямо мъчение. Любовта е огън. Запали ли се веднъж, никога не изгаря. Никаква сила не е в състояние да изгаси този огън. Той може само да тлее, но никога няма да изгасне.

Желая ви да любите, а не да се влюбвате. Че всички сте влюбени, по това не споря, но трябва да любите. Влюбването е човешки процес. Да любите, това е Божествен процес. И едното е хубаво, и другото е хубаво. Влюбването е предисловие, а любовта - съдържание и смисъл. Да се влюби човек. - Влюбването има предвид любовта, а любовта - влюбването. Те са брат и сестра.

Като ме слушат старите да говоря за любовта, казват: Защо Учителя не говори по други въпроси, но говори за любовта? Ние вече остаряхме. Защо не дойде да ни говори за любовта, когато бяхме млади, но сега ще ни говори? - Вие сте остарели от безлюбие. Аз дойдох да ви подмладя. Любовта осмисля живота и подмладява човека. Свещено нещо е любовта. По-благородно, по-красиво нещо нещо от нея няма. - Любовта е за младите. - Не, тя е за стари и за млади, за учени и прости, за небето и земята. Щом имаш любов в душата си, всичко можеш да постигнеш. Аз говоря за Божествената, за непреривната любов, която носи щастие в света. Любовта обогатява човека. Питам: Какво струва на милионера да направи един човек щастлив? Дойде при него един беден, оплаква се от положението си. Той ще му каже: Не се безпокой, твоята работа ще се оправи. На излизане ще му даде някаква помощ. Дойде друг, и на него помага. Любещият има знание. Той казва на бедния: След пет деня ще забогатееш. Изпрати му един чек, и положението му наистина се подобрява. На болния казва “ще оздравееш”, и той оздравява. Голямо е невежеството на обикновения. Той пражу лука и като не разбира цената му, хвърля люспите навън. Ако можеше да ги използва, щеше да стане виден лекар.

Сега ще ви дам едно лекарство и за най-силната кашлица. Вземете сухите люспи на десет глави лук и ги сварете във вода. Прецедете водата и в нея турете половин килограм мед, една-две лъжички счукан синап, една-две лъжички леноно семе. Вземайте по една лъжичка от тази смес по три пъти на ден - сутрин, на обяд и вечер. Природата е вложила влучените люспи лечебна сила, а вие ги хвърляте навън. Кашлицата е резултат на човешкото безлюбие. Който кашля, търси човек

да го обича. За да се справите с кашлицата, възлюбете я. Като я обикнете, тя ще ви напусне. Ако двама души обикнат онзи, който кашля, в скоро време ще го излекуват. Кашлицата се явява при понижаване вибрациите на човешкия организъм. Щом се повишат, кашлицата минава. Любовта е в състояние да повиши вибрациите на организма. За да се излекува кашлицата, белите дробове трябва да се изчистят от нечистотиите и лигавата течност, която е запушила бронхите. Не мислете, че лучените люспи ще премахнат кашлицата окончателно. Важно е да ги използвате като лечебно средство. Някои могат да се лекуват с лучена вода. Казвам: Знайте, че всичко, което Бог е създал, има смисъл. Ако разбирате делата Божии, ще придобиете знания. Наука, знание е нужно на всички. - Каква наука? - Наука, придобита с любов. Ако е без любов, нищо не струва. - Ние сме ученици на новото учение. - Как го придобивате? – С любов или без любов? Ако го придобивате без любов, то не може да се разбере. Ако е с любов, то носи сила, живот, знание и свобода. То внася топлина в чувствата и светлина в мисълта. Любовта възраства нещата. Всичко, което расте, се проявява. Това, което се проявява, се осъществява.

Трябва да обичаме Бога. Де да го намерим? - Обикнете Бога, който живее във вас. Ето какво ще направя аз. Ще взема едно огледало, ще се огледам и ще кажа: Господи, благодаря Ти за хубавото лице, което си ми дал. Ще благодаря на Господа за къщата, т.е. за тялото, което ми е дал. Ще благодаря на Господа за прозорците, т.е. за очите, с които виждам красивия свят. Ще благодаря на Бога за слушалките, т.е. за ушите, с които чувам красиви неща. Ще благодаря на Господа за устата, с която опитвам богатата на живота. Ще благодаря на Бога за носа, с който възприемам благоуханията. Ще благодаря на Бога за ръцете и краката, с които работят. Ще благодаря за всичко, което ми е дал. Ще докажа на Господа, че има добри деца, които благодарят за всички блага. - Защо хората не благодарят на Бога за това, което им е дадено? - Те турят нещата близо до очите си и не виждат добре. Отдалечете ги малко, да виждате хубаво. Някога и аз държа Библията до очите си и не виждам ясно. Някога я отдалечавам много - пак не виждам.

Има определено разстояние, отдето виждам ясно. Случва се, дохождам без Библия. Тогава съм без авторитет. Всъщност, Библията е само едно условие. Под “Библия” разбирам книгата на живота. Някога и вие държите тази книга близо или далеч от очите си, поради което не виждате ясно.

Днес искам от всички да напишете на една книжка едно от недоволствата си. Като прочета написаното, ще ви дам лек да се освободите от недоволството. Лекът е много прост, състои се в една запетая. Казваш: Недоволен съм. Пиши: Не, доволен съм. Запетаята спасява положението. Дето е отрицателната частица “не”, тури след нея запетая и работата ще се нареди. Като прочета вашите недоволства, лесно ще оправя работите. Всичко е в запетаята.

Някои казват, че искат да видят Бога. - Чудно нещо! Не виждате ли проявената Божия светлина? Тя е разумна, в нея участвуват ангелите. Ако те не мислеха, никаква светлина нямаше да имате. Не мислете, че светлината иде от слънцето като физически предмет, това е заблуждение, това е механично гледане. Светлината иде от разумния свят, дето се хроникира всичко, което става на земята. Какво говоря аз и какво говорите вие, и това се знае. Каквото стане на земята, веднага се предава в разумния свят. - Как? - С микрофон. Всичко излиза на бял свят. Съжалявате ли за това? Радвайте се, че е така. Там всичко се пише, превежда и тълкува. Ако тук не разберете някои неща, на онзи свят ще ги разберете.

Човек е дошъл на земята да изучава миналото. Това, което сега му се предава, ще изучава в бъдеще. Например, сега вие не виждате някои работи. Ще ги видите в бъдеще. Виждате ли ореола, който ви обикаля? Не го виждате. И праведните даже не виждат всичко. Тогава как ще виждат грешните?

Един американски мисионер пътувал от един град в друг да проповядва Словото и да събира пари за бедните. Трябвало да мине през една гъста гора. По едно време той почувствувал голям страх, голяма вътрешна мъчнотия и слязъл от коня да се помоли на Господа. После се качил на коня и продължил пътя си. Изведнъж той видял пред себе си човек с пушка в ръка, който се готвел да стреля, но не стрелял. Мисионерът не се

уплашил, спокойно минал през гората. След няколко години го повикали при един умиращ. Преди да започне молитвата, умиращият му казал: Познаваш ли ме кой съм аз? - Не те познавам. - Аз съм онзи разбойник, който те срещна в гората и мислех да те убия, за да те обера. - Защо не изпълни желанието си? - Когато ти слезе от коня си да се молиш, до тебе седеше бял човек на бял кон, добре въоръжен. Аз не посмях да те убия, уплаших се и се отказах от намерението си. Казвам: Разбойникът видял Господа, а мисионерът не Го видял. Другите хора виждат Господа около вас, а вие не Го виждате. Какво виждате вие? - Само мъчнотиите си.

Една млада сестра дойде да ми разправя мъчнотиите си. Казвам: Ти виждаш само мъчнотиите си, а аз виждам един бял човек до тебе, на бял кон и силно въоръжен. Сестрата казва: Едва се освободих от мъчнотиите си. - Благодарни на белия човек! Разбойникът не може да стане светия, но се страхува от белия човек на бял кон.

Помнете: Бог е с вас! Ако майка ви и баща ви се откажат от вас, Бог няма да се откаже. Той ви е записал на дланта си и всякога мисли за своите деца. Всяко желание се постига точно навреме. Като знаете това, не се обезсърчавайте. Грешките и неуспехът ви се дължат на това, че искате желанията ви да се реализират веднага. Това е невъзможно. Ще дойде ден, когато желанията ви ще се постигнат. - Кога? - Не казвам кога. Важно е, че всичко ще стане. И богати ще станете, и учени, и музиканти. - Стари сме. - Ще се подмладите. Знаете ли какво ще стане с вас, ако не използвате това, което ви е дадено днес? - Какво ще стане? - Неизползваното добро ще се превърне на зло, използваното зло ще се превърне на добро.

Христос е човекът на изобилната сила.
Христос е човекът на изобилната вяра.
Христос е човекът на изобилната любов.

*15. Утринно слово, държано от Учителя на 9 януари, 1938г.,
София - Изгрев
кн. "Ликвидация на века", год. VII, том I (1937-1938)*

ПЪТЯТ КЪМ СВОБОДАТА

*“Ако мисълта ви за Бога стои постоянно в ума ви,
вие ще бъдете благословени.
Каквото работите, все за Бога мислете.”
Учителя*

Когато се говори за духовния живот на човека, имаме предвид една велика наука, която трябва да се изучава. Чрез тая наука той може да се справя с всичко, което му е дадено. Човек е пратен на земята да свърши три важни работи: една работа за Бога, една работа за себе си и една - за своя ближнен. За тия три работи той носи отговорност. Ако работи добре за себе си, той ще има здраво тяло; ако работи добре за ближния си, ще има неговото добро мнение; ако работи добре за Бога, ще има Неговото разположение. Ако е работил добре за себе си и за ближния си, а не е работил за Бога, неговата работа не е завършена.

“Старото отмина”, УС, т. 2, 1947г., стр. 26

Какво представя Бог? - Същество, което от незапомнени времена седи и наблюдава всички живи същества, които дефилират пред Него като войници. Той има представа за броя на хората, които минават пред Него, за техния ход, движения, обхода. Той има представа за техните лица, за изражението им. Всичко, което става се отпечатва в Неговото съзнание. Човекът, който дефилира, е подобен на цвят, който съществува само няколко десетки години и в един ден изчезва. Неговото съзнание се пробужда само за 30-40 години и отново загасва. Виждате, колко е голяма разликата между Бога и човека. Първият вечно живее, а вторият от време навреме се пробужда за живот. Милиони и милиарди години Бог наблюдава всички слънца и планети как дефилират пред Него, и изправя най-малките грешки в движението им. Той изправя и най-малките грешки на хората. Всяко тяхно действие, движение, мисъл и

чувство са под Неговия контрол. Човек не подозира, че всеки момент дефилира пред Господа.

“Старото отмина”, УС, т. 2, 1947г., стр. 27

Искам от всички да бъдете учтиви по душа и сърце, да имате взаимно почитание, да се стремите към всичко това, защото туй, което вършите към другите, вършите го и към Бога. Всеки от вас по отношение към Бога е един малък уд, и като правите пакости на брата си, правите ги на Божието тяло. Когато братът ви страда, на Бога се образуват пришки; понякога му се образуват такива големи пришки, че Той слиза на земята да види каква е работата. Такива сме ние, любимите деца на Бога - правим Му пришки. Кога ще престанем да Му правим пришки? - Когато започнем да разбираме правилно живота и когато се разкрият за нас всички неща, които са причина за препятствията.

“Беседи обяснения и упътвания”, 1920 г., второ изд., стр. 9

Какво се иска от вас? - Да гледате оптимистично на живота, не само на думи, но и на дела. Каквото и да ви се случи в живота, отправете ума си към Бога. Знайте, че има една реалност, една велика разумност в света, която оправя всички работи. Ние живеем в разумен свят, дето Бог управлява. На косъм да виси животът ви, да знаете, че сте в реалния свят, дето Бог е господар. За да се свърже с Бога, от човека се иска две неща: Да слуша Господа и да Му служи. Който слуша Господа и Му служи, никога не пита, защо работите се нареждат по тоя или она начин. Ще възприемеш нещо и после ще го приложиш. Ако бързаш да постигнеш нещо изведнъж, сам ще си причиниш пакост. Виждаш една бомба. Не бързай да я чоплиш, да я опитваш. Ще я вземеш внимателно в ръката си, ще я занесеш на открито и ще се опиташ да я изпразниш. В Божествения свят не е позволено да чоплите нещата. Там се иска вяра, а не суеверие. - Защо ни е потребна вяра? - Без вяра не можеш да угодиш на Господа. Ще вярваш, за да се нареждат работите добре. - Защо ми е нужна вяра? - За да живееш. Без вяра няма живот. - Нашите деди и прадеди

са вярвали и ние вярваме. - Оставете вярата на дедите си. Важно е, каква е вашата вяра. Може ли да дадете на приятеля си десет хиляди лева на заем, без никаква полица? Може ли да повярвате само на неговата честна дума? Ако вярваш без никакво съмнение, твоят приятел ще ти върне парите навреме; усъмниш ли се в него, парите ще закъснеят. Вярата е Божествен закон. Щом вярваш, ти вярваш на Бога. Той няма да остави да бъде поруган. Ще срещнеш светски хора, които не принадлежат към никаква черква, към никакво религиозно общество, но постъпват благородно. Те са готови на всякакви жертви и услуги. Казвате: Той не е от нашите. - От нашите е, нищо повече. Аз гледам челото, черепа му и намирам, че е от нашите. Щом има една светла мисъл, той е от нашите. Щом има едно добро чувство и една благородна постъпка, от нашите е. Ако не мисли, не чувствава и не постъпва добре, не е от нашите. Той е човек с неорганизиран черен дроб. Който не е готов на никаква услуга, той е болен човек, черният му дроб е разстроен. Той няма общение с Бога. Неговият телефон е развален, звънецът му е счупен, не звъни. Той е затворен в стаята си, изолиран от света. Щом се оправи черният дроб, човек влиза в общение с Бога. Това означава стихът: “Преди да попросите нещо в мое име, аз ще ви се изявя.” И тъй, работете за организиране на своя черен дроб. Това, което сте направили досега, е добро, но още има да работите. Всеки знае, от какво се нуждае. Докато сте разположени, вие сте готови да правите добро, да услужвате на хората. Щом изгубите разположението си, казвате: Не вярвам вече нито на хората, нито на себе си. Правя добро, намирам зло. Оттук е произлязла поговорката: “Направи добро, да намериш зло.” Такова нещо в света не съществува. Невъзможно е да правиш добро и да ти се отговори със зло. Изправете черния си дроб, за да оправите мисълта си...

В една баптистка черква в Америка някъде, проповядвал знаменитият Спържен. Един ден се събрали 12 души от най-богатите членове на черквата, заедно със Спържена, да обмислят въпроса, как да доставят една голяма сума, която им трябвала за благотворителна цел. Един от тях казал: Да

пуснем подписка между членовете. Богати са те, лесно ще съберем сумата. Друг казал: Да се помолим на Господа, да ни научи, как да намерим тая сума. Най-после Спържен се обадил: Братя, да не изкушаваме Господа. Ето, аз пръв давам една голяма сума. Брат Джон също може да даде известна сума. Всички присъстващи сме богати, разполагаме с много пари. Следователно, цялата сума можем да дадем ние, няма защо да изкушаваме Господа. След това пак можем да се помолим, но вече да благодарим, че имахме възможност да изпълним Божията воля. Няма защо да искаме от хората. Който има, той трябва да дава. Това подразбира изпълнение на Божията воля. И тъй, изучавайте науките като път, по който ще намерите и познаете Бога. По тоя път Бог иска да повдигне хората. Казвате, че това или онова не ви е потребно. - Всичко е потребно. Ще изучавате и физиология, и анатомия. Вие се нуждаете от всички науки, за да може във всеки даден момент да се ползвате от тях. Има една Божествена наука, която е съществувала милиони години преди създаването на света. Тя е създала небето и земята, както и цялата вселена. Божествената наука разрешава всички въпроси. И тъй, работете за развиване на абсолютната вяра, с която всичко се постига. - Кога ще се постигне? - Когато му дойде времето. Не определяйте срок. Това, което е нужно на човека, ще дойде на своето време. Ако не дойде навреме, причината е в самия него. Щом се махне причината, работите се нареждат добре. Това е опитността на вековете. Това е опитността на всички напреднали души. Те са проверили тоя закон. И вие трябва да го проверите. Само така ще разберете, че вярата е сила, чрез която всичко се постига.

УС "Той създава" - София, 1947 г., стр. 36-46

Като пречиствате мислите и чувствата си, вие ще се научите да живеете правилно.

"Езикът на Любовта" рил. б., 1939 г. София, стр. 18

При каквито условия да се намирате, всякога търсете положителното, защото в него Бог присъства.

"Езикът на Любовта" рил. б., 1939 г. София, стр. 20

Като ученици, съветвам ви да започнете с надеждата; от надеждата да минете към вярата и да свършите с любовта. Първата стъпка трябва да бъде любов към Бога, втората стъпка - любов към ближния, а третата - любов към себе си.

“Езикът на Любовта” рил. б., 1939 г. София, стр. 21

Като ученици на окултната школа, вие трябва да изучавате нещата в техния дълбок смисъл, да прониквате в същината им.

“Езикът на Любовта” рил. б., 1939 г. София, стр.23

За ученика е важно да учи. Той може да бъде много добър по сърце, но мързелив. В случая доброто сърце няма да го спаси.

“Езикът на Любовта” рил. б., 1939 г. София, стр. 63

Човек е дошъл на земята не да се бори със злото, но да развива самообладание и търпение, да работи с положителните сили на природата.

“Езикът на Любовта” рил. б., 1939 г. София, стр. 68

Търпението е броня, която предпазва човека от злото.

“Езикът на Любовта” рил. б., 1939 г. София, стр. 68

Вярата, надеждата и любовта представят три ключа за разкриване тайните на природата, за разкриване на Божествените съкровища, определени от незапомнени времена за онези души, които са дошли и идат на земята да вършат Волята Божия.

“Езикът на Любовта” рил. б., 1939 г. София, стр. 104

Който яде добре, той има права мисъл, защото и постиженията му са добри.

“Езикът на Любовта” рил. б., 1939 г. София, стр. 152

Ако не мисли правилно и ако не оценява нещата, които Бог му е дал, човек изгубва условията за добър живот.

“Езикът на Любовта” рил. б., 1939 г. София, стр. 152

Сегашните хора търсят живот без страдания. И това е възможно, обаче, от човека се иска чиста и права мисъл, без никаква съблазън, без никакво петно. Остане ли най-малката нечистота в ума или в сърцето на човека, той се излага на духовна проказа. Ще кажете, че светът е пълен със съблазни и с изкушения. И това е възможно, но човек трябва да знае от какво може да се съблазни. Има смисъл човек да се изкушава, но от чистия планински въздух, от бистрата планинска вода. Обаче, да се изкушава човек от клоака на живота, от въздух, пълен с микроби, това не го оправдава. Всеки човек, който е изгубил истинската представа за Бога и е влязъл в света на удоволствията, прилича на червей, който пълзи по нечистотиите. Много време се изисква, докато умът и сърцето на човека се просветят, и той излезе на чист въздух, на Божествената светлина, да води чист и свят живот. Ще кажете, че условията на живота са лоши. Докато червеят пълзи, всякога ще се натъква на нечисти места. Но той трябва да напусне лошите условия, да се превърне на какавида, откъдето, след известно време, да изхвъркне навън като пеперуда. Ето защо, когато разумните същества ви показват пътя на издигането, не се съмнявайте в тях, но веднага напуснете лошите условия и ги последвайте. Това значи, да изхвъркне човек от какавидата, от пелените на стария живот, да се облече в нова премяна и, като пеперуда, да каца от цвят на цвят, да събира нектара на новия живот.

“Божият глас” – ООК,

София 1930, X година, I том, изд. Хелиопол, 1993 г, стр. 61

Пазете едно правило. Всякога човек, щом реши да мисли правилно, всеки ден да казва: “Искам да мисля правилно”. Всеки ден внасяйте нова струя. Казвайте: “Искам да чувствам правилно”. Като кажете, не че ще го постигнете, ще имате едно малко микроскопическо постижение. Тия безбройните малки корекции образуват дебелите възета на човешкия характер. Защото всеки ден, при всичките противоречия, които имаме сега, да казваме така. Сега сме в епохата на второто

пришествие, това е епохата, когато се ликвидират всичките кармически противоречия. Този живот, който сега имаме, той е минал. Него като преобразим, ще дойде нов живот.

“Важни и належащи неща”, УС, 12 г, том 1, изд. С. 1997 г, стр. 80-81

Ако учите и се поощрявате в Божественото добро и ако развивате правилно своя ум, своето сърце и своята сила, Бог ще ви благослови.

“Езикът на Любовта” рил. б., 1939 г. София, стр. 166

Закон е: човек се ползва само от това, което е могъл да приложи.

“Езикът на Любовта” рил. б., 1939 г. София, стр. 174

Като ученици, вие трябва да изучавате нещата в тяхното развитие, отначало до край, да имате представа за всички процеси, които се извършват в природата, а не само ония откъслечни процеси, на които случайно сте били свидетели. Само при това положение ученикът може да придобие ония сили, които са необходими за неговото развитие.

“Езикът на Любовта” рил. б., 1939 г. София, стр. 191

Последователност се иска от човека, да не спира вниманието си върху отделни процеси, но да ги обобщава, да образува от тях нещо цяло и тогава да се произнася. Умен трябва да бъде ученикът, но същевременно той трябва да бъде добър и силен. Способният ученик трябва да притежава следните качества: да бъде умен, добър и силен. (193)

“Езикът на Любовта” рил. б., 1939 г. София, стр.192-193

Само онзи човек може да направи добро както трябва, който е умен, добър и силен.

“Езикът на Любовта” рил. б., 1939 г. София, стр. 195

За да постигне нещо, човек трябва да работи, да прави усилия, да се моли.

“Езикът на Любовта” рил. б., 1939 г. София, стр. 196

Като ученици, вие трябва да се научите да се молите правилно. Молитвата е път към постижение.

“Езикът на Любовта” рил. б., 1939 г. София, стр. 196

Който служи на Бога с Любов, той всичко може да постигне. Служенето носи велики постижения.

“Езикът на Любовта” рил. б., 1939 г. София, стр. 199

Човек може да разбере доброто, само когато всичко се свърши за него, когато всичко под нозете му се разруши, когато светът потъмнее пред очите му. Тогава само човек ще чуе Божия глас: “Да бъде виделина!”. Чуе ли тия думи, светът отново се възстановява, разрушените му блянове оживяват и той става млад, весел и силен.

“Езикът на Любовта” рил. б., 1939 г. София, стр. 200-201

Силен човек е онзи, който може да се отрече от онова, което го спъва. Като се отрече от себе си, той може да отреже главата на злото.

“Езикът на Любовта” рил. б., 1939 г. София, стр. 202

Ако някой не ви обича, обичайте го вие.

“Езикът на Любовта” рил. б., 1939 г. София, стр. 203

Задачата на ученика е да се учи, да свърши училището с успех и да бъде полезен на своите ближни.

“Езикът на Любовта” рил. б., 1939 г. София, стр. 206

Като ученици, от вас се иска да се учите добре, но и да говорите добре. Всичко, което говорите, се филмува.

“Езикът на Любовта” рил. б., 1939 г. София, стр. 206

Първото нещо, което се изисква от човека, е да мисли върху това, което прави и говори. Това значи, да има светлина в ума си, като стимул към придобиване на любовта.

“Езикът на Любовта” рил. б., 1939 г. София, стр. 207

Човек е слязъл на земята, да научи закона на търпението.

“Езикът на Любовта” рил. б., 1939 г. София, стр. 213

Който иска да бъде добър ученик, той трябва да държи ума, сърцето и волята си в изправно положение.

“Езикът на Любовта” рил. б., 1939 г. София, стр. 225

Като ученици на новото учение, вие искате да отидете в света, да проповядвате. Какво ще проповядвате и на какво ще учите светските хора? Ако ги учите на ред и порядък, на законност, те знаят това по-добре от вас.

“Езикът на Любовта” рил. б., 1939 г. София, стр. 227

Да проповядваш, не значи да ги учиш на това, което те знаят, а да си готов да споделиш с тях благата, които имаш. Щом получиш едно благо, не мисли, че ти единствен си достоен за него, но бъди готов да го споделиш с всеки, който има някаква нужда.

“Езикът на Любовта” рил. б., 1939 г. София, стр. 228

Каквато храна употребява човек, такива качества придобива.

“Езикът на Любовта” рил. б., 1939 г. София, стр. 231

Хората на новата раса ще се хранят изключително с растителна храна. Там няма да се говори за месна храна. Съвременните учени говорят за месото като за по-силна храна. Наистина месото е по-силна, но по-вредна храна. Тя съдържа повече отрови и прави човека груб, жесток. Тревопасните като вегетарианци, са дошли до по-високо съзнание от месоядните животни. Когато ги колят, те изпитват особен страх, които образува в организма им известни токсини. Хората, като ядат месото на тревопасните, приемат тези токсини в организма си и започват да боледуват, особено от неврастения. И лекарите признават това, но казват: Съвременният човек не може още без месо. Който иска да влезе в расата на Любовта, трябва идейно, по убеждение да се откаже от месото. Човек трябва

да пресъздаде своя организъм. Ако не може да направи това, дълго време ще живее с подбудите на животните.

“Поучаваше ги”, НБ, Соф., 1949, стр. 117

Да не се колебаем в Божественото, което работи в нас. Да знаем, че то работи различно в различните хора. Обаче, целта, към която хората се стремят, е различна, затова и плодовете на техния живот са различни. Каквито и да са плодовете, радвайте се. Търси доброто във всеки плод и не прави разлика, дали е ябълка, круша, слива, портокал. Всеки плод носи нещо Божествено в себе си, но един от друг те се различават. Лимонът се различава от портокала, портокала се различава от ябълката, ябълката - от сливата. Едно трябва да се знае: всеки Божествен плод има своето велико предназначение. Следователно, ако се храниш с ябълки, ще придобиеш едно качество, ако се храниш със сливи, ще придобиеш друго качество. Каквата храна яде човек, такъв става. Вижте какво представляват месоядните! От храната, която употребяват, те огрубяват и стават жестоки. Гълъбът, гургуличката имат нещо нежно, меко в себе си. Това се дължи на храната, която употребяват. Ако искате да познаете човека като плод, изучавайте неговите мисли, чувства и постъпки. Постъпките на човека са плод на физическия свят, чувствата му са плод на духовния свят, а мислите - плод на умствения свят.

“Новият светилник”, ООК, год. 23, изд. Соф. 1946 г., стр. 334-335

За сега най-хранителното е житото - то е дошло от Венера, то е растение на Любовта. Хората, ако ядяха просо, много дребнави щяха да станат. Житото е много устойчиво, много устойчив характер има. Оказва се, че близо от 6000 години жито, което е намерено в египетските гробища, като се посее, израства. Устойчиво е житото.

Казвам: ние, съвременните хора, имаме нужда от хляб. Българинът яде хляб повече. Той като яде житото, придобива характера на Любовта.

“Проявление”, НБ 1942-43, т. I, стр.111

Днес светът се нуждае от гениални хора, които да превърнат сегашното зло в бъдещо добро. Бъдещите хора ще имат мощ и сила в себе си да превръщат злото в добро, в сладки плодове, както растенията обработват въглеродния двуокис и го превръщат в хранителни материали за себе си и за цялото човечество.

“Езикът на Любовта” рил. бес., 1939 г. София, стр. 237

За да разбере напълно живота, преди всичко човек трябва да разбере себе си. Щом изучи и познае себе си, той ще разбере живота и ще го осмисли.

“Езикът на Любовта” рил. б., 1939 г. София, стр. 265-266

“Познай себе си!” - Това е великата задача в живота на всеки човек. Да познаеш себе си, значи да познаеш Бога, т.е. да познаеш Божественото в себе си. Понеже ние искаме да познаем Бога, Той ни поставя на ред изпитания и страдания в живота, чрез които да ни изпита. Като ни поставя на тия изпитания, с това Бог ни проверява, за какво го обичаме; дали за богатата, които ни дава, или за самия Него. Ако след всички страдания и изпитания в живота си, ние не се съблазним, не се усъмним в Бога и кажем, че всичко, което сме минали е според Волята Божия, това показва, че ние имаме възвишен и благороден характер. Аз нямам право да съдя, за що и за какво идат страданията в живота ми. Само възвишените и разумни същества имат право да съдят. Съвършен е един само Бог в света. Следователно, само Той има право да съди и да се произнася за всичко, което става в света. Когато видиш, че някой човек греша, не го съди, но разгледай условията, при които той се намира и при които е направил греха. Когато видиш, че някой човек прави добро, не го възхвалявай, но разгледай условията, при които той прави доброто. И в единия, и в другия случай благодари на Бога, че ти се дава възможност да се поучиш от другите хора. Остави съдбата да съди хората за доброто и злото, което те вършат.

*“За това се родих”, НБ, 9 сер., 6 бес. “Няма пророк”, стр. 19-20,
изд. Соф., 1929 г.*

Като е дошъл на земята, човек трябва да знае, защо е дошъл. Той е дошъл на земята, да се учи, да придобие вечния живот - животът на безсмъртието.

“Езикът на Любовта” рил. б., 1939 г. София, стр. 268-269

Коя е отличителната черта на ученика, какво ще отговорите? Аз ще отговоря: - Да се учи. Сега, в школата тук не е място нито за молитви, нито за разсъждения, а за учение. Вие сте дошли в школата с известни предубеждения, мислите, че знаете нещо. Вън от школата знаете много, но вътре в школата, нищо не знаете. Сега, туй твърдение, казвам: Вие може да сте свършили университет, може да знаете по философия много неща, но ако влезете в една фабрика, при някой техник, изведнъж ще се намерите в чудо. Той ще ви направи като дете, а вие ще внимавате. Влизате в някоя лаборатория, от химия нищо не разбирате, може да сте философ и да мислите, че и от химия знаете. Не, не, ще признаете в себе си последния факт, че не знаете. Като влезнете в политехниката, и там ще признаете, че нищо не знаете; и в школата ще имате същото качество. Сега, вие влизате в школата и мислите, че Господ ще ви посвети и научи. Който не учи, Господ не го научава. Тук в школата, ще се стегнете да работите, разбирате ли! И някои са влезли в школата да придобият всичко със малко труд. - Аз ще очиста школата. Аз не искам ученици, които не се учат. Които не се учат, нямам нужда от тях, отвън има много работи, тук не си губете времето, грехота е! Вие ще паднете в едно изкушение: да си представяте, че се учите; и след туй, ще дойде лицемерието, да се лъжете. Моля, бъдете тъй откровенни, оправете се. Нека останат 10 души, но които ще учат. Ако те останат и не се оправят - и тях не искам тогава. Онези, които мислят, че много знаят, да си излезнат, нямам нужда от тях; и тези, които много знаят да критикуват, моля да си излезнат, няма защо да се занимавам с тях. В школата ще останат само онези, за които, както е казано в Писанието: “Ако не станете като малките деца, няма да влезнете в Царството Божие”. Царството Божие е наука, велика наука в света! Църквата

всичко може да търпи, но Царството Божие невежество не търпи, престъпление не търпи, одумване не търпи, зло не търпи. То търпи само вечна хармония. Това е Царството Божие на земята, на истинската земя. Сега ви говоря откровенно. Туй трябва да знаете. Мнозина от вас сте на крив път, и ако вървите по него, ще се изкриви ходилото ви. Онези, които влизат в пътя на Мъдростта и не спазват нейните закони, аз искам да бъда не груб спрямо тях, но откровен.

Три закона има. Първият закон: Истината в Царството Божие не търпи абсолютно никаква измама от какъвто и да е характер. Ни сянка, ни помен, абсолютно! Разбирате ли? Вие може да кажете: “Естеството ни е такова”. Не, никакво естество няма тук. Не е в естеството на човека да лъже. Лъжата е нещо присадено от после в човека. И ако някой философ или богослов, или учител ви убеди, че естеството на човека е да греши, този самият учител не разбира нищо. Не е в естеството на човека да греши. Човек, разбирам онази жива Божествена душа, която е излязла от Бог; не е в нейното естество да греши. Ако греши, причините са други. Туй трябва да имате предвид. И ако някой от вас съгреши, да не казва - естеството му. Не, не, той ще търси причината вънка. Ако аз се спъна някъде и падна на лицето си, няма да казвам - естеството е да падна, но ще търся причината вънка, а не в себе си, от вън ще я намеря. Ако аз не мога да разреша някоя задача, ако аз не мога да чета вечерно време, ще търся причината не в себе си, а отвънка.

Вторият закон е - Бог изисква от всинца ни да се учим, и то постоянно. Докато се учим, ние може да живеем. Животът не е нищо друго, освен във висшето Божествено съзнание, в онзи процес на знание. Защото: Божествената Мъдрост дава знание,

Истината дава свобода,
Любовта дава живот,
Животът дава радост,
Знанието дава сила, а
Свободата дава простор.

Тъй вярват тия неща. Тогава имате истина, свобода имате имате простор широк, простор в цялата вселена! Имате мъдрост, имате знание; щом имате знание, имате сила. Силата

произлиза от знанието, само че знанието не може да произлезе от силата. Имате любов - имате живот; имате живот, значи имате радост. Сега, аз много пъти съм говорил, че в живота трябва да се научим да понасяме скърбите. Но едно от качествата на живота, това е радостта. Онзи, който живее, трябва да се радва, а може да се радва само онзи, който се учи. А може да се учи само свободният. Който не е свободен, не може да се учи. Туй ви го казвам, понеже у вас има стари предубеждения, възпитание от миналото. У някои са се загнездили такива духове от астралния свят и почват да ви шушукат: вас знание не ви трябва. Не, не. С тия астралци, невежи, профани духове, не искаме да се занимаваме. Ние знаем повече от тях. Нямаме нужда от техните съвети. Нека си държат знанието за себе си. Те казват: “Знание не ни трябва”. Ее, какво ни трябва? Да ядем, да пием, да се обличаме, да се караме, да се женим, да се парясваме или развеждаме, да колим животните, статии да пишем във вестниците, да се осъждаме, религии да правим... Техните права и техните съвети не искаме. Това са все астрални влияния. Това не са проявления на Божията Мъдрост. В Божията Мъдрост се показва онзи истински път, в който хората разумно може да живеят и да израстнат не една педя пигмеи, а като един Бог в своята мисъл и в своето величие. И ще има едно слънце, не дребнаво, което не може да издигне едно житно зърно, а голямо, че да се подобри житото на целия свят. Такова голямо слънце!

“Трите живота”, 1 школна година, изд. Кърджали, 1999 г., стр. 241-243

Аз говоря за Любовта като наука, за да придобиете живота. Аз не говоря за живота, за временната Любов. За мен е важен великият закон, от който може да се придобие вечния живот, когато аз говоря за Любовта. Писанието казва: “Това е живот вечен да позная Тебе, Единнаго Бога на Любовта”. От това произтича живота. После говоря за Мъдростта, понеже животът се поддържа само със знанието. Ако човек има живота, той не може да добие вечния живот, ако няма Божествената Мъдрост в себе си.

“Запалена свещ”, ООК, XVI год.1936-37, изд. 1999 г., стр. 325

Като ученици, от вас се иска самообладание, да не се забравяте нито в радостите, нито в скърбите.

“Езикът на Любовта” рил. б., 1939. София, стр. 272-273

Свят трябва да бъде човек.

“Езикът на Любовта” рил. б., 1939 г. София, стр. 247

След векове всичко може да се постигне, но има и кратък път на постижения.

“Езикът на Любовта” рил. б., 1939 г. София, стр. 68

Съвременните хора се нуждаят от Любов. Имат ли Любов, те ще бъдат и богати, и силни, и учени.

“Езикът на Любовта” рил. б., 1939 г. София, стр. 278

За да се освободи от живота на плътта, човек трябва да бъде търпелив, благосклонен и да не завижда.

“Езикът на Любовта” рил. б., 1939 г. София, стр. 282

Искате ли да придобиете качествата на Любовта, благодарете на Бога за страданията и радостите, които ви се дават; благодарете за богатството и сиромашията.

“Езикът на Любовта” рил. б., 1939 г. София, стр. 283

Съвременният човек се намира пред нова епоха, за която трябва да бъде готов. За да се приготви за новата култура, той трябва да развие в себе си чувството да оценява нещата. Четири неща трябва да цени човек: благата на своя дух, на своята душа, на своя ум и на своето сърце. Щом оценява тия неща, той ще може да служи на Бога с всичкото си сърце, с всичкия си ум, с всичката си душа и с всичката си сила.

“Езикът на Любовта” рил. б., 1939 г. София, стр. 326-327

Сега, нека остане в ума ви мисълта:

Човек не може да бъде здрав, ако не обича.

Човек не може да бъде учен, ако не обича.

Човек не може да бъде свободен, ако не обича.

Изобщо, човек не може да бъде щастлив, богат, силен, здрав, учен, ако не обича. Любовта трябва да присъства навсякъде.

“Езикът на Любовта” рил. б., 1939 г. София, стр. 398

Аз бих ви посъветвал да мислите, да чувствате и да постъпвате така, както Бог мисли, чувства и постъпва чрез вас.

“Езикът на Любовта” рил. б., 1939 г. София, стр. 412

Следователно, иска ли да следва пътя на Любовта, човек трябва да постави ума, сърцето и волята си на своето място.

“Езикът на Любовта” рил. б., 1939 г. София, стр. 413

Като ученици, вие трябва да взимате правилно тоновете, т.е., да мислите.

“Езикът на Любовта” рил. б., 1939 г. София, стр. 414

Щом твоята мисъл и твоите чувства се съединят в Бога, те дават тъй наречената еволюция, развитие, проявяване, въздигане, усъвършенстване, разширяване на човешката душа. По пътя на това развитие, човек трябва да разбере, да познае себе си.

“Петимата братя”, Соф. 1949 г., стр. 89

Веднъж вплатена в материята, душата се опорочава. Също всички хора, без изключение, са нечисти. Поради това, ние трябва да правим на земята големи усилия, за да можем, със силата на Духа, да очистим нашето сърце, нашия ум, нашите действия и желания от това окаляне.

“Петимата братя”, Соф. 1949 г., стр. 115

Кармическият закон води началото си още от излизането на човека от Бога. А действието или проявата на този закон започва с поляризирането на човека, т.е. с явяването на двата пола, на двата полюса в света. Поляризирането подразбира

раздвояване на човешкото съзнание, на положително и отрицателно, на възходящо и низходящо, или в най-висока степен казано съзнание на любов и съзнание на мъдрост. Това са двата полюса в човека.

Казват: Коя е причината за раздвояване на човешкото съзнание? Във всеки индивид, във всяко его е вложено желание да обсебва, да владее нещата, вследствие на което е станало раздвояване на човешкото съзнание. Тия два полюса, оставени самостоятелно да се развиват, са се заблудили и забравили, че са страни на едно цяло. Следователно, веднъж раздвоили се, в тях се явява вътрешно желание да се завладеят по механически начин. Обаче, дето съществува механическо владане на нещата, там се ражда насилието. Като контраст на това положение, се явява природата, която изисква от човека доброволна жертва. Тя казва: Човек за човека е брат и трябва да се жертвува за него доброволно, от любов.

Сега, от окултно гледище, ще определя значението на думата „жертва”. Жертвата подразбира “закон за правилно растене и развиване.” Защо? Защото само това, което расте, което се развива. цъфти и дава плод, може да се жертвува. Да се върнем към въпроса за кармата. Как се е явила кармата, т.е. как се е явил закона за кармата? Когато първото съзнание в света е ограничило второто съзнание, явили са се вече условия за кармата. Ще изясня тази мисъл със следния пример. Предоставете си, че природата е поставила двама души, еднакво богати и интелигентни, да търгуват заедно. Те имат нужда един от друг, но въпреки това и в двамата по отделно се явява желание да привлече богатството на другия към себе си. Най-после, единият успява да заграби богатството на другия, който остава без никакви средства. Какво трябва да прави този човек? Той трябва да стане слуга на онзи. Който е успял да заграби всичкото богатство. Значи, единият ще бъде господар, а другият слуга. В този смисъл, господарите в света представят първото съзнание, което по сила взима надмощие над второто съзнание. Слугите пък представят онази категория хора, съзнанието на които се е подчинило на влиянието на първото съзнание. Обаче, в самите слуги не

е изчезнало още желанието да бъдат господари, да владеят над другите хора. И затова, когато някой господар има много слуги, те започват да се организират, да се събират заедно, да работят за събарянето на господаря си, и един ден те го хващат, налагат го добре, и по този начин стават господари, а той слуга. Така, именно, и съзнанията на хората сменят положенията си, ролите си. Сега, като говоря върху кармата, не мислете, че ще я разберете изведнъж, във всичката ѝ пълнота. Питам: как се ражда злото между учениците на една школа? Злото между учениците се ражда тогава, когато някой от тях пожелае да бъде господар, да разполага със знанието на другите. Злото се ражда и тогава, когато някой от учениците иска да се наложи на другите: той има някаква идея в себе си и желае всички да приемат тази негова идея. Или, някой има известен навик в характера си, известни сили, които непременно иска да прокара между другите. Обаче, ученикът трябва да знае, че в природата съществува закон, който регулира действията, проявите на всички живи същества. За всяка сила тя е поставила граници, предели, до които той най-много може да се развива. Доиде ли до тази граница, настъпват вече обратни действия. Докато не знаят вашите вътрешни, интимни намерения за нещо, хората са наклонни да ви слушат, да ви се подчиняват. В който момент узнаят целта, намеренията ви, те веднага започват да ви се противопоставят, да ви противодействуват. Това противодействие се явява по силата на закона за самопазването, за запазване на свободата си. Следователно, законът на кармата може да се регулира само, когато човек е готов да се самопожертвува за другите, да стане техен слуга, да отдаде правото на всяко живо същество. Правото, което искате за себе си, трябва да отдадете и на другите; благо, което желаете за себе си, трябва да желаете и за другите. Всеки има право да развива своя ум, своето сърце, да работи за усилване на волята си, независимо от това, дали той е прост или учен, слуга или господар, беден или богат. Благата на едного са блага за всички; правата на едного са права за всички. Различието седи в това, кой как ще използва и приложи тия блага и права в живота си.

Една опасност съществува за окултните ученици. Тя се заключава в тъй наречения вампиризъм, т.е. изчерпване жизнените сокове на човека. Това могат да правят само ония, които познават окултните закони. Обаче, това нещо е абсолютно забранено. Школата, в която сте влезли, абсолютно забранява тунеядството. Изчерпване жизнените сокове на човека не е нищо друго, освен тунеядство. Който си позволи това, той ще носи лошите последствия на своето непослушание. Затова, именно, окултният ученик трябва да бъде високо просветен, да не злоупотребява със силите, които е могъл да развие в себе си.

Много школи поддържат в учениците си вярата, че силата на човека седи в мисълта му. Временно само е така, обаче, в същност, силата на човека не е нито в мисълта нито в чувствата, нито в волята му. Това са само прояви на човека, но те не представят още онзи източник, от който силата излиза. То е все едно да мислите, че всяка проява на любовта е истинската любов, изявена във всичката ѝ пълнота. Някога любовта се проявява по форма, някога по съдържание, а някога по смисъл, но тия отделни прояви не са още любовта във всичката ѝ пълнота. Ще ви дам няколко примери, да имате ясна представа за любовта по форма, по съдържание и по смисъл. За пример, някой човек се дави в една река. Покрай реката минава един прост работник и, като вижда давящия се, влиза в реката, хваща го за ръката и го извлича на брега. След това, той казва на спасения: Хайде върви сега дома си! Това е пример за физическа проява на любовта любов по форма.

Втори пример: върви по улицата един човек, който от няколко деня наред не е ял нищо. Среща го друг и чете по лицето му, че този човек е гладен, от няколко деня не е ял нищо. Спира го и му предлага да го заведе дома си, да го нахрани. Завежда го у дома си, угощава го добре и му казва : Сега вече можеш да си отидеш. Това е проява на любовта по съдържание.

Трети пример : запознавате се с един млад, любознателен човек, който иска да учи, да придобива знание. Вие сте учител, свършили сте няколко факултета и предлагате на този млад

човек да му помогнете, да му дадете знания. Работите с него година, две и като видите, че той е придобил известни знания, казвате му: Сега вече можете да продължите знанието си сам. Работете и ще успеете. Това е проява на любовта по смисъл.

Питам: мислите ли, че след като сте подали ръка на давещия, или след като сте нахранили гладния, или след като сте дали знания на невежия, животът се е проявил напълно? Не, животът, както и любовта, могат да се проявят напълно, само когато човек започне да живее в причинния свет, дето един живее за всички, и всички живеят за един. В този свят благо на едного е благо за всички; и благо на всички е благо на едного. Въз основа на този закон, деятелността, както и радостите и скърбите на едно същество, колкото и малко да е то, трябва да бъдат за вас свещени. Това същество може да бъде муха, но и на нея трябва да гледате, като на човек. Само по този начин Бог може да се Весели. Обаче, само Бог може да спира погледа си на дребните, на малките неща. Хората обръщат внимание повече на големите работи.

Сега, понеже вие сте дошли в Школата да учите, не трябва да има ни помен, ни сянка от лъжа. Единственото нещо, което не се прощава на учениците от тази Школа, е лъжата. Всичко може да се извини, но лъжата никога! Щом дойде до лъжата, пазете се от нея, като от огън. Тя е принцип, който може да заведе човека в противоположностите на живота, от които мъчно може да се избави. Като изпадне в трудно, в безизходно положение, човек веднага прибегва до лъжата и казва: Без лъжа не може. Не, без истина не може, а без лъжа може. Тъй щото, напишете си следните няколко изречения, като ценни правила в живота :

Без любов не може, но без омраза може.

Без мъдрост не може, но без глупост може.

Без истина не може, но без лъжа може.

Щом кажете обратното, че без лъжа не може, ще излезе, че лъжата ражда истината, а това не е вярно. Щом кажете, че без глупост не може, ще излезе, че глупостта ражда мъдростта, а това не е вярно.

Като се говори за кармическия закон, подразбираме различни видове отношения. Например, слуги и господари, ученици и учители, братя и сестри, майки и бащи, това са все кармически отношения. Майката и бащата са едно от смекчаващите положения на кармата. Според този закон, всички хора се намират в близки, или в далечни отношения, с цел да се разплатят.

Съвременните хора трябва да знаят този закон, за да ликвидират правилно със своята карма. Иначе, ако не знаят, какъв е този закон, и какво той изисква, те ще създадат помежду си нови кармични отношения, които в бъдеще трябва да се изправят. Например, ако някой господар третира зле своите слуги, в бъдеще той ще стане слуга, а те негови господари. Дълго време ще трябва да им слугува той, за да се изплати. Тъй щото, когато някой се запитва, защо трябва да слугува на хората, ще знае, че причината за това се крие в неговото минало, когато той искал да подчини съзнанието на някои хора, да ги направи свои слуги. А това е абсолютно забранено! Да подчиниш съзнанието на някой човек, това значи да подчиниш Божественото в този човек на себе си, да го направиш твой слуга.

Единственото невъзможно нещо в света е това, именно, да подчините Божественото на човешкото.

За да ликвидира с кармата си, човек трябва да работи върху себе си, да трансформира своите мисли и чувства, да ги преобрази. И теософите говорят за висш и низш манас, за висше и низше съзнание в човека, за духовно и плътско начало, като два полюса в човека. В това, именно седи работата на човека върху себе си, да се движи от единия полюс в другия, главно от низходящия към възходящия. И наистина, забелязано е, че когато иска да обсеби нещо с чувствата си, човек си създава карма. Когато даде свобода на хората, той ликвидира със своята карма. Ако изисквате от някой ваш приятел да ви обича, да ви покаже любовта си, той ще тури на главата ви юлар, отзад ще ви бодне с остен и ще ви пита, съгласни ли сте да ви обича по този начин. Това значи да се създаде карма между двама души. Страшно нещо е законът на кармата! Кармата може да започне даже и от една горчива дума, казана на някой човек, при неблагоприятно

съчетание на условията. Тази дума може да е казана привидно, деликатно, с усмивка на лице, но щом е горчива, тя произвежда вече своя ефект. Както и да е казана горчивата дума, тя носи със себе си хиляди злини. Следователно, бъдете внимателни към всяко свое чувство, към всяка своя мисъл. Преди да ги изразите, прецедете ги, да не падне с тях заедно нещо нечисто. През какво ще ги прецеждате? През филтри.

От гледището на окултната наука, сърцето, умът и волята на човека са филтри, с които се прецеждат неговите чувства, мисли и действия. Всяка мисъл, всяко чувство и всяко действие трябва да минат през ума, сърцето и волята на човека, да се филтрират. След като се филтрират, тогава само те могат да се посадят в градината на душата. За да разбере човек, кога се е създала карма между двама души, не е нужно той непременно да бъде ясновидец. И без да бъде ясновидец, той ще разбере, как и кога се е създала кармата. Достатъчно е човек да направи най-малкото отклонение от закона на любовта, за да стане веднага поляризиране на мозъка: в едното полушарие на мозъка ще се събере повече енергия, а в другото по-малко, вследствие на което той ще почне да се гневи, да нагрубява своите приятели. Например, ако в лявата страна на мозъка се събере повече енергия, човек става много любезен, много учтив, но това не е естествена проява. При това положение, забелязва се, че мускулите на дясната страна на лицето започват да се свиват, да се съкращават. И тогава, на лицето на този човек се забелязват особени нехармонични движения, които се дължат на дисхар-монични мисли, чувства или действия. Ако тия неволни движения на лицето траят по-дълго време, случва се, че устата на човека се изкривява, понеже му скулите от едната страна на лицето се разширяват, а от другата се свиват. Не се минава много време, виждаме, че кармата налага своя печат, било на лицето, било на очите, или другаде някъде. Например, когато човек си служи много с лъжата, някои мускули на лицето се свиват, а лъчът, който излиза от очите му, пада надолу, към центъра на земята. Ако се погледне в огледалото и види този лъч, насочен към земята, той сам няма да се хареса. Сега, като пишете за красотата, ще знаете, че тя се дължи на вътрешната

хармония в човека. За да придобие и запази тази красота в себе си, човек трябва да бъде абсолютно чист!

“Двата пътя”, МОК, изд. Соф. 1993 г., стр. 115-125

Един морал има в света - моралът на Всемирното Бяло Братство, който може да се приложи, ако не напълно, поне в малък размер. Има начини за прилагането му. Този морал е Божествен. Той има магическо влияние върху човека.

“Петимата братя”, Соф. 1949 г., стр. 137

Всемирното Бяло Братство казва на своите ученици: Бъдете абсолютно честни, без никакво изключение, бъдете абсолютно добри, без никакво изключение, бъдете абсолютно интелигентни, без никакво изключение.

“Петимата братя”, Соф. 1949 г., стр. 141

И тъй, първото нещо за ученика, който върви в пътя на смирението, е да има една вътрешна светлина.

“Петимата братя”, Соф. 1949 г., стр. 173

Никой човек не може да научи Божествения закон, докато не освети Божието име. Когато осветите Божието име, мислите ви ще бъдат чисти и светли.

“Петимата братя”, Соф. 1949 г., стр. 184

За да бъдете като Христа и близо до Него, трябва да научите закона на безкористното служене, да мислите право: на омразата да отговаряте с любов, на злото - с добро.

“Петимата братя”, Соф. 1949 г., стр. 186

За да разрешиш мъчнотията си, ти трябва да се свържеш с Бога. Не може ли без мъчнотии? - Не може. Разрешаването на мъчнотията е чистене. Ще изчистиш пътя си към Бога, т.е. ще премахнеш греховете си от своя път. Ако пътят на човека не е чист, Божията мисъл не се предава правилно. Чрез мъчнотиите се пречиства нервната система. Когато всеки нерв

се пречисти, тогава човек възприема правилно Божествената светлина и мисъл.

“Петимата братя”, Соф. 1949 г., стр. 205- 206

Ученикът не трябва да губи своята чувствителност. В неговите чувства не трябва да настъпи претъпяване. Възвишената мисъл префинява нервната система и я прави по-чувствителна.

“Св. думи на Учителя”, т.1, изд. Соф. 1992г., 185, стр.39

Ще станеш истински служител, когато преодолееш всички препятствия в живота си.

“Петимата братя”, Соф. 1949г., стр. 225

Който върши Божията Воля, той е пръв.

“Петимата братя”, Соф. 1949 г., стр. 228

Всеки недъг може да се изправи, когато се възстанови връзката между човешката душа и Бога. Това е закон на Всемирното Бяло Братство.

“Петимата братя”, Соф. 1949 г., стр. 232

Да мислиш за Бога, това е вътрешна сила в човека, която работи в човека и го преобразява.

“Петимата братя”, Соф. 1949 г., стр. 244

Само чрез закона на любовта, човек ще опази заповедите, които са му дадени. Само чрез любовта той ще се повдигне в по-висок свят.

“Петимата братя”, Соф. 1949 г., стр. 245

Не търсете щастието на земята, но търсете блаженството. То подразбира един велик процес на усъвършенстване. Блажен е онзи човек, който постоянно се усъвършенства, защото той никога не остарява. Блаженството е процес на душата, която постоянно расте. В него се крие вечната младост.

“Петимата братя”, Соф. 1949 г., стр. 255

Кой ще наследи Царството Божие? Като четете блаженствата, ще видите кой ще наследи Царството Божие.

Какво представляват блаженствата? Те са методи, чрез които се влиза в Царството Божие. Затова казвам, който обича Бога и върши Неговата воля, той ще влезе в Царството Божие. Който служи на Духа и душата, той ще влезе в Царството Божие. Който служи на правата мисъл и на чистите желания, той ще наследи Царството Божие. Да искаш нещо и да правиш нещо, това е импулс, който иде от Бога. Като не разбират това, някои цитират източната философска мисъл, която казва: “Убий всяко желание в себе си!” Това е крив превод, отрицателна сянка на живота, която няма съдържание.

“Старото отмина”, УС, т. II, 1937 г., вт. изд., стр. 6

Правият път е пътят на светлината.

“Ново разбиране” – УС, год. 2, том I, 1932 г., изд. Соф. 1949 г., стр. 15

Колкото повече светли мисли посаждаш в себе си, колкото повече светли чувства посаждаш в сърцето си, колкото повече светли постъпки посаждаш в душата си, толкова животът става по-благ, по-блажен.

“Проявление”, НБ, 1942-1943 г., т. I стр. 305

Има една философия в живота, според която човек може да постигне желанията си, да се развива, да бъде доволен от себе си. Само така той ще следва пътя на своето вътрешно разбиране. Това се постига чрез съзнателна работа върху себе си.

“Ново разбиране”, УС, год. 2, том I, 1932 г., изд. Соф. 1949 г., стр. 26

Първо правило: говорете малко, но разумно. Благодарете от дълбочината на душата си за всичко, което ви се случва. Вземайте участие в общата благодарност към Бога. Не задържайте дълго време един човешки недъг в ума си. Дръжте в ума си добродетелите на хората. Само така ще можете да се чистите вътрешно.

“Ново разбиране”, УС, год. 2, том I, 1932 г., изд. Соф. 1949 г., стр. 27-28

Противоречията в човешкия живот се дължат на факта, че всеки иска да царува, т. е, да управлява другите. Не е лесно да управляваш хората. Ако искаш да станеш цар, първо направи този опит със себе си. Опитай се да станеш цар на своите мисли, чувства. и постъпки. Когато твоите мисли, чувства и постъпки останат доволни от тебе, тогава ти можеш да направиш микроскопически опит със своите ближни, да им станеш цар. Така, ти сам ще видиш, доколко те ще бъдат доволни от тебе.

“Ново разбиране”, УС, год. 2, том 1, 1932 г., изд. Соф. 1949 г., стр. 37

Наблюдавайте живота си и вижте, как вървят вашите работи. Ако не вървят добре, вие сте невежи; ако отчасти се нареждат добре, вие минавате за ученици; ако напълно се нареждат, вие сте от посветените.

“Ново разбиране”, УС, год. 2, том 1, 1932 г., изд. Соф. 1949 г., стр. 94

Аз не поддържам неустойчивия живот.

“Ново разбиране”, УС, год. 2, том 1, 1932 г., изд. Соф. 1949 г., стр. 98

Ще служиш на Бога цял живот, цели 120 години, и ще получиш една целувка, т.е. Неговото благословение.

“Ново разбиране”, УС, год. 2, том 1, 1932 г., изд. Соф. 1949 г., стр. 100

Казвам, ако нямате нов мироглед, вие не можете да разглеждате живота в неговата пълнота. Това се отнася за онези от вас, които искат да прогресират.

“Ново разбиране”, УС, год. 2, том 1, 1932 г., изд. Соф. 1949 г., стр. 100

Едно се иска от човека: чистосърдечие и смирение. Казано е в Писанието: “Бог на горделивия се противи, а на смирения дава благодат”.

“Ново разбиране”, УС, год. 2, том 1, 1932 г., изд. Соф. 1949 г., стр. 109

Малките работи трябва да занимават вашия ум.

“Ново разбиране”, УС, год. 2, том 1, 1932 г., изд. Соф. 1949 г., стр. 157

Хората още не са дошли до изпълнението на Божиата Воля. Те придават на въпросите личен характер, но личното нищо не разрешава.

“Ново разбиране”, УС, год. 2, том 1, 1932 г., изд. Соф. 1949 г., стр. 169

И човек като слънцето, понякога е носител на Божественото; обикновено той е носител на човешкото. Като носител на Божественото, всички му се радват и го посрещат, защото ще остави нещо.

“Ново разбиране” – УС, год. 2, том 1, 1932 г., изд. Соф. 1949 г., стр. 170

Като изпълняваш Волята Божия, ще придобиеш вътрешен мир.

“Ново разбиране”, УС, год. 2, том 1, 1932 г., изд. Соф. 1949 г., стр. 181

Има неща, които трябва да си припомните. Следователно, като учиш, ти събуждаш в себе си онова минало знание, складирано в твоето подсъзнание. Не че миналото е всичко, но в него е основата на твоето знание.

“Ново разбиране”, УС, год. 2, том 1, 1932 г., изд. Соф. 1949 г., стр. 190

Нещастията на хората се дължат на това, че те живеят във времето и пространството. Имаш къща, нива - ти живееш в пространството и зависиш от него. Искаш да бъдеш щастлив - ти зависиш от времето.

“Ново разбиране”, УС, год. 2, том 1, 1932 г., изд. Соф. 1949 г., стр. 191

Съвремените хора вярват в късмет, в лотария, в щастие, дошло неочаквано, отвън някъде. И затова много хора казват: “Времето ще оправи работите.” - Не, времето не може да оправи оправи работите, то само ги хроникира. Когато някой човек отиде при времето, той ще получи следния отговор от него: “Ти трябва да отидеш при живата природа, да те научи на своите закони, да ти покаже как трябва да се живее. След това трябва да идеш при Бога, да ти покаже, че в цялата вселена съществува само един велик закон, който включва в себе си Любовта, Мъдростта и Истината, а те от своя страна

свързват всички същества по цялата вселена.” Казвате: “Щом съществува само един закон в цялата вселена, значи навред в света има еднообразие. - Не, във великия Божи закон се крие разнообразието на цялата вселена. Има вече системи, които са извън лошите условия на живота, и съществата там водят ангелски живот. Нашата система, обаче, още не е минала изкуплението си. Скоро и тя ще мине през границите на 13-та сфера и ще придобие своето изкупление.

“За това се родих”, девета серия, т. 1, бес. 7, стр. 24-25

Хората, както и другите същества на земята, имат голямо тегло, понеже стремежът им е към центъра на земята.

“Ново разбиране”, УС, год. 2, том 1, 1932 г., изд. Соф. 1949 г., стр. 197

Едно се иска от тебе: да бъдеш буден, да концентрираш мисълта си, да приемеш правилно слънчевата енергия. Такова трябва да бъде отношението на човека към Бога.

“Ново разбиране”, УС, год. 2, том 1, 1932 г., изд. Соф. 1949 г., стр. 202

Всеки от вас да стане огън, на който да се топят окръжаващите. Най-после, всеки от вас да стане жив хляб, да нахрани всички. Това желая на всички.

“Ново разбиране”, УС, год. 2, том 1, 1932 г., изд. Соф. 1949 г., стр. 221

Всяко нещо, за което се говори, става.

“Ново разбиране”, УС, год. 2, том 1, 1932 г., изд. Соф. 1949 г., стр. 233

Щом живеем по Любов, на всички можем да угодим.

“Ново разбиране”, УС, год. 2, том 1, 1932 г., изд. Соф. 1949 г., стр. 277

Умният човек никога не злоупотребява с дарбите, които са му дадени. Всеки трябва да се интересува от дарбите си и да ги пази. Животът има смисъл, когато се развиват и използват способностите на човека.

“Ново разбиране”, УС, год. 2, том 1, 1932 г., изд. Соф. 1949 г., стр. 235

За да разберете духовния свят, нужни ви са духовни сетива и чувства.

“Ново разбиране”, УС, год. 2, том 1, 1932 г., изд. Соф. 1949 г., стр. 254

Без шестото сетиво не може да се разбере духовния свят.

“Ново разбиране”, УС, год. 2, том 1, 1932 г., изд. Соф. 1949 г., стр. 257

Който разбира законите, лесно се справя с всички условия на живота.

“Ново разбиране”, УС, год. 2, том 1, 1932 г., изд. Соф. 1949 г., стр. 262

Как ще се избави човек от голямото зло? - Чрез интуицията, т.е. чрез висшето съзнание, наречено още свръхсъзнание или Божествено съзнание.

“Ново разбиране”, УС, год. 2, том 1, 1932 г., изд. Соф. 1949 г., стр. 267

Разчитай на днешното, в него е скрито цялото богатство на света. Ако търсиш вечността, ще я намериш в слънцето, от изгряването до залязването му. Важно е това, което днес придобиеш.

“Ново разбиране”, УС, год. 2, том 1, 1932 г., изд. Соф. 1949 г., стр. 269

Само онзи разбира Господа, който изпълнява Неговата Воля.

“Ново разбиране”, УС, год. 2, том 1, 1932 г., изд. Соф. 1949 г., стр. 280

За да приложиш правото, трябва да бъдеш съвършен.

“Ново разбиране”, УС, год. 2, том 1, 1932 г., изд. Соф. 1949 г., стр. 309

Казвам: за да се справи със слабостите си, човек трябва да уравни сили в своя организъм. Това значи, да постави равновесие между ума, сърцето и волята си. Този е пътят, по който човек може да стане господар на своите мисли, чувства и постъпки.

“Ново разбиране”, УС, год. 2, том 1, 1932 г., изд. Соф. 1949 г., стр. 314

Ще търпиш. Чрез търпение всичко се постига.
“Ново разбиране”, УС, год. 2, том 1, 1932 г., изд. Соф. 1949 г., стр. 318

Според мен правият път е нормалният. Ще държите в ума си мисълта, че живеете и се движите в Бога. Това значи да се свържете с Божественото съзнание. При това положение вие никога няма да губите съзнанието си, никога няма да припадате. Тази е безопасната, истинската философия на живота. Така ще спазвате правилата на Божествения свят. Тогава и вие ще обичате всичко, което Бог обича и което Той е създал.

“Ново разбиране”, УС, год. 2, том 1, 1932 г., изд. Соф. 1949 г., стр. 323

Знанието, силата принадлежат на Бога. Като живееш в Него, знанието и силата ще дойдат.

“Ново разбиране”, УС, год. 2, том 1, 1932 г., изд. Соф. 1949 г., стр. 324

Ако ти си малък, кой ще те тъпче?

“Ново разбиране”, УС, год. 2, том 1, 1932 г., изд. Соф. 1949 г., стр. 324

Преди да бръкна в кашата с меда, аз турям парите в касата, претеглям меда и тогава го вземам. Ако вървите по моя път, никога няма да страдате.

“Ново разбиране”, УС, год. 2, том 1, 1932 г., изд. Соф. 1949 г., стр. 327

Живота на човека не е нищо друго освен изпити - те са пробният камък, с който се изпитва характера на човека. Най-ценното нещо в живота на човека е неговия характер, който трябва да мине през огъня - изпитанията И само когато мине през тоя огън и устои на всички изпити, само тогава може да се каже, че човек има характер ценен, устойчив, вечен - има вечен дом, в който може да живее: характерът - това е човешкият дом.

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1933г., стр. 84

Има изпитания, които не могат да са избегнати. Няма да ви разправям за тия вътрешни закони, а ще кажа, че има неща,

абсолютно определени от Бога. Ако речем да избегнем от малките, ще дойдат големите.

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1993 г., стр. 87

Съдбата или Провидението е определило през какви изпитания да мине човешкият живот. И тия изпитания са необходими.

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1993 г., стр. 87

За да минете дълбока река, вам е необходима лодка; за да прехвърлите океана, вам е необходим параход; тъй и за да се преведете от един свят в друг, ви е необходим този параход, който се нарича вяра. И тия изпитания и нещастия са също необходими - те са горивото, това е вашият пътен билет.

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1993 г., стр. 87

Всеки, който казва: “Защо Господ ми даде тези страдания?”, който роптае, е глупав човек в пълния смисъл на думата. Всеки, обаче, който каже: “Искам да науча техния смисъл” и е благодарен на тях, той е умен човек.

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1993 г., стр. 87

Всяко действие, което не носи живот в себе си, е престъпно прехосване на Божествената енергия. Когато някой ви кара да направите грях, той иска да прехосате своята Божествена енергия. Пиете чаша вино - на следния ден ви боли глава; какво сте придобили? По-благороден да сте станали? - не. Защо да желаем и вършим неща, които не придават нищо на вашия характер?

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1993 г., стр. 88

Всинца трябва да се ограничим само в рамките на ония удоволствия, които са позволени, законни, естествени. Например вземете едно момче и момиче, които играят на кончета и на кукли - тия неща им принасят известни удоволствия, а от друга страна са и възпитателни, подготвят ги за други служби. Тъй и за по-възрастните има в живота известни удоволствия,

които може да ги ползват. Обаче има и удоволствия, които всякога носят със себе си разрушение на човешките чувства, на човешките сили, на човешкото спасение. Неестественият живот, тъй наречената скрита, незаконна любов, която упражняват някои мъже, жени, действува разрушително и върху сърцето и върху умът им. Вие обичате някого, запитайте се угодно ли е това Богу, принася ли полза на този, който обичате, дали не развърщава неговата душа, неговия ум?

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1993 г., стр. 88-89

Мъж, който е свързан с една възвишена жена, няма право да се свързва с друга жена. Той може да има общение с тази жена, колкото да се разговаря с нея, да ѝ услужва, да ѝ помага, да ѝ прави добрини, но да има връзки с нея, няма право.

“Беседи обяснения и упътвания” 1919, второ фот. изд. стр. 90-91

Всичкият ваш стремеж трябва да бъде насочен към това - да развием нашия характер. Как? Характерът е сглобен от мисли и чувства, от положителни сили. Живота не трябва да разбираме тъй, както го схващат някои сега - в тия ограничени рамки, както го схваща един учен, един доктор, един философ, не; ние трябва да разбираме живота тъй, както Бог го е ограничил.

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1993 г., стр. 90

Силен по ум човек може да бъде само тогава, когато неговата сила е във връзка с всичките божествени закони и когато той е в хармония с всички същества, които го заобикалят - от най-низшите до най-висшите.

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1993 г., стр. 90

Плачът не спасява човека; спасението седи в организирането на нашия ум, на нашето сърце, на нашето тяло. Това е нашата задача на земята.

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1993 г., стр. 91-92

За да може Господ да живее в нас, трябва нашият ум и нашето сърце да се намират в съгласие, да са уравновесени. Породи ли се между тях разногласие, Господ не живее в нас.

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1993 г., стр. 93

Трябва да се лишиш от всички блага, които те съблазняват, да победиш изкушенията и да следваш Божия закон. Вярвайте в Бога, имайте вяра в Него, и непременно ви очаква велико бъдеще... Върху това не може да има две мнения.

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1993 г., стр. 94

Всякога може човек чрез своя ум и своето сърце да измени външното свое положение - от сиромаш да стане богат. Но ще го измени, само когато спазва божествените закони.

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1993 г., стр. 94

Когато дойдете в живота, ето какво трябва да правите - да съблюдавате основния закон - между вашия ум и вашето сърце да има равновесие.

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1993 г., стр. 95

Трябва да приемате всички страдания от Божията ръка, и когато дойдат, трябва да се радвате: страданията са ония камъни, с които ще издигнете стъпалата на вашата къща; те ще образуват вашия характер; те са съединителната нишка между човека и Бога; само чрез тях може да се мине от един свят в друг, по-добър. И по-добро нещо от страданията за вашето издигане няма в този свят.

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1993 г., стр. 95-96

Действително, вам са противни страданията, но всъщност те са най-големите благословения. Когато една душа е страдала дълго време, страданията ще дадат своя плод и тя ще започне да се радва. Ако корените на дърветата не изсмукваха соковете, щяхме ли да се ползваме от сладки плодове?

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1993 г., стр. 96

Страданието в света е една мощна сила, която Провидението употребява за развитието. Без страдание човек не може да се развие. Човешкият ум не може да расте, човешкото сърце не може да расте и човешкото тяло не може да расте. Ако бихте имали само радост, щяхте да се намерите в още по-голямо затруднение, отколкото без скърби. Радостта е радост само при страданието и страданието е страдание само при радостта.

“Буден ум и будно сърце” ООК год. 21, том 1, изд. Соф. 1999 г., стр. 298

И тъй, това което говоря, се отнася за силните. Аз изнасям страданията, като условие за посвещение. Окултната наука ги разглежда като първо и второ посвещение. Страданието на Йов е първото посвещение, а на Христос - второто. В Индия и другаде различават няколко вида посвещения. Връзват човека за един студен камък, да седи известно време, както Христос на кръста. Това считат първо посвещение. След него идва второто и третото посвещение. Там посвещенията са повече изкуствени, като в театъра. Мушнат човека с нож, потече кръв от него, изгубва съзнанието си, а след това го осъждат на 10-годишен затвор. Това наричам посвещение в театъра. След това посвещение идва друго. Повечето страдания на хората са фиктивни, като тия в театъра. Дойде някой при мене и се оплаква, че остарял, че главата му побеляла. Погледна го и се усмихна. Защо? - Гледам на него като на актьор. Той казва, че главата му побеляла, а аз виждам, че е декизиран актьор. Той се мъчи, че не може да изиграе ролята си, както трябва: може да го освиркат; могат да му направят бележка, че не играе добре. Аз пък ще му кажа: Така не се играе ролята на слуга. Голям проstack си бил. Актьорът се връща у дома си сломен духом и си казва: Снощи играх в театъра, но никой не ми ръкопляска. - Това не е посвещение. Първото посвещение е на Йов, то е нещо реално.

“Новата мисъл”, ООК, изд. Соф. 1947 г., стр.287-288

Кой, като е лежал на гърба си, е бил занесен на Небето и поставен там на високо положение?

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1993 г., стр. 96

Когато научим дълбокия смисъл на страданията, ще разберем, че това е процес, който изработва нашия характер. И когато ударим с чук последните удари за доизработване на нашия характер, тогава ще престанат мъченията и ще излезе великата стагуя на нашия живот.

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1993 г., стр. 96

Ние се готвим да отидем на Небето. Какво ще занесем там? Своя характер - той е нашето богатство.

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1993 г., стр. 96

Характерът... вечно ще остане у нас - той е именно ценното.

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1993 г., стр. 97

При съграждане на характера е необходимо търпение... Търпението е една черта в характера, с която човек се не се ражда, но която се придобива с усилия. Всички страдания в света имат за цел да сформират в нас търпението, да се научим да търпим, да бъдем хладнокръвни, да гледаме с вяра на бъдещето и, каквито и несгоди и разочарования да имаме, да не се обезсърчаваме.

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1993г., стр. 98

Когато почнете да разбирате, да отделяте съществените работи от несъществените, преходните от трайните, когато вашият характер се изработи и заякне, когато тия плодове по дърветата на вашата градина почнат да узряват, тогава вие ще бъдете извадени из затвора и представени пред Господаря на тоя свят да си кажете тълкуванието за двата съня на живота и ще изнесете истината не като затворници, а като свободни. Тогава истината ще ви бъде венец на главата, а снопите на нивата ще ви се поклонят, и Слънцето и Луната и единадесетте звезди на небето ще ви поздравят. И ще разберете тогава дълбокия смисъл на земния живот. Тогава Господ ще ви се яви, и ще се въдвори Царството Божие на земята.

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1993 г., стр. 99

В известен смисъл всички хора са слуги, само че не всички признават това. И тъй в света има два вида служители: едни, които разбират своите длъжности и знаят как да ги изпълняват, а други, които не знаят как да слугуват. Последните наричаме обикновено управляващи хора, господари, които седят и чакат други да им слугуват, учат другите как да работят и да слугуват. Всеки иска да бъде в първата категория - господар. Християнското учение, обаче е диаметрално противоположното на този принцип; то поставя именно принципа, че който иска да бъде господар, трябва да бъде слуга; то казва, че Син Божи не дойде да Му послужат, а да послужи.

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1993 г., стр. 100-101

Глулав човек не може да слугува както трябва.

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1993 г., стр. 103

В туй сблъскване и биение Господ е турил млякото в мътилката, и хората се блъскат ту нагоре, ту надолу, докато излезе маслото на повърхността; маслото ще бъде употребено за ядене, а другото ще остане за мътеница - едни ще станат масло, други мътеница. И маслото и мътеницата Господ ще употреби за своите добри цели. Сега, зависи кой от нас къде ще попадне, обаче съдбата на всинца ни е решена - или в маслото или в мътеницата. Христос се обръща към евреите и ги пита кои искат да бъдат Негови ученици. Някои от нас казват: “Аз съм верующ, вярвам в Христа”. Ония, които само вярват в Христа, те са слушатели; Неговият въпрос, обаче, се отнася към онези, които искат да приложат Неговия закон. Ако можете да се спрете и да размислите върху думите: “слугувам на Христа”; ако би се опитали цяла година да научите да слугувате на Христа, бихте научили великата тайна на тия думи, която не може да се каже тук.

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1993 г., стр. 111

Задачата на всинца ни е да обръщаме поглед към слабите хора и към дребните неща.

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1993 г., стр. 124

Когато някой каже: “Не мога да си почина”, аз разбирам, че той се занимава с големи работи, с големи мисли.

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1993 г., стр. 124

Безсмъртието - това е стремеж на човешката душа, идеал, към който тя се стреми и желае всякога да го осъществи. Човешката душа живее на земята, за да намери пътя на безсмъртието. Безсмъртието се регулира от един велик Божествен закон, закон, който човек трябва да проучи и приложи във всички области на своя живот. И в този смисъл ние трябва да се учим постоянно, да намерим ония условия, при които безсмъртието може да съществува.

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1993 г., стр. 125

Да възкръснеш - това значи да бъдеш господар на всички елементи, на всички сили, на всички мисли, на всички желаниа, на всички свои мисли.

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1993 г., стр. 130

С тази нова енергия, която Христос внесе в света със Своето възкресение, показва пътя на туй Божествено изкуство - спасението. И затова именно трябва да изучавате Евангелието усърдно.

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1993 г., стр. 132

Възкресението е един процес, който Духът Божи извършва в нашия живот, един велик процес, чрез който Бог възстановява тази първоначална хармония. Един ден, когато вашите уши се отворят и почнете да слушате малко повече и по-отдалеч, отколкото сега слушате... вие ще забележите, че в цялата Вселена се движат известни тонове, които предметите, изворите, дърветата, листата, издават и ще чуете велика музика, която се разнася от единия край на света до другия и тогава ще разберете вътрешния смисъл на живота. И Христос чрез своето Възкресение иска да ви въведе в тая концертна зала.

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1993 г., стр. 132-133

И когато чуете думите: “Мир вам!”, трябва да сте готови какво ще ви заповяда Капелмайсторът да свирите - да пеете или да плачете.

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1993 г., стр. 133

Знаете ли да нагласявате вашата цигулка? Научете се да я нагласявате. Всяка сутрин, като станете, нагласете вашата нервна система. Малко сте разсърдени, тревожни, това показва, че цигулката ви не е нагласена. Спрете се, нагласете я. И така, като я нагласявате постепенно, вашите тревоги ще изчезнат. Как ще нагласите вашата нервна система? Ще отидете да се помолите - молитвата, това е нагласяване.

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1993 г., стр. 134

Първото нещо, което трябва да правим сутрин е да се помолим - да нагласим своя ум, своето сърце, своята душа, своя живот и така да се явим пред Бога на работа.

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1993 г., стр. 135

Човек е притежавал някога вечен живот, но го е изгубил. Изгубил го е по една проста причина и сега се стреми да изправи своята грешка. Тази негова грешка е причинила смъртта и само когато човек е почнал да изпитва постоянното разрушение на своята душа, на своя ум, на своето сърце, на своя организъм, на всичко онова, което гради, само тогава той е разбрал какво нещо е загубилил.

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1993 г., стр. 136-137

Когато придобие истинското “познание за Бога”, вечния живот ще бъде осъществен във вашата душа... И над вашия гроб няма да стои надписът: “Тук е заровен млад и зелен, когото смъртта покоси”.

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1993 г., стр. 144

Всички ония елементи, които дават щастие, блага, доброта, просвещение, които въздигат човешкия дух, човешкото сърце

и внасят в него обич и любов към всичко - това е живия Христос.

За да имате тези основни елементи, които да внесат във вас живот вечен, непременно трябва да познавате Бога.

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1993 г., стр. 147

Ако направите един малък опит да калите вашата воля - като дойдат лоши мисли и желаниа да ги отпъждате и да възприемате само добрите мисли и желаниа, в една година отгоре вие можете да извършите над себе си чудеса: не ще има спънка, която да не се подчини на туй усилие на вашата воля. Сега, който иска да придобие безсмъртието, трябва да има силна воля във истинския смисъл на думата.

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1993 г., стр. 148

Ако искаме да се съединим с Бога, да живеем с Него, да придобием вечен живот, непременно трябва да слугуваме Нему - другояче пак ще се слугува, но на кого - на дяволите, на князете на този свят, които ще ни впрягат по три пъти на ден.

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1993 г., стр. 148

Свобода има само онзи, който е съединен с Бога; който има съзнателен живот, той е свободен.

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1993 г., стр. 149

Направете с вас един малък опит. Болен сте, нервен сте, неразположен сте, децата ви не са добри. Оставете децата на мира, не се безпокойте за тях, помислете малко за себе си. Защо сте нервни, защо сте неразположен, за това си има дълбоки причини.

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1993 г., стр. 149-150

Когато един човек е повикан да следва Христа, не трябва да казва “какво ще рекат хората”, а трябва да се приближи до Христа, да приложи Неговото учение и ще стане силен.

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1993 г., стр. 150

Да придобиете живот вечен, това значи да знаете да нахраните не само своето тяло, но и своето сърце, своя ум, своята душа, своя дух. Това е методът на хранене, според дълбокото Христово учение.

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1993 г., стр. 150

Постарайте се за една две минути да държите вашия ум свободен, да не мислите за обикновенните, изтъркани неща на ежедневиия живот. Вие казвате: “Аз спрях да мисля, не мисля за нищо”, ама през ума ви минава баба ви, децата ви, кокошки, волове, дърва, камъни и вие мислите, че сте свободни. Във вашия ум съществува цял хаос - там са : баба ви, майка ви, децата ви - всички. Кажете най-последно: “Аз искам да бъда свободен, днес ще мисля за Господа, за великата Любов на живота, всички въвн на двора...”

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1993 г., стр. 151

Христос иска да изпъдите из сърцето си воловете, кокошките, конете, вълците, лисиците, които са оцапали вашето светилище... Вашата омраза - това е вълк, вашето лицемерие - това е лисица... Изпъдете всичко навън и турете в себе си ред и порядък. Тогава ще повикате вашия свещеник: “Ела, служителю на Бога живаго, облечи се със своята одежда, вземи кандилницата си, с която възнасяш тамян към Бога”. Ще повикаш и владиката на твоя живот. А кой е този владика? Твоят дух. Ще повикаш и певците. Кой са те? Твоите добри чувства и желания. Ще кажеш: “Елате да запеем, да служим на Господа в този издигнат храм”, и тогава ще дойде Христос и, като намери това събрание свободно от онези, които продаваха в него гълъби и тям подобни, изпъдени навън от Него, Той ще каже: “Мир вам! Дойде денят на вашето възкресение, днес ще бъдете с Мене в Рая”.

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1993 г., стр. 152

Първото нещо е да се научите да обичате Господа и тази обич ще ви свърже с Него... И когато се съедините с Него и

влезете във вечния живот, във вас всичко ще се преобрази и всичко ще дойде на своето място.

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1993 г., стр. 153

Трябва да приемем Христа в себе си, за да се свържем с Бога.

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1993 г., стр. 153

Може да се опълчи против вас целия свят; може да ви прашат; не се плашете;

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1993 г., стр. 154

Бог, по същия начин, по който възкреси Христа, ще възкреси и нас, като живеем за Него. Да оставим да се всели Духът Христов в нас, да познаем Истиннаго Бога и да придобием вечен живот. Тогава ще излезем да работим за нашите по-малки братя и сестри, и те да се научат на изкуството да придобият богатството на тоя Божествен живот.

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1993 г., стр. 154

Човек не може да има воля, ако не прави добро.

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1993 г., стр. 161

Да бъде животът ни красив и добър и по форма, и по съдържание - и както е казано преди две хиляди години: “Бъдете съвършени, както е съвършен Отец ваш Небесни” - ето лозунгът за новия живот, към който трябва да се стремим - то е Божествен закон, но в това отношение от нас се изисква малко по-голямо усилие.

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1993 г., стр. 165

Целия свят около нас е все задачи, които Господ е предоставил на нас да решим.

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1993 г., стр. 168

Вие, когато видите дявола, недейте му тропа с крак: той не се плаши; той се плаши само от хора, които имат ум, сърце и

воля, ръцете на които са развързани.

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1993 г., стр. 169

Христос дойде да развърже ръката на човека и да му даде сила да се бори с вълка - с дявола. И вълците имат право да ходят по света, да упражняват своите зъби, но и ние имаме право да употребим срещу тях своя ум и своята воля. Те имат право да ядат, но и ние имаме право да им извадим зъбите; те имат право да упражняват своите нокти, но и ние имаме право да им ги отрежем. Изкоренете зъбите на този дявол и изтръгнете неговите нокти. И като се направите дявола овца, да ви дава вълна и мляко, не бойте се, може в следващата стъпка да го направите вол, да му турите оглавник и да го накарате да оре.

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1993 г., стр. 169

Доста е една грешка да изпрати човека на позорния стълб. Доста е, по същия закон една добродетел да ви издигне в Небето и да ви постави между ангелите. Дайте условия, и, ако една постъпка е грешна, ще ви смене, ако е добродетелна, ще ви въздигне.

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1993 г., стр. 193

Ако изпълнявам Закона Божии, ще бъда под покровителството на Бога, като птичките. У съвременните християни има едно криво схващане на нашите отношения към Бога, към религията, и вследствие на това се раждат и много страдания в човешката душа. Някои, например, считат за религия, да идат без друго в черква, да запалят една свещ, да се прекръстят и мислят, че като направят тези неща, имат религия. Обаче, религията е нещо много по-дълбоко. Най-дълбокото съдържание на религията е, да имаме любов към Бога. Щом имаме този основен закон в себе си, ще бъдем готови да направим хиляди други неща заради Господа. Но как можем да проявим любов към Господа, когато не Го виждаме? Христос казва: “Отец ваш е на Небето.” Обръщам очи и виждам, че Го няма и си казвам: като изляза от тялото, ще отида на това

място. Христос се обръща към Своите ученици и им казва: “Не бойте се от ония, които са на земята и убиват.” Кои са онези, които убиват? Ако прочетете първия стих, ще видите, че е дадена власт на нечестивите духове да убиват, но тази власт не се простира над добрите хора, а над злите. Съвременният християнин казва: “Аз искам да властвам над своите братя.” Виждате, че на Апостолите Христос не им даде власт да властват над хората, а над лошите духове. Всеки от нас трябва да властва над тях. Който не разбира този Божествен Закон, всякога ще прави грешки, ще има засади от тия духове, оттук или оттам. Хората имат разни методи за заканване срещу духовете; но духовете от това не ги е страх; тях не ги е страх от тояги, нито от думи. За да имаш власт над един нечестив дух, не трябва да имаш неговите слабости. Имаш ли ги, може да си учен, философ, министър, ти ще бъдеш техен роб - те интриги ще правят, царе ще детронират, всичко могат да направят. Нямах ли техните слабости, ти си техен господар. Затова именно Христос е заповядвал на духовете. Той беше чист и като им казва: “Излезте!”, те са отговаряли: “Слушаме.” Онези, които докарват и които лекуват болестите, са пак лошите духове. Ще кажете “чудно”, нали? Законът е такъв. Ако вземете пари от някой човек, нали трябва да ги върнете? Ако нараните някой човек, нали трябва да платите за неговото лекуване? Дяволът направи пакостите, а вие викате Господа да ви оправя работите. Господ хваща дявола и му казва: “Ти си развалил на този човек къщата, иди и я оправя”, и дяволът се мъчи да я оправя. И после пак му казва: “Ако обичаш, пак събори къщата.” Сега, защо Господ не отговаря на молитвите ви. Ще кажа. Понеже сте грешници, като дойдат тия работници, вие не можете да ги контролирате и те бягат. Трябва, като ги прати Господ, да имате власт, да им заповядвате и с камшик да стоите над тях, защото, щом ги пуснете, всички ще избягат и вашата къща ще остане несъградена. Никога не трябва да имате слабостите, които тези духове имат. Някои казват: “Не можем без слабости.” Щом не можете, ще ви умъртвят, ще ви вземат тялото, парите, ще ви затворят – няма друг изходен път. Сега Христос дохожда и казва: “Ще ви кажа от кого да

се боите” Той казва: “Не престъпвайте Божия Закон.” Втората част от това тълкувание подразбира изпълнението на Божия Закон, за да бъдат вашите тела и души свободни. Всеки от нас трябва да направи малко ревизия в сърцето и ума си, да види какви слабости има в тях. Ако обичате да послъгвате, всички духове на лъжата са около вас, те са на гости у вас, вие ги привличате. Ако обичате да злорадствате, всички духове, които злорадстват, са също около вас. И ако бяхте ясновидци, бихте видели, че във вашите къщи има цели орди от тях, които само ядат и пият. Ако мразите, всичките духове на омразата ядат и пият на ваши разноски. Ето защо умират хората. Като дойдат и поседят ден, два у вас, вие почнете, разбира се да се оплаквате: “Тук ме боли главата, болят ме очите, болят ме ръцете, краката, стомахът, сърцето, дробовете.” Как няма да ви болят? Тези зли духове черпят сокове от вас и започват да замрежват очите ви, започват да ослепяват, да оглушават, краката и ръцете ви започват също да боледуват и един ден ви грабват и ви занасят в гроба. И като отидете при Господа със съдрани дрехи, Той ще ви попита: “Е, синко, изпояде ли всичко, което ти дадох?” “Татко, прости, ядохме, пихме, блудствахме, няма да правим това нещо занаяпред.” И понеже Бог е благ, казва: “Стига да научите урока, пак ще ви кредитирам наново.” И затова Христос казва: “Ще ви кажа от кого да се боите.” Тази боязън, този страх е благоразумието. Когато в човека се съединят отрицателното чувство с положителното, чувството на предпазливост и способността за разсъждаване, тогава у него се появява благоразумието. Страхът е отрицателният елемент на благоразумието. Следователно, Христос иска да каже: “Не разделяйте тия два елемента един от друг, защото, щом ги разделите, сиреч, щом разделите вашия разсъдък от чувството на страха, да не се контролират, без друго ще загубите и тялото, и душата си.” Пъкълът какво означава? Ще видите, че той се състои от онези ограничени условия на развитие, където ще прекарате живот на страдания и във вас ще остане само едно голо съзнание. И знаете ли какво е положението на един човек, който е умрял? Един ден ще изпитате малко по-осезателно това чувство. Когато умрелият

стане само на кости, неговата душа обикаля тези кости и казва: “Колко красиви бяха те!” и плаче: “Туй богатство ми остана; отиде мазилката.” Тухлите и плочите са там и след време тези кости пак ще възстановят своя първоначален храм и затова Господ пита пророка: “Сине човечески, тия кости могат ли да оживеят?” Пророкът отговаря: “Ти знаеш, Господи!” Господ казва: “Проречи тогава за Духа да дойде и ги оживи.”

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1993 г., стр. 196-199

Христос се обръща към Своите ученици и им казва: “Не бойте се.” За да можем да регулираме туй чувство - страха, трябва напълно да се обосновем на Божествения закон, на съзнанието в нас, че сме свързани с Бога. В нас някой път се заражда мисъл: “Искаме да видим Господа, искаме да видим Исуса Христа.” Всеки ден Го виждаме. Щом се зароди във нас това чувство на любов, на обич, Той е там и вие Го чувствувате; само трябва да разтворите вашите духовни очи, за да Го видите; вие виждате сега външната страна на нещата, но съществената не виждате. Всеки ден, всеки от вас е в съприкосновение с Господа, когато страдате и обичате. Когато човек страда и е в положението на болник, Господ го лекува и, като му превързва раните, причинява известни болки и болникът се оплаква. Господ обяснява причините на тези страдания: “Понеже не изпълни Моите закони, страдаш, но бъди търпелив, ще те излекувам”. - “Ама тези болки са непоносими”. - “Да, ама когато ти казвах да не престъпваш закона, ти не слушаше”. - “Ама трябва дълго време”. - “Ще се научиш.” Отсега нататък трябва да правите опит - това са го правили старите християни - да можете да излизате извън тялото си. Вашият ум говори: “То ще бъде славно да изляза.” Славно, но трябва да имаш знания. Първо, трябва да се освободиш от всички слабости на тия духове, които те заобикалят и като излезеш, ще им кажеш: “Никой няма да се приближава до моето тяло, защото, инак, ще има камшик”. Но, ако духовете знаят, че имаш слабости, щом заминеш и оставиш тялото си, те ще го задигнат. Затуй съвременните хора са яко свързани от Господа, за своето физическо тяло, понеже ако излязат от тялото, ще бъде още по-

лошо за тях - ще се спре тяхната еволюция. Христос се обръща към Своите ученици, които искат да Го следват, да разберат тия тайни на Царството Божие. И мисля, че методът за дълъг живот седи тук. Сега ще ви наведе един факт. Вземете хора, които страдат и които се ядосват, които преминават живота си през много бури. Техният живот е кратковременен; онези пък, които са спокойни, както казват, хора “разположени” и не се ядосват, не се терзаят, те имат дълъг живот. И затова Херберт Спенсер казва на едно място: “Когато външните сили на Природата се уравнишат с вътрешните процеси на човешкия организъм, ние ще имаме вечен живот във физическия свят.” Кои са тия външни сили? Те са тия вредни елементи. Когато се уравнишим, когато дойдем да разбираме какво желаем, какво искаме, и знаем как да реагираме срещу вредните елементи и да ги подчиним, ще можем да живеем на земята, колкото време искаме - 100, 500, 1000 години и ще можем да заминем пак, когато искаме - от нас ще зависи. След като живеем няколко хиляди години, ще кажем: “Наживяхме се и сега искаме да заминем на дълга разходка за другия свят.” Тогава ще ни придружат нашите роднини и приятели, както ни изпращат сега при тръгване на трена. Това ще бъде отиване. Ние ще бъдем свободни, ще си извадим билет и ще тръгнем и няма нашите приятели да вървят след нас и да казват: “Торкият човек, смъртта го покоси”. - “Не”, ще кажем, “Аз отивам да направя разходка, отивам да посетя бащиния ми дом, един ден пак може да се върна.” И те ще ни пожелаят добър път. Християнството е такава наука, която трябва да подготви това пътуване, в което има да извървите дълъг път. Да не мислите, че мястото, където отивате е много близо; то е много близо, но и много далеч. “Близо” и “далеч” са неща относителни. Ако вие се движите със средна бързина, ще ви трябват 250 години, за да отидете до Слънцето; но, ако се движите със скоростта на слънчевата светлина, ще отидете за 8 - 9 минути. За 9 минути не може да отидете оттук до Борисовата градина. Мене ми трябват оттук до Борисовата градина 20 минути време, а слънчевата светлина преминава за 9 минути, 92 до 93

милиона мили. Когато говорим за пространство, подразбираме го по отношение на скоростта, с която се движим. Ако бихме тръгнали за най-близката звезда, Alpha Centaurus, знаете ли колко години ще ни трябва? 34 милиона години с трен, а с бързината на светлината - три години. Пък, ако кажете да стигнете със скоростта на светлината до най-близката Вселена, която е свързана с нашата Вселена, трябва 90 милиона години. Тъй щото, ще зависи къде отивате. Ако отивате на Слънцето и се движите с бързината на един трен и ви попитат вашите приятели след колко години ще се завърнете, и кажете: “250 години за отиване и 250 години за връщане - 500 години и 250 години там да поживеем, значи, след 750 години ще се върнем пак отново.” Ако запитате едного, който отива на Alpha Centaurus, след колко години ще се върне, ще ви каже: “34 милиона години отиване, 34 милиона години връщане и толкова години седене там, значи, ще се върна след 100 милиона години.”

Това са отвлечени философски мисли, достойни само за ангелски умове. Вие не можете да схванете какво е това пространство - 34 милиона години; трябва ви един ангелски ум, за да схванете величието на Бога в тази мисъл. И Христос, като се обръща към Своите ученици, казва: “Не бойте се”; отправя очи нагоре и добавя: “Не бойте се за тия малки къщи, които имате, не се терзайте за тия дребни работи, защото вашият Баща ви е определил велики работи.” Гледайте да запазите душата си чиста и светла; имате ли я за капитал, можете да пътувате през тия пространства. Един ден, когато тръгнете за Небето, няма да вземете тялото си - ще тръгнете с душата си; тялото ще оставите на земята, защото то отгук е взето. То е каруца, направена привременно от елементи на земята и докато сте в царството на тия четири елемента на земята, ще бъдете в тази каруца; като дойдете до планинско място, където ще трябва да вървите по козя пътека, ще оставите каруцата и ще тръгнете пеш. Затуй казва Христос: “Не бойте се; когато дойде планинската пътека, да не изгубите вашата душа и спрете вашата еволюция.”

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1993 г., стр. 200-203

Вие искате да станете господари; не ставайте господари на вашите братя. Най-голямото престъпление на съвременните хора е, че искат да властват един над други. Не бива да заповядвате на хората; на лошите духове можете и трябва да заповядвате. Лош дух искам да го управлявате, да го учите, но на хора не искам да заповядвате. Това казва Христос.

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1993 г., стр. 203

Силата е там, да се чувстваш господар на лошите духове, да им кажеш да те слушат, това или онова да направят...

Силата на човека е вътре в него, там той трябва да обърне своето внимание. Всеки от вас трябва да се заеме да контролира тия духове. Зная, че мнозина се измъчват от лоши духове; мнозина отиват при Христа да им помогне. Как ще им помогне? Той ги връзва, а те ги развързват. На такива хора не може да се помогне.

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1993 г., стр. 203-204

Не можете да станете господар на своя живот, докато не се научите да управлявате тия духове.

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1993 г., стр. 204

Седем стъпки има, по които трябва да вървите, преди да можете да властвате над лошите духове. Нечестивите духове ги е страх от светлината. Първото нещо, което трябва да направите, е да се обърнете към Бога. Що е обръщане? Вие сега сте обърнати към Бога с гърба, във вашия свят има тъмнота, направете “кръгом” и се обърнете с лицето си към Господа. Без обръщане към Него не може. Когато искате да изтърсите дреха от праха, как я обръщате? Следователно ще вземете вашето сърце и вашия ум да ги обърнете и ще изтърсите праха им извътре. Обръщането има двояк смисъл - обръщане към слънцето и обръщане дрехата откъм вътрешността, за да се изтърси прахът.

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1993 г., стр. 204

Второто необходимо нещо е покаянието - преглеждане, ликвидиране на сметката. Тури си обявление на фирмата: “Аз спирам всички платки, нито давам, нито вземам - годишна равносметка правя. Правиш баланс, смяташ толкова имаш да вземаш, толкова имаш да даваш, най-после остават десет хиляди дълг, не остава освен да отидеш при своите кредитори и да се молиш - това е покаяние. Изваждаш тевтерите: “Приятели, аз съм честен човек, не зная как, ама изгубих десет хиляди лева, ще простите, ще ме кредитирате малко още.” Ако не се молиш, ще те затворят. Щом ти прегледат сметката и се убедят, че си честен, ще кажат – “Ние сме имали вземане-даване с тебе, ще ти простим и ще те кредитираме отново.”

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1993 г., стр. 204-205

Прощение и спасение са две неща свързани. Туй, което наричаме спасение в християнството, настъпва, след като сме минали двата периода на обръщане и покаяние към Христа. Той казва: “Давам ти нов кредит и те пращам в света да работиш”. Пак отвориш фирмата: еди кой си започва да функционира - дава и взема.

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1993 г., стр. 205

Четвъртата стъпка е възраждането. Възраждането ще обясня с друг процес от земеделието. Един земеделец има една градина, разваля я и наново я посажда; когато почнат да изникват новите ябълки, то е възраждане; в него има надежда, че новата градина ще му даде плод. И в християнството, след като мине този процес, става у нас възраждане - новото е почнало да никне нагоре. Възраждането е процес на цъвтене и връзване.

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1993 г., стр. 205

Има покаяние, прощение, спасение, възраждане и новораждане. В новото раждане човек се освобждава от кармичния закон на причините и следствията: вие сте тогава свободни граждани, господари, никой не може да властва над вас. Само в тази пета степен може да господарувате над лошите духове; само когато сте на мястото на Христа, можете да

заповядват над тия духове. Тогава ще бъдете ученик Христов. А то е високо нещо. Той даде на своите ученици власт над лошите духове и ги изпрати да изцеляват и да възкресяват хората.

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1993 г., стр. 205-206

Всяка свещ от светлина си ще покаже нейната сила. Христос е светлина. И тази светлина за душата, сърцето и ума е тъй потребна, както светлината във физическия свят. Физическата светлина и топлина еднакво действуват на всички същества, но не всички от тях еднакво проявяват своя живот. Така и Христос, и Той еднакво действуват върху всички човешки души, но не всички еднакво Го разбират в умствено отношение - това е по отношение на формата. За да разбере някой Христа, още повече Отца, потребно е да е завършил своята карма и да е влязъл в съгласие с Любовта, защото кармичния закон не е нищо друго освен отклонение от закона на Любовта. Сърцето трябва да бъде чисто, за да види ясно, умът трябва да е свободен от всички погрешни образи, за да може да различи ясно кое е добро и кое е лошо.

“Писма до първите ученици”, първо изд., 1999 г., стр. 251

Трябва да говорим всякога истината, както си я знаем в себе си, трябва да говорим ясно, категорично, положително, тогава нашите външни отношения към хората ще бъдат добри.

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1993 г., стр. 206

Казвате, че Бог е любов. Имате ли представа за Неговата Любов? Знаете ли, че Бог, като Любов, не търпи абсолютно никаква лъжа? Той мълчи, но не оправдава лъжата. С когото и да говорите - никаква лъжа! Който иска да се развива, не трябва да допуска никаква лъжа в съзнанието си. То трябва да бъде будно и абсолютно чисто. Ще кажеш, че ти се налага да излъжеш. - Никакво оправдание! Ще живееш без лъжа. Само така ще растеш и ще се развиваш правилно. Ако си сгрешил, не се оправдавай. Веднага изправи погрешката си. Не можеш да бъдеш благоуходен на Бога, ако допуснеш най-малката лъжа в себе си.

УС “Той създава” - София, 1947 г., стр. 254

Та имате сега метода как да властвате над лошите духове, да нямате техните слабости. Ако се страхувате, всички духове на страха ще бъдат около вас. Затуй, изхвърлете всички тия слабости из себе си.

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1993 г., стр. 207

Казвате: “Аз съм решил да бъда добър, елате да видите какъв ще бъде моя план, туй ще направя, онуй ще направя”. Нищо няма да направиш. Аз съм видял милиони планове - целия пъкъл все с планове е пълен. Мислите да направите нещо, не говорете нищо; само кажете: “Господи, ела ми на помощ”. И когато вашата градина израсте и даде плодове, викайте всички ваши приятели и им кажете: “Яжте, пийте и веселете се”. Тогава Господ ще ви благослови. Това е то християнството.

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1993 г., стр. 208

Срокът един ден ще изтече и ще ви се вземе. Ти си кираджия, ще ти се вземе каруцата и ще кажеш: “Изпъдиха ме от къщата”. Защо да не те изпъдят? Благодарни, че са имали добрината да те чакат толкова години. Духовете са господари на тези елементи, които имате в земята; те са техни. Затуй казва Писанието, че в този свят сме пришелци, че тази земя, в която живеем, не е наша. Господ ни е пратил да я завладеем на сила. И вие искате да я завладеете, да бъдете господари, но чакайте по-напред да завладеете духовете, че тогава външните елементи, защото всеки елемент си има своя господар. Вие не можете да бъдете господари на водата, ако не завладеете духовете на водата, не можете да бъдете господари на въздуха, докато не завладеете духовете на въздуха; нито пък можете да сте господари на огъня, докато не завладеете духовете на огъня и т.н. Следователно, Христос ни дава един закон, по който трябва да действуваме: първото нещо е да бъдем чисти и тогава да се обърнем към Него.

“Сила и живот” 1 сер., НБ, изд. Соф., 1993 г., стр. 208-209

Има един свят, който ни наблюдава. Ние като не изпълняваме закона на Бога, Волята на Бога, всички противоречия идват. Ако човек разбира Божия закон с ума си, ако разбира Божия закон с Любовта, ако разбира Божия закон с Истината, в него не щеше да има никакви противоречия, и вие не щяхте да знаете какво нещо е сиромашията и прочее. И всичко щеше да бъде възможно. Ако разглеждате противоречията от гледището на Любовта, на Мъдростта и Истината и го прилагате това, нямаше да имате противоречия.

От едно противоречие един пострадва и сто души се ползват. Не е ли хубаво това: един да пострада и сто души да се ползват? Христос един пострада, за да могат милиони да се ползват. Той вкуси от смъртта, за да се избавят други от смъртта. Казват, че като умрял някой, отишъл при Бога. От смъртта, ако не можеш да оживееш, ти не си се избавил от смъртта.

Първите хора, които ще дойдат да възкръснат, няма да умират вече. Това е първото възкресение. И ако вие станете господар на себе си, всички противоречия, които съществуват сега, ще ги разрешите.

Гледам, идват мнозина при мене и искат да им разреши противоречията. Ако аз направя добро, за мен въпроса е разрешен, но за него не е разрешен. Аз зная как да туря в чашата и му давам, но той не знае как да тури вода в чашата. Той отива при извора и не знае как да вземе вода.

Този извор има 200 градуса топлина. Как ще пиеш? Трябва да туриш водата от извора в чаша и да изстине малко, и тогава да пиеш. Ти казваш: “Аз всичко мога да направя.” Можеш, но когато някои други турят нещата в подходящи условия. Да направиш едно добро не е лесна работа. Изисква се голяма мъдрост да направиш добро. Ти може да му дадеш 100 лева и той е недоволен. Дадеш му 1000 лева и пак е недоволен. Ще му направиш едно добро и той да е доволен. И той да каже в себе си: “Аз искам да бъда като него. Аз искам да постъпвам както той постъпва.” Това е правилното. Сега всинца казваме, че трябва да има порядък в света. Порядък има. Добри хора има, но малцина са тези. А другите седят и се колебаят.

Някои казват: “Да се помолим”. С молитва няма да стане. Молитвата е учение. Работа трябва. Всеки човек трябва да е проводник на доброто. Правете неща, които са реални във вас. Вие правите неща, които хората ги правят. Правете това, което Бог прави. Бог вижда в твоите тайни мисли и желания - това, което хората не знаят. Той има снизхождение и прощава. Само ти подшепва и казва: “Не го правете това!” Като дойдат ангелите, те са много строги. Духът като дойде, Той те разтърси. Като дойдат светиите, те са още по-строги. Като дойдат гениалните, те са още по-строги. Той ще ти каже: “Няма да правиш престъпление! Разбираш ли!” А пък светията ще ти каже: “Не те ли е срам!” Ангелът само ще се понагрочи отгоре ти, ще те поразтърси и ще те остави. А пък като дойде Господ, ти като Го видиш, ще заспиш. И след като се събудиш, ще чуеш един глас и ще кажеш: “Господи, досега не съм живял както трябва, но отсега нататък ще живея както Ти искаш.” И Той ще каже: “Елате, наследете Царството, което е за вас приготвено!”

Вие мислите, че един ангел постъпва много меко и че ти ще издържиш лесно присъствието му. Ако се яви един ангел със светлината си, ти ще се простреш на земята. Енергията в него е толкова силна, че ще се подкосят краката ти, и ще кажеш: “Нищо не остана в мене.” И той отново трябва да те съвземе. Някои от вас искате да дружите с ангелите. Ще се подкосят краката ви. Ще започнете с гениалните хора. Те са най-строги. Тяхната правда е строга. Някой път във вас говори нещо строго. Това е гениалният. После ще дойде светията, после ще дойде ангелът и най-после, като дойде Господ, онова състояние на Любовта, законът е друг.

Като дойде Господ, червеят става пеперуда; като дойде Господ, престъпника става светия. Докато не е дошъл Господ, всеки ще си остане във своя порядък. Вълкът ще си остане вълк. Казват, че вълкът ще пасе с овцете. Но това е, като дойде Господ и ги научи. И ще се засели между тях. И светията, и ангелите, и гениите ще ви ръководят. Докато дойде четвъртият - Господ, да ръководи света!

“Единственото богатство” ООК, год. 19, том 1, изд. Соф. 1999 г., стр. 138-140

Практика

Човек трябва да бъде свободен. Ако носиш страданието си съзнателно, ти си свободен. Волята взема участие и при страданието, и при радостта. Който няма воля, не може да се освободи от страданието. Колкото и да мисли, мисълта не може да го освободи от страданието. - Аз обичам Господа. - Колкото и да Го обичаш, страданието няма да те напусне. Бог може да те освободи от страданието, но ако го махне преди да си разбрал смисъла му, с това се нарушава законът на свободата. Никой не може да застави Господа да лиши човека от неговата свобода. Щом имаш воля, и в дъното на ада да влезеш, сам можеш да се освободиш. - Не съм свободен. - Не говори така! Всеки човек е свободен, но условията му могат да бъдат благоприятни или неблагоприятни. Ако не работите върху себе си, да подобрите условията, и Бог няма да ви помага. Като работи и прави упражнения, човек може да подобри условията си. Ето, аз ви давам различни упражнения, но някой казва: До мене ли дойде ред, да правя упражнения, да клякам, да ставам, да скачам. Голям, възрастен човек съм, не мога да правя упражнения. - Ако не можеш да скачаш и да се навеждаш, ще ти дам други упражнения, но ще знаеш, че не може без тях. Чрез упражнения всичко се постига. Като се упражняваш, ти можеш да станеш и философ, и светия. Голяма сила се крие в упражненията. Има упражнения, без които не можеш да успееш. Например, ако не побутнеш брадата си няколко пъти на ден, нищо не можеш да постигнеш. Чрез упражненията човек развива търпението си. Изкуство е да правиш упражнения, без да се отегчиш. Можеш ли да дойдеш до това положение, в тебе става преврат, придобиваш нещо ново. Сега вие правите гимнастическите упражнения, но бързате, нямате търпение. Какво ще правите, ако страдате от ревматизъм? Ако нямате търпение, не може да се лекувате. Ще кажете на ревматизъма да си отиде, защото вие сте господар на положението. Колкото и да му

заповядвате да ви напусне, той не слуша. Той се подчинява само на търпеливия и свободния човек. Казваш: Детинщина е да правя упражнения. - Не е детска работа това, но ти трябва да знаеш, как да се упражняваш. Ще се упражняваш по различни начини. Като бъркаш в яденето, ще гребнеш и ще поднесеш лъжицата до устата - това е упражнение. Чупиш хляба с ръцете си, туряш една хапка след друга в устата си - и това е упражнение. Много упражнения ще направиш през деня, но и вечер, като си легнеш, ще се обръщаш на една и на друга страна в леглото - пак се упражняваш. Каквито и да са упражненията, всички имат обща, крайна цел да се развива Божествената воля в човека. Като отиваш на работа, не бързай. Тръгни бавно, полека и постепенно ускорявай хода си. Така по-добре ще свършиш работата си, отколкото ако тръгнеш бързо. Знае се, че видните педагози, художници и музиканти са били хора на търпението. Какво прави майката? Едва заплаче детето, и тя отива при люлката му, да види защо плаче. Колко пъти през нощта майката отива до леглото на детето си, да го приспи и нахрани. Така тя калява и възпитава волята си. Не е лесно да станеш майка и баща. Не е лесна работата на майката, която е родила три-четири деца. Като става по няколко пъти през нощта, тя работи, оформя брадата си. Детето е професор, майката - ученичка. То я буди от сън, учи я, как да формира брадата си. Колкото пъти и да я събужда, тя става, целува го по лицето и му благодари, че, покрай него, тя ще развие волята си. От една страна детето възпитава майка си, а от друга - майката възпитава детето. Това не е произволно. Това е новото, идейно схващане, което осмисля нещата. Случва се, че майката е богата, може да вземе слугиня да гледа детето ѝ, но брадата - ще остане неоформена. Значи, слугинята ще работи за оформяне на брадата си, а майката ще остане с неоформена брада. Това е наука, но не е за прости хора. Това е истина, която сами трябва да проверите. Ако тая истина не разберете, другите никога няма да разберете. Христос казва: "Много неща още има да ви кажа, но сега не можете да носите". Питате: Какви са тия неща? Представи си, че искаш да обичаш

някаго. Как ще го обичаш, ако нямаш воля? Как ще го обичаш, ако чувствата ти са непостоянни? Да обичаш някого, това е наука. Така трябва да го обичаш, че той да е доволен от тебе. Ти трябва да го погледнеш така, че той да разбере твоята готовност да му служиш всякога. Види ли твоята искреност към себе си, и той да е готов да ти отговори със същото. Не е достатъчно само да покажеш на човека, че го обичаш, но и той да оцени и разбере твоята обич. Ако той не може да оцени любовта ти, никаква любов не си проявил към него. Оня, който искрено обича, само в пет минути може да премахне скръбта на тоя, когото обича. Ще хване ръката му, ще я подържи пет минути, и скръбта му ще изчезне. Видиш ли, че някой е скърбен, не му говори, но хвани ръката му, погледни го в очите и кажи: Не се смущавай, ще се оправи работата ти, защото си проекция на Бога. Каквото кажеш с любов, ще стане, защото в дадения случай, ти си авторитет, проява на Божията воля. Хвани ръката на страдащия с благоговение и кажи: Господи, ти си силен и всемогъщ. Ако искаш, можеш да освободиш тоя човек от страданието му. Някой казва: Аз искам да служа на Бога. - Преди да бъдеш служител, ти трябва да се научиш да виждаш нещата. Как ще служиш на Бога, ако не виждаш най-малкото, което Той прави за тебе?

“Начало на Мъдростта”, ООК, XI година, 3 том, Соф. 1947 г. стр.33-37

Мийте си краката и не се страхувайте. Добре е да се правят частични измивания на тялото. Понякога те са за предпочитане пред целите бани. Изобщо, природата обича разнообразието. Германският лекар Луи Куне е схванал този закон и затова на слаби, на болни хора той препоръчва седящи бани, т.е. да се измива само едната половина на тялото, а другата да остане суха. Например, ако един ден човек измие горната част на тялото си, до кръста, другата част, долната, трябва да остане суха; на другия ден ще измие долната част на тялото си, от кръста нататък, а горната част ще остане суха. Или, ако сутрин човек измие лицето си, на обяд да намокри малко главата си отзад. По този начин се предизвиква

правилна обмяна в тялото. Който знае, как да мие ръцете си, тяхното измиване ще се отрази добре върху краката. И обратно: краката измити правилно, това се отразява и върху ръцете. При това, като миете краката си, не бързайте изведнъж да ги измиете. Бързото миене показва неразбиране на закона. Потопете краката си във водата и поседете в това положение малко време. Мислено измивайте краката си, докато усетите някаква приятност, някаква реакция в ръцете. След това бавно измивайте краката си. Като се миете по този начин, силите в организма се разпределят правилно. Щом започне реакция в организма, човек може постепенно да измие всички части на тялото си. Само по този начин може да се предизвика уравновесяване на енергиите в организма на човека.

Често хората се повреждат от баните, понеже не знаят, как да ги използват. Например, някой направи една топла баня, а след това отиде на студен душ. Тези резки промени върху тялото не са за обикновения човек, те са само за боговете. Който не е кален, той трябва да прави топли бани, като оставя енергиите на топлината да действат върху организма. Студените душеве, които срещате в природата, са добри, но само при известни условия. Някой казва: аз правя студени бани, да се каля. Докато човек се кали, тези резки промени ще предизвикат най-различни реакции на втвърдяване в тялото, вследствие на което в организма ще се натрупа повече електричество, с което той мъчно ще се справи. Ако е въпрос за студени бани, аз бих препоръчал на всички хора дъждовните бани, главно през месеците май, юни, юли и най-много до половината на август. Дъждовните капки през тези месеци са топли и пълни с електричество и магнетизъм. Дъждовни бани през останалите месеци не препоръчвам. Когато не можете да правите дъждовни бани, добре е да правите бани с вода, която е нагрята най-много от 35-40 градуса, близо до естествената топлина на тялото. Такива са и много от естествените извори. Над тази температура водата има вече отпускаща сила, която не е приятна за тялото. Добре е дъждовните бани да не се правят направо на тялото, но през някаква тънка дреха. Така

правени, баните, дъждовните капки развиват особена енергия, която се отразява върху организма благотворно. Вземете пример от животните. Природата ги е покрила със специални дрехи, посредством които дъждовните капки извършват своята служба много правилно. Техните дрехи ги предпазват и от неблагоприятните условия на живота. Чрез козината си те възприемат енергии на природата и ги използват правилно.

И тъй, човек трябва да държи тялото си в голяма чистота. Той трябва да прави ред опити, докато намери един правилен и положителен начин за миене на ръцете, на лицето, на краката и на останалите части от тялото. Има много начини за правилно миене, но всеки сам трябва да намери подходящ за себе си. В това отношение аз съм правил много опити и съм дошъл до положителни резултати. И вие трябва да правите опити, да се домогнете до един специфичен начин за всеки един. Ще ви дам един съвет: не правете студени душеве! По никой начин не мийте краката си със студена вода, особено след хранене. Един наш познат, през един горещ летен ден се нахранил, след това измил краката си със студена вода и задрямал малко. От това измиване на краката, станало голямо изтичане на енергия от организма му, вследствие на което положението му толкова се беше влошило, че едва го върнахме от онзи свят. Когато човек прави бани, той трябва да има предвид и разположението на духа си. Той трябва да е абсолютно свободен и разположен по дух, да забрави всички трудности и грижи; така направена банята, тя доставя голямо удоволствие на човека и благодарност от топлата вода. Такава баня представлява най-голямо благо за човека. В яденето, в спането трябва да се спазва същият закон. Човек трябва да яде и да спи при най-голямо разположение на духа. При всички положения в живота си човек трябва да бъде господар.

Казвате: човек трябва да се пази от вятър, от течение, да не се простуди. Вярно е, че човек трябва да се пази, да не се излага на силни, големи ветрове, но има един приятен, тих ветрец, от който не трябва да се крие. Този ветрец предизвиква голяма приятност у човека. Този ветрец аз наричам дихание

на Бога. Съществата от невидимия свят, които ни обичат, изпращат този приятен, тих ветреца да ни облъкне. Обаче, има силни, големи ветрове, топли течения, които са опасни за човека, понеже извличат влагата от тялото му. Такива топли течения се явяват понякога денем, понякога нощем. Тихите ветрове са приятни за въздушни бани. Човек може да се излага на тях без никакъв страх. Днес из цяла Европа хората правят такива въздушни бани, но понеже не знаят, по какъв начин и по кое време да ги правят, те нямат добри резултати. Когато човек се домогне до правилния начин, по който могат да се правят въздушните бани, той ще разбере закона, на който се подчиняват неговите мисли. Същевременно той ще научи закона, според който ще може правилно да разпределя дневната си работа: той ще знае, какво трябва да върши сутрин, какво следобед и какво - вечер.

Съвременните хора се намират в голям хаос, не знаят кога, какво да работят, вследствие на което много енергия изхавяват, а получават слаби резултати. Искате ли да имате успех в работата, щом станете сутрин, още докато сте в леглото си, благодарете на Бога за всичко, което ви е дал. Вие ще кажете: къде е Господ? - Господ е зад слънцето, зад небето, зад земята, зад водата, зад въздуха, зад вятъра, зад камъните, зад растенията, зад животните, зад хората - навсякъде е Бог. Няма нещо в света, зад което да не е Бог. Всичко, което е в нас и извън нас, всичко, което ни заобикаля, представлява фон, зад който се крие Бог, като велик художник. Той иска да ни изпита, да провери, как ние разбираме нещата. Щом гледам природата и я разбирам, аз зная вече, че зад мене, над мене и около мене, навсякъде е Бог; аз се радвам на всичко, което Той е направил и мисля за Неговите дела. Докато мисля за Господа, Той е пред мене; престана ли да мисля за Него, Той е зад мене.

Следователно, когато Бог е пред вас, вие ще имате едно състояние; когато е зад вас, вие ще имате друго състояние. Кое от двете състояния е по-добро? По-добро е, когато Бог е пред вас.

“Любов към Бога”, Рил. беседи от 1931 г., изд. Соф. 1932 г., стр. 113-118

Казва се, че Бог е турил в рая най-разумните същества, най разумните растения са били там. И първият човек е бил много голям ботаник, той е знаел да регулира своите сетива с растенията.

Сега, аз ви препоръчвам да се занимавате малко с с ботаниката. Човек, който не е запознат с растенията, все му липсва нещо. И никой не може да влезе в рая, ако не разбира ботаниката, растенията. Като влезеш на вратата на градината, ще има една комисия, която ще те изпита по ботаника, след това ще те изпита по зоология.

Пътят на Доброто, МОК, 1999 г. стр.207-208

Има растения, които лекуват и най-опасните и мъчнолечими болести. Който не ги познава, страда. Затова казваме, че хората страдат от своето невежество. Изучавайте растенията и техните лечебни свойства.

Вечно подмладяване, НБ 1944 г. , стр. 27

Дохожда при вас един познат и се оплаква от положението си, казва, че цяла година вече страда от треска. Вие го изслушвате, влизате в положението му и му препоръчвате да пие пелин. Между треската и пелинът се създава връзка. Щом треската и пелинът се свържат, човек оздравява, освобождава се.

Великото и красивото, 1935 г., стр. 85

Всичко в света се постига чрез упражнения. Дето да се намирате, вие трябва да правите упражнения. Вие не можете да се развивате правилно, ако не правите упражнения. Всяка идея - физическа, духовна или Божествена, може да се реализира само на физическия свят. За реализирането ѝ са нужни ред упражнения.

“Посока на растене”, МОК год. 6, том 1, изд. Соф. 1939 г. стр. 199

Ръце и пръсти

Упражнение: Изнасяне лявата ръка напред. Бавно движение на дясната ръка върху лявата, като започва от рамото и стига до пръстите на ръката и обратно: от пръстите нагоре до рамото. Изнасяне на дясната ръка напред. Лявата ръка прави същото движение върху дясната: бавно движение на лявата ръка върху дясната, като започва от рамото до пръстите и назад. Ще направите това упражнение няколко пъти с лявата и няколко пъти с дясната ръка.

“Добри навици”, МОК II (1922-23) втори том, изд. “Бяло Братство”, 1994 г., стр. 196

Чрез пръстите на ръката си човек възприема Божиите блага.

“Себе си познай”, книга трета, ИК Виделина, Соф. 1998 г. стр. 180

Пръстите на ръцете също така имат различна възприемателна способност.

“Себе си познай”, книга трета, ИК Виделина, Соф. 1998 г. стр. 180

От всеки пръст излиза особена, специфична космична енергия. Всеки пръст е проводник на особена енергия, на особено течение.

“Себе си познай”, книга трета, ИК Виделина, Соф. 1998 г. стр. 188

Всеки пръст от човешката ръка е свързан с известен център или орган в мозъка. Всеки орган е свързан със специфични сили. Тия сили пък са свързани със специфични области и светове. Достатъчно е човек да повдигне един от пръстите си, за да се свърже със съответния орган, през който текат енергии от разумния свят.

“Себе си познай”, книга трета, ИК Виделина, Соф. 1998 г. стр. 180

Всеки пръст изпълнява специфична служба. Палецът е пръст на Божествения свят. Той заповядва на всички пръсти.

Показалецът е на Юпитер. Той съди всеки, който не постъпва благородно. Средният пръст е на Сатурн. Той съди всеки, който не постъпва справедливо. Четвъртият пръст - музикалният е на Слънцето. Той само дава, без да съди. Онези хора, на които този пръст е добре развит, имат отличен характер... От този пръст зависи обходата на човека.

“Себе си познай”, книга трета, ИК Виделина, Соф. 1998 г. стр. 181

Ще започнеш с малкия пръст – търговецът в човека и ще вървиш по-нататък. Търговецът се занимава с сметките, с вземане-даване. Безименният пръст определя жизнените сокове, които идат от Слънцето и хранят човека. Като дойдете до големия пръст – палеца, ще познаете човека.

“Себе си познай”, книга трета, ИК Виделина, Соф. 1998 г. стр. 181

Пръстите на ръцете са антени, чрез които човек се съобщава с разумния свят.

“Себе си познай”, книга трета, ИК Виделина, Соф. 1998 г. стр. 180

Кога е създаден палецът? – Когато човек е почувствал желание да бъде свободен. Палецът означава стремежът на човека към свобода. От формата и големината на палеца зависи и свободата на човека.

“Себе си познай”, книга трета, ИК Виделина, Соф. 1998 г. стр. 190

Палецът е съветник на другите пръсти.

“Себе си познай”, книга трета, ИК Виделина, Соф. 1998 г. стр. 194

От големината на пръстите съдим за силите, които действат в тях. Най-големият пръст е свързан с Божествения свят. Той се управлява от богинята на Любовта, затова е най-силен. Наистина, няма по-голяма сила от Любовта.

“Себе си познай”, книга трета, ИК Виделина, Соф. 1998 г. стр. 191

Показалецът е една величина, от която изтичат разумни сили.

“Себе си познай”, книга трета, ИК Виделина, Соф. 1998 г. стр. 194

Първата фаланга на показалеца е свързана с религиозното чувство на човека. Втората, средната фаланга на същия пръст е свързана с неговия ум, т.е. с умствените му сили.

“Себе си познай, книга трета”, ИК Виделина, Соф. 1998 г. стр. 196

Средния пръст представлява справедливостта, съвестта, или както някои я наричат, човещината в хората. Който няма съвест, той на може да се нарече човек, в пълния смисъл на думата.

“Себе си познай”, книга трета, ИК Виделина, Соф. 1998 г. стр. 197

Средният пръст представлява ония водители, които се занимават с Божествената Правда.

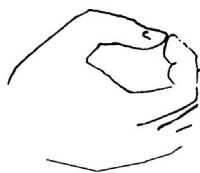
“Себе си познай”, книга трета, ИК Виделина, Соф. 1998 г. стр. 198

Съществува ли наука, изкуство? – Щом имаш четвърти пръст на ръката, съществува и наука и изкуство.

“Себе си познай”, книга трета, ИК Виделина, Соф. 1998г. стр. 199

Трябва да благодарите на малкия си пръст – на кутрето. Той казва: от мене искайте шапки, дрехи, ядене, пиене, да ви назнача на служба като учител, професор, каквото пожелаете. Вие казвате, че малкия пръст не работи, а в същност той урежда всички материални работи в света.

“Себе си познай”, книга трета, ИК Виделина, Соф. 1998 г. стр. 199

Упражнение: Дясната ръка право напред. Палецът на дясната ръка хваща малкия пръст на същата ръка, пуска го; след това палецът и безименият се допират, отпускат се; после палецът и средният и най-после палецът и показалецът и се отпускат. Педята широко се отваря.

Палецът, малкият пръст и показалецът се съединяват, след това и безименият се присъединява, само средният пръст остава прав, после и той се присъединява. След това показалецът се отделя, после средният, безименият и малкият, ръката се слага отпред на масата. Същото се прави и с лявата ръка.

Като правите тия упражнения, умът ви трябва да се концентрира в пръстите. На пръв поглед това ще ви се види детинско упражнение, но в дадения случай, когато концентрирате ума си, ще видите, че то има добри резултати. Всеки един пръст е свързан с известни течения. За пример, вие искате да образувате в себе си една черта на достойнство и благородство. Ако искате да работите над ума си, съединете палеца и показалеца си много бавно, а другите пръсти да останат свити. Съсредоточете ума си върху тази група пръсти (палеца и показалеца съединени). Искате да развиете самосъзнанието, съединете палеца и средния пръст, и ще възприемете онази необходима енергия, която ще въздейства на съзнанието ви. Искате да развиете изкуството, обичта към Природата, съединете безименния с палеца. Искате да бъдете тактични, ще съберете палеца и малкия си пръст, защото някой път вие постъпвате нетактично, сприхави сте. Сутрин и на обед ще правите това упражнение и ще видите какво влияние ще окаже. Това са елементарни упражнения.

Имайте едно нещо предвид: ако вие отидете да разправяте тези неща другиму, този ключ е изгубен. Знаете ли защо е изгубен? Този, който ще прави упражнението, ще мисли за вас, ще си казва: Чакай, какво ли прави онзи? И като мисли така за вас, веднага ще се прекъснат съобщенията. Ако вие кажете тези упражнения някому, той ще каже: Аз с тия залъгалки с пипане на пръстите не се занимавам, това е глупава работа. Ти ще се върнеш дома с едно прекъсване на сърцето. Не трябва така да постъпвате. Най-първо вие ще проверите тия работи сами. Ще направите туй упражнение веднъж, дважд, и като видите резултата тогава може да го препоръчвате и на другите. Тия упражнения може да ги употребите и за възпитание на децата си. Ще кажете на детето си: Ха, татовото, ха да направим едно упражнение. Някой път майката не може да умири детето си. Ще вземе да направи туй упражнение с детето си и то ще се умири. Някой път се скарате в къщи. Ще правите упражнението с пръстите, то е свирене, и ще се свърши работата. Едно отлично упражнение е то. Ако някой път не си разположен духом, прави туй упражнение, и ще видиш, че няма да минат 5-10 минути, и ти ще имаш едно прекрасно разположение на духа, иначе ще

мислиш защо светът е тъй създаден, и какви ли не други въпроси. А тъй, ще си побутааш пръстите и туй, което ти трябва, ще го приемеш. Някой път има изключения, но все-таки ще гледате всякога умът ви да присъства, в правенето на упражнението, да вярвате, но твърдо да вярвате, а не само някаква глупава вяра да имате. Опитайте един закон, да видите има ли резултати или не. Последователност се иска в това, за туй Природата е создала ръцете, известно предназначение имат те.

“Положителни и отрицателни сили в природата”, ООК 2 г., 2 том, изд. Хелиопол 1998 г., стр. 311-313

За да не отслабва волята ви, винаги дръжете палеца си отвън, а не свит под другите пръсти... Палецът трябва да се движи. Забележете ли, че волята ви отслабва, започнете да движите палеца си нагоре-надолу, наляво-надясно, да правите упражнения.

“Себе си познай”, книга трета, ИК Виделина, Соф. 1998 г. стр. 193

Четири пръста на ръката са свързани с по-ниските светове – със света на ангелите, на серафимите, на херувимите. Палецът, обаче е свързан направо със Божествения свят. Като знаете това, занимавайте се от време навреме с вашия палец.

“Царския път на душата”, рил. бес., Соф. 1935 г., стр.210-211

Вие често казвате, че волята ви е слаба. За да усилите волята си, всяка сутрин като ставате, концентрирайте ума си върху палеца. Това упражнение ще подейства върху волята ви.

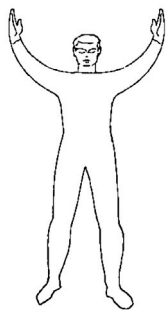
“Себе си познай, книга трета”, ИК Виделина, Соф. 1998 г. стр. 193

Когато вдигнеш ръцете си нагоре, ти представяш човек, готов вече за работа. И като се молиш, пак вдигаш ръцете си нагоре. Като спуснеш ръцете си надолу, ти дохождаш до Сатурна, до противоречията на живота... Самото вдигане на ръцете има отношение към крайния предел на Вселената. Затова вдигни ръцете си нагоре и и кажи: Господи, Творец на Вселената, искам да Ти служа с всичкото си сърце, с всичкия си ум, с всичката си душа и с всичката си сила.

“Събуждане”, ООК, год.11, том 1, София 1944 г., стр. 301-302

Ще дигнете ръцете си нагоре, понеже като дигне /човек/ ръцете си нагоре, тази енергия минава. “Че аз, като дигна ръцете си, как ще привлека енергията на Слънцето?” Чудни сте, като казвате “Как ще привлека тази енергия?” Енергията няма да я привлека. Тази енергия иде. И ти трябва да я възприемеш. Аз викам на светлината като отворя очите си, тя минава и аз я възприемам. Зависи от онова разположение, как ще я възприема. От мене /не/ зависи, тя сама иде. Аз като туря ръцете си горе, ще ги направя в едно положение да възприемат енергията. Защото ръцете дават и възприемат едновременно. Щом поставя ръцете си от страни, от едната страна се дава, от другата се възприема. С двете ръце не може да възприемаш. От дясната изобщо се дава, от лявата се взема. Ние сега с дясната вземаме, а с лявата даваме. Правилно е. Ето аномалността. Ще кажеш: “Защо? Защо ние ще го правим?” Какви са резултатите? Как ще ядеш? Като сготвиш яденето, като го туриш в тенджерата, ще употребиш дясната ръка. Като дойдеш да ядеш, ще употребиш лявата ръка. Ние ядем с дясната - току вземе лъжицата и започне. Англосаксонците употребяват лявата ръка и работите им са повече оправени. Ние го караме, не върви. Англичанинът с дясната дава, с лявата взема. Много е внимателен. Той е много точен. Каквото има да даде, дава го и каквото има да вземе, взема го.

“Приготовленията на сърцето”, НБ, Соф. 1999 г., стр. 19

Когато издигнете ръцете над главата си така, че да се образува еврейската буква шин (Ш), това значи, че искате да растете към Бога; то означава закон за размножаване и изпълване с всички блага... Подир това съединявате ръцете си горе, като триъгълник, което значи, че всички мисли, желания и действия ще бъдат извършени съзнателно...

Когато разтваряте широко ръцете си, то значи, че искате да възприемете, а като ги съберете, свиете, това показва, че искате да извършите съзнателно всичко, що сте възприели.

“Беседи обяснения и упътвания” 1919 г., второ фот. изд., стр. 31-32

Мозъчни центрове

Съвременните хора, според степента на развитието си, нямат еднакви разбирания за добро, за разумност, за любов, за правда. Когато се говори за добро, един го разбира по един начин, а друг - по съвършено различен начин. Ще кажем, че това зависи от развитието на човека; развитието му пък се обуславя от развитието на неговите органи. Ако радиото, което представлява един прост апарат, може да схваща вълните, които идват от близкото и далечно пространство, колко повече човек, със своите вътрешни органи, може да схване мислите, които идват от висшите светове. Органите, апаратите, с които човек възприема мисли на същества от висшите светове, трябва да бъдат добре устроени и по-съвършени от най-съвършеното радио в света. Тези апарати или органи не са еднакво развити у всички хора. За пример, съвестта, религиозното чувство не са еднакво развити у всички хора. Срещате религиозни хора, които се молят по десет пъти на ден, но ни най-малко не се замислят, какво трябва да правят, като намерят една отворена каса. Те бъркат в нея и вадят, колкото пари им трябва. Има хора, които без да са религиозни, са съвестни и честни. Да бъде човек религиозен, това още не значи, че той трябва да бъде справедлив. Религиозността подразбира израз на чувства към дадено същество, непременно по-високо от самия човек. В това отношение, само онзи човек може да има любов към Бога, у когото всички органи са правилно развити. Главата, дробовете, стомахът, както и всички останали, външни и вътрешни органи, в този човек са добре развити. Това са истински праведни хора.

Като наблюдавате съвременните хора, ще видите, че малцина от тях имат добре развити органи. У едни хора духовните чувства са добре развити, у други - никак. Тази е причината, където срещате религиозни хора, от които едни са безсъвестни, други - нетърпеливи. Духовният човек трябва да проявява качествата си, независимо пред какви хора се намира. Срещате един слаб човек, който цял трепери от страх. - Защо?

- Защото се намира пред по-силен от себе си. Намери ли се пред по-слаб от себе си, той веднага се изправя, става смел и започва да му заповядва. Срещате един невежа, който седи смирен, слуша какво му се говори. - Защо е толкова смирен? - Защото пред него седи учен, велик човек. Щом се намери пред по-невежа от себе си, той веднага се отърсва, започва да му заповядва.

“Бъдете съвършени, както Отец ми е съвършен!” Съвършенството на човека се обуславя от неговите органи. Когато едно качество ли една добродетел у човека е добре развита, този човек благоухае. Добрият човек, за пример, благоухае. Както цветето разнася своята миризма надалеч, така и добрият човек разнася своето благоухание надалеч. Лошите хора са подобни на замътени яйца. Доближите ли се близо до тях, те разнасят миризмата си надалеч; те миришат лошо. Добрите хора, обаче, благоухаят. Казвате, че имате любов към Бога. Който има любов към Бога, той носи живо пиле в себе си, а не размътено яйце. Всяко яйце трябва да съдържа живо пиле. Живото пиле представлява знанието на живота. Когато пилето се развива правилно в яйцето, квачката отвън още чува неговия глас. Щом чуе този глас, тя започва да следи, кога пиленцето ще излезе от яйцето.

Следователно, грижите на квачката към пиленцето в яйцето представляват външни, благоприятни условия, които приближават човека към Бога. Дали тия условия са материални или духовни, това зависи от нуждите на човека. Докато е в черупката на яйцето, човек още не познава външния свят, не знае, какво го очаква. Той знае само, че трябва да излезе вън, на свобода, при нови условия. Мнозина мислят, че познават външния свят, обаче, всяка промяна на условията показва, доколко те разбират този свят и доколко са ограничени.

За пример, силната буря е в състояние да измени възгледите на хората. Те започват да бягат, не знаят, какво да правят. Те мислят, че светът ще се свърши. Светът ще се свърши за размътените яйца, но не и за живите, току-що излюпени пиленца. За тях животът отсега нататък започва. Размътените яйца представляват несъществуващи мисли за

човека. Когато говорим за същественото, за вечното, за неизменното в живота, ние разбираме ония благоприятни условия, които помагат за създаване на такива органи у човека, с които той ще си служи в бъдеще. Човек се нуждае от физически, от духовни и от Божествени органи. Без тях органи той не може да влезе във връзка нито с физическия, нито с духовния, нито с Божествения свят. Всеки свят изисква съответни органи. У когото тях органи са развити, той свободно ще действа. Иначе, ще очаква на благоволенieto на съществата: каквото те направят за него, това ще има. Обаче, смисълът на човешкия живот се състои в това, той сам да си достави всички необходими неща.

Следователно, усилията, които човек прави в живота си, се свеждат към това, да развие в себе си ония органи, които са му нужни за всички светове. Чрез тях той ще влиза във връзка и с висшите светове, а не само с физическия. За човека е важно, дали е развил в себе си тези органи, а не, какво е неговото верую, или какво хората мислят за него. Ако центърът на съвестта у човека не е развит, той не може да се свърже с възвишените същества. Този човек дава обещание да направи нещо, но не издържа на обещанието си и минава за нечестен. Хората, у които съвестта е добре развита, имат добре устроена глава. Горната част на главата им, темето, е закръглена и широка.

“Добри и лоши условия” ООК, изд. Соф. 1937 г., стр. 24-28

Коя е причината, че някои хора започват добре и свършват зле, а други - започват зле и свършват добре? Една от причините за това се крие в мозъчните центрове на човека. Когато честността, справедливостта, милосърдието в човека са силно развити, и да попадне в лоши условия, в края на краищата той ще излезе от тях и ще заживее чист, добър живот. Ако тези центрове у човека не са развити, в каквото духовно общество и да влезе, той ще излезе от него и ще се подаде на лош, развален живот. По нямане на развити висши мозъчни центрове в себе си, той не може да разбере духовния живот. Тази е причината, поради която много от окултните ученици,

както в миналото, така и днес, са пропадали и продължават да пропадат. Обаче, броят на напредналите ученици днес е по-голям от тия в миналите времена. Не е лесно ученикът да устоява на сегашните условия на живота. За да се развива правилно, за ученика е нужна благоприятна среда. За да се развива даден човек правилно, трябвало е най-малко сто години преди раждането му да се е работило за неговото идване, т.е. за създаване на добри материални и духовни условия. Колкото по-напреднала е душата, която слиза на земята, толкова повече време е нужно за приготвяне на добри условия за нейното идване. Великите духове слизат на земята през период от хиляда, две хиляди, до две хиляди и петстотин години.

Като знаете това, можете да си обясните, защо някои хора идват при благоприятни условия, а други - при неблагоприятни. В тези случаи кармата играе голяма роля. Колкото по-добре живее човек на земята, толкова по-добри условия си приготвя той за бъдеще. Ето защо, не отлагайте нещата за бъдеще. Щом става въпрос за доброто, не го отлагайте нито за утрешния ден, нито за бъдещия живот. Докато хората са свързани помежду си и черпят сила един от друг, те не могат да дойдат до разбиране и прилагане на великите Божии закони. Искат ли да приложат Божественото учение в живота си и да развият своите добродетели, те трябва да се свържат със съзнанието на Бога и от Него да черпят.

“Добри и лоши условия” ООК, изд. Соф. 1937 г., стр. 30-31

Изкачването по високите места усилва кръвообращението, усилва дейността на мозъчните центрове.

“Петимата братя”, Соф. 1949 г., стр. 241

Като развива своите духовни центрове, човек влиза във връзка с духовния свят, главно с разумните същества от този свят, и се учи от тях.

“Форми в природата” ООК год. 8, Соф. 1938 г., стр. 161

Често може да имате някоя болка, за пример в сърцето те бодне нещо. Мислиш, че някаква органическа болест имаш,

а то е натрупване на енергия, на електричество. Казвам: Тия състояния лесно може да ги лекувате. Често, когато детето го боли нещо, майката тури ръката си на болното място, веднага туй натрупване на енергията се премахне и болката изчезне.

Та казвам: Щом имате едно неразположение, имаме натрупвания. За пример, в известна област излишна енергия - без да знаете, страдате. Може да се натрупа известна енергия, дето чувството на страха и тогава човек започва да се страхува. Трябва да се свободите от тази излишна енергия. Може да се натрупа известна енергия в мозъка и ти трябва да я премахнеш. Тази натрупана енергия в чувството на страха може постоянно да безпокои човека - че разбойници ще дойдат, ако е зимно време, мислиш, че вълци ще дойдат. Тогава може да се обезнадеждите. Пренесете тази енергия и я турете в центъра на надеждата и веднага ще почнат да идват известни мисли за здраве, за живот или да съградите някоя къща или може тази енергия да я съберете на вярата или на любовта. Има известни центрове и трябва да знаем да поставим енергията да работи.

Има едно чувство и може да си помагате. Религиозният човек има развито туй чувство на любовта и той може да предаде от своята енергия на другите. Най-красивото от себе си може да го предадете на другите. Човек, който има способността на щедростта, може да я предаде на другите. Понякога всичките хора искат да бъдат полезни. Но човек може да бъде полезен, когато има нещо какво да даде от себе си.

“Буден ум и будно сърце” ООК год. 21, Соф. 1999 г. , стр. 278-279

Някои мислят, че всички хора са религиозни; не са всички между вас еднакво религиозни: ако всички бяхте такива, щяхте в един момент - само като духнете - да оправите България. Когато някои казват: “В името на Господа Исуса Христа”, това означава да възлюбиш Господа със всичката си душа, с целия си ум, с цялото си сърце и с всичката си сила, защото, като обичате всички хора, Господ ще ги промени веднага. После, не мислете, че, когато един човек много се моли, дига ръцете си нагоре, е много религиозен; не, той е формално религиозен. В истински религиозния човек има учтивост, скромност, и страхопочитание, обаче не като страхопочитанието на някой

слуга, който стои пред господаря си със скръстени ръце, трепери, страхува се от него, но заминете ли господаря му, всякъкъв страх изчезва, и той хвърля по негов адрес най-недостойни думи - хули, псувни и пр. Не такава религия. У истински религиозния човек страхопочитанието, напротив, се усилва след отминаване на господаря му. Няма ли такава разположение, не сте религиозни хора. религиозното чувство има три функции: почитане към стари, почитане към майка и баща, и любов към Бога. Това значи, да обичаш и почиташ мястото, в което си роден, да обичаш и почиташ майка си и баща си, и да любиш Бога. Всичко това изтича от един и същи център, който действа вътре.”

“Беседи обяснения и упътвания” 1919 г., второ фот. изд., стр. 73-74

Ще имате предвид следното правило: когато сте развълнувани, сутрин или вечер, концентрирате ума си или към края на носа или към центъра на веждите. Защо? Във веждите вътре, между космите има празнина, наречена “Празнина на безмълвното наблюдение, на Божествения ум”. Ще се концентрираш, ще държиш ума си буден, докато ти дойде една светла мисъл, едно просветление. Да кажем, че решаващ един важен въпрос. Спри ума си върху него и след малко ще проблесне една малка светлина, ще ти дойде една светла мисъл, която ще те напъти към този път, в който трябва да тръгнеш. Понякоя път, когато на хората им дойдат големи страдания, свиват веждите си. Когато човек свие веждите си, той несъзнателно концентрира ума си към центъра на веждите. Щом концентрирате ума си нагоре, вие го проектирате от центъра на главата си към слънцето, т.е. към централното слънце на духовния свят. Ние определяме че Бог е над главата ни. Не мислете къде е Бог. Щом проектирате ума си към веждите, нагоре, непременно вашата мисъл ще донесе някакво благо в живота ти.

“Абсолютна справедливост”. стр.144, ООК IV година, 2002 ИК “Жануа ’98”

Искате да станете музикални, да разбирате музиката, проектирайте ума си към двете страни на този ръб, над

краищата на веждите. Като продължавате около година тези опити, ще обикнете музиката, и ще се зароди във вас желание да пеете. Някои мислят, че музиката е отвън. Не, тя е вътре. Господ казва: “Аз съм посадил семенцата, ти ще ги поливаш и музиката ще дойде”.

*“Беседи обяснения и упътвания” 1919 г.,
второ фот. изд., стр. 75*

Аз бих желал, всички мои ученици да знаят да пеят и да свирят. Ако не могат да свирят, поне да знаят да пеят. Онези, които не знаят да пеят, ще бъдат само слушатели, оглашени, но, ученици, без музика не могат да бъдат. Всеки от вас трябва да знае да пее!

Запитват: Няма ли изключение от това, защото има братя и сестри, духовно издигнати, които не знаят да пеят и да свирят? - Все им липсва нещо, все им липсва едно благородно чувство.

И тъй, ние ще употребим музиката, като средство за възпитание.

Беседи обяснения и упътвания” 1922 г., второ фот. изд., стр. 189

Ще си изберете една възлюблена дума, която вие обичате, и ще си направите едно музикално упражнение. Вземете два слога, и в музикално отношение, на музикален език кажете я на себе си. Нали някой път искате да кажете някому, че ви обича. Изпейте тази дума, например, “благост” на себе си, да изразите че някой ви обича. Изпейте тази ваша възлюблена дума, че той да я разбере, и като я разбере, той ще усети една радост. Най-първо вие си я кажете на себе си. Как? Може ли? Разбира се, може. Само на себе си! В тебе друг живее, и те слуша. Тук (горе на главата) живее един, в гърлото живее друг, в гърдите трети, под лъжичката, в стомаха и т.н. Но този (под лъжичката) той е мълчалив, живее тихо, и той ще ти каже: “Тонът не е верен, малко изправи”. И после, пак слуша, ще

каже: “Слушай, не, не, още, още изправи”. Ти ще внимаваш. Не е човек сам. Не мислете, че вие сте сами. Най-голямото заблуждение е да мислите, че сте сами. Никога човек не е сам. Най-малко трима има. Един горе (при темето), друг в центъра между очите, и трети - в цялото тяло. Те отстрани са само слушатели, ние на тях пеем, а те ще одобрят или не. Те взимат участие в нашата мисъл. Ще кажат вярно ли е или не. И едното и другото казват. Ще кажат: “Твоята мисъл не е права, понеже тя не изразява една съществена идея. После, не е чиста тази мисъл, не е идейна”. Другият казва, че ти не си произнесъл думата хубаво, меко. И ти почнеш да си мислиш какво нещо е мекота. Ти ще ги слушаш, те ще те учат.

*“Положителни и отрицателни сили в природата”, ООК 2 г., 2 том, изд.
Хелиопол 1998 г., стр. 243-244*

Някои се оплакват от слаба вяра. У които вярата е силно развита, това място, което е над областа на музиката, е повдигнато. Когато и тези центрове са силно развити, главата е широка. Тъй че, когато мислите, че вярата ви е слаба, постоянно проектирайте мисълта си към посочения център, почнете да го поливате, и постепенно ще се създаде онова разположение към вярата, което е скрито във вас. На вярата се дължи ясновидството, интуицията и други способности, около 12. Единствено безкористно чувство е вярата... Вярвате, че някой човек е добър; може да не е такъв, обаче, знаете, че, ако вярвате в това, този човек в бъдеще ще бъде добър. Който има вяра, той развързва кесията си, той е безкористен, щедър а това му доприняся богатство, а онзи, който няма вяра, завива кесията си. В ущърб на вярата се развива друго чувство, което поглъща енергията, и слиза между астралния, етерния и жизическия светове. Според съвременните окултни науки, трябва да знаем де на главата ни се намира астралния свят. Най-горе на главата е райт, причинният свят, към средата на главата отпред - менталният свят, а долу, отзад на главата - низшата област, астралния свят. Ще проектирате постоянно умът си нагоре. Христос казва: “Ако имахте вяра колкото едно синапово зърно, планини щяхте да премествате”. Защо

сравнява вярата със синаповото зърно? - Защото само онази вяра лекува, която прави пришки, като синаповото зърно. Когато давате някому, правите пришки на себе си, на кесията си, навсякъде. Кесията ви е вътре във вас, затова я извадете вън. Като казва Христос да имате вяра като синаповото зърно, то значи тази вяра да стане активна, да има ефект, да изважда всичко навън. Когато искаме да имаме това - онова, то не се дължи на вярата. Понеже вярата принадлежи на активния свят, тя е Божествено чувство, и затова тя не може да бъде никога пасивна. Когато не е развита, тя е пасивна. Плодовете на вярата зреят горе, в причинния свят, и тя винаги казва: "Бог е добър към нас". Плодовете на вярата не зреят нито в менталното поле, нито в астралното, а само в причинния свят. А кои са плодовете ѝ? Безкористието. Безкористни ли сте, имате вече един малък плод в причинния свят.

- Желанието да станем духовни безкористно ли е?

- Вие имате желание да станете духовни хора, за да се проявите; обаче, за да станете духовни, първо, трябва да развиете духовното си чувство, сир. любов към Бога, почитание към ближните си, и после безкористна вяра. У духовния човек трябва да има любов към Бога и към всички същества, били те най-малките, а също да има развити милосърдие, вяра, надежда и съвест, центровете на които са в причинния свят.

"Беседи обяснения и упътвания" 1919 г., второ фот. изд., стр. 73-74

Когато говорим за Любовта, Мъдростта и за Истината, известно количество клетки от човешкия мозък пречупват само лъчите на Любовта и ги възприемат в себе си; известно количество клетки от друг род пречупват и възприемат в себе си лъчите на Истината.

"Влизане" НБ, 9 серия, том 2, Соф. 1930 г., стр. 43

Клетките, които пречупват например, лъчите на Мъдростта, се намират в предната част на главата, на самото чело на човека. Затова именно, челото, с всички свои центрове, трябва да се разработи правилно, както се разработват днес нивите и полетата, когато искат да дадат добра жътва.

"Влизане" НБ, 9 серия, том 2, Соф. 1930 г., стр. 43-44

Ако искате да развиете милосърдието си, проектирайте ума си в онзи център на главата, който е на 2 см. над челото (в средата); тогава ще започне прилив на кръвта към това място, и тя ще започне да подхранва съответните клетки, а щом започват да се развиват тези клетки, те ще придизвикат и възприемат вибрациите на невидимия свят, и вие ще станете милосърдни по интуиция.

“Беседи обяснения и упътвания” 1919 г., второ фот. изд., стр. 74-75

Истинската база на умствения живот е милосърдието. Някои хора искат да възпитават, да развиват ума. Те са приложили хиляди системи до сега, но въпреки това умственият живот не върви по правилен път. Събудете в един човек милосърдието, ще събудите в него и правата посока към умствен живот. Милосърдието се намира в центъра на челото. Милосърдието е център, към който хората трябва да се стремят. В умствения живот милосърдието има най-силно влияние. Няма друго чувство, друга способност, която да има толкова силно влияние върху ума, каквото милосърдието, затова челото трябва да расте съразмерно. Горната му част трябва да се издига нагоре. От чисто идеално гледище, вие трябва да оставяте милосърдието да прояви резултатите си в ума. Тъй както днес някои схващат милосърдието, то е безидейно. Запример, гледаш, че някой страда, но твоето сърце не се трогва ни най-малко. Когато дойде истинското милосърдие в света, когато човек схваща правилно нещата, той има еднакво разположение към всички живи същества. Затова, първото нещо в умствения живот е милосърдието.

Човек на главата си има три центъра, които играят важна роля: милосърдие, любов към Бога и твърдост. Милосърдието е качество, което свързва човека с висшите същества, у които няма страсти. Втория център е висшето чувство у човека – любов към Бога. То го свързва със същества, които произлизат от Първичната Светлина. Третото чувство представлява твърдостта у човека, един от главните стълбове на човешката воля. То го съединява със съществата, които разполагат със силите в природата. Твърдият човек издържа на всичко, което

му дойде в живота. Имало е случай, когато някой го бие, пукне му главата, но той издържа, нищо не казва. В него търпението е силно развито. Не всички хора са еднакво търпеливи. Твърд трябва да бъде човек, за да бъде търпелив. Когато разумните същества ви разглеждат, те разглеждат само движението, пътищата на силовите линии във вас, а не се занимават с вашата външна страна.

“Високия идеал” ООК – 1923г., том първи, изд. Сонита – 2001 г., стр.181-182

Човек ще приеме Божията Любов през горната част на главата. Изобщо, всеки мозъчен център е свързан с известни сили на Природата.

“Методи за самовъзпитание” МОК год. 10, том 2, изд. Соф. 1941 г. стр. 9

Туй чувство А е поставено на най високо място на главата на човека – то е Любов към Бога. То е най-високата точка. Едно религиозно чувство, но то е хилядолетникът както го наричат индусите. Казва се най-високата точка, зенитът. Най-високата точка е хилядолетникът – чувството Любов към Бога. Следователно,

всякога когато ти се намираш в едно безизходно положение, отпрати ума си, една струя на живота нагоре и тогава отгоре ще приемеш помощ. Помоща няма да дойде от главата, но по радиото ще се предаде. Ти ще дадеш един сигнал и невидимият свят отгоре, разумните същества ще дадат помощ. Ще дадеш сигнал, че се намираш в голяма опасност и ще дойдат на помощ. У някои хора, туй чувство е заръждяло, този апарат не работи, намират се в трудно положение и ако не дадат сигнал не може да им се помогне. Казват: Помолихме се, но не ни се помогна. – Апаратът не работи. Когато апаратът работи, винаги ще дойде отговор.

“Възможности в живота”, МОК, XVII година (1937-38), изд. 1998 г.,

Аск – 93, стр. 38-39

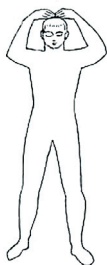
Казвам: Ако Бог отвътре на може да го намериш, никога и отвън не може да го намериш. Всичката погрешка е там, че хората търсят Бога вън от себе си. Ти в себе си трябва да го намериш. Ти не може да намериш Бога, докато не си изпратил мисълта си на хилядолестника горе. Ти не можеш да имаш понятие отвънка. Когато Го намериш в себе си, тогава ще Го видиш в природата навсякъде.

Казвам: Сега да дойдем до практическото приложение. Оставете другата философия. Значи, има неща, които ще ги учите за бъдеще.

Повече светлина! В тази светлина наблюдавайте себе си. Всяко ваше неразположение вие ще видите, че зависи от някаква част на вашия мозък, някой ваш център не работи правилно. Запример, ти постоянно се безпокоиш. Туй показва, че осторожността у тебе не функционира правилно. Постоянно се безпокоиш. Отиваш да държиш изпит, мислиш, че ще те скъсат. Страхът е взел в тебе надмощие. Казваш: “Нищо няма да издържа, нищо няма да кажа.” Ти си се изплашил, какво ще правиш на този страх? Казва: “Страхливите няма да наследят Царството Божие.” Страхливите, музиканти не може да бъдат. Страхливите, гении не могат да бъдат. Страхливите, светии не могат да бъдат. Нищо не може да стане от страхливия. Страхливият само краката си може да проточи като заек. И краката му, и ушите му могат да се проточат. Но туй показва, че ти трябва да станеш щедър, а за да въздействаш на своя страх, непременно в тебе милосърдието трябва да се събуди. Ти ще привлечеш тази енергия напред и ще те освободи от страха. Страхът е голям аристократ, който не знае какво да прави, като дойде. Той е вестникар, който навсякъде пише лъжливи работи. Страхът аз го наричам лъжливият репортьор в човека. И не зная дали ще намериш на десет хиляди неща едно вярно. Не че иска да лъже, но той вижда нещата в преувеличено състояние. Казвам: Събуди в себе си любовта, вярата, надеждата и любов към Бога и страхът веднага ще ти благодари.

“Възможности в живота”, МОК, XVII година (1937-38), изд. 1998 г.,

Аск – 93, стр. 42-43

За да ви вървят работите добре, сложете ръцете си на горната част на главата си и кажете: “Господи, искам да Ти служа със всичкото си сърце, с всичкия си ум, с всичката си душа и с всичкия си дух.”

Молитвеник, изд. Сонита, 1995 г., стр.100

Аз не искам да влезете в стълкновение с вашия обикновен живот. Този живот се дължи на низшия мозък в човека, който го кара да се сърди, да се дразни, да се съмнява, да осъжда другите и т.н. Аз засягам нови области в живота на човека, които се отнасят до функциите на горната част на неговия мозък. В тази част на мозъка се гради нещо ново.

“Неразрешеното”, ООК год. 6, том 2, изд. Соф. 1933 г. стр. 151

Колкото по-добре живее човек на земята, толкова по-добри условия си приготвя той за бъдеще. Тъй щото, не отлагайте нещата за бъдеще. Щом става въпрос за доброто, не го отлагайте нито за утрешния ден, нито за бъдещия живот. Докато хората са свързани помежду си и черпят сила един от друг, те не могат да дойдат до разбиране и прилагане на великите Божии закони. Искат ли да приложат Божественото учение в живота си и да развият своите добродетели, те трябва да се свържат със съзнанието на Бога и от Него да черпят.

И тъй, стремете се към Великото съзнание, към Великия планински извор, който чисти всичко. Колкото и какъвто прах да падне в него, той може да го отнесе навън. Нищо не е в състояние да запуши източниците на Великия извор. Малките извори, обаче, могат да се размътват, да хващат тиня, жабуняци. Човек представлява малък извор, който постоянно трябва да се чисти. Той може да се чисти, като прилага Словото на Христа, на пророците и на апостолите. Всеки стих от Евангелието има отношение към специален орган на човешкото тяло. Изучавайте Писанието, за да се ползвате от силите, които са вложени в него. Запример, стихът “Бог е Любов”, съдържа творческа сила в себе си. Който

познава тази любов и обича Бога, той всеки момент расте и се развива. Той сам твори съдбата си. Когато обичате някого, вие искате той да бъде красив, да бъде добре облечен. Вие искате всички негови удове да бъдат красиви: очи, уши, нос, уста, ръце, крака, коси и т.н. Обаче, човек не може да бъде красив, ако не е развил в себе си ония центрове, които са причина за красотата. Невъзможно е очите на човека да бъдат красиви, ако той не е съвестен, милосърден, честен и т.н. В очите се чете състоянието на човека. В очите се чете пътя, през който човешката душа е минала и минава. Не е достатъчно само човек да отрече или да признае съществуването на душата, но той трябва да се домогне до нея, да разбере, какви задачи ѝ са дадени да разрешава и да се солидаризира с нея за обща работа. Духът и душата от една страна, както умът и сърцето от друга, представляват два полюса на човешкия живот - мъжът и жената, т.е. мъжкият и женският принцип, които трябва да се свържат в едно цяло. Това търсят съвременните хора в света, но като не знаят, как да го намерят, те прибягват към женитба. Христос обяснява на учениците си, какво означава женитбата.

Според Него, женитбата е духовен процес, свързване на духа с душата. В тази връзка е смисълът на живота. Който е направил тази връзка, той по никой начин не трябва да я разкъсва. Скъса ли я, той започва да се стреми към физическа женитба. Докато връзката на човека с Божественото съзнание е силна, той може да изпълни обещанието, което е дал на Първичната Причина - да ѝ служи. Отношенията на човека към душата му, както и към душите на другите хора, са отношения към Бога. Любовта на човека към хората е пък любов към Бога. Следователно, когато човек изявява любовта си към хората, с това той поставя на изпит любовта си към Бога. Когато другите хора го обичат, тогава се изпитва тяхната любов към Бога. Ето защо, дали ти обичаш, или тебе обичат, и в двата случая се изпитва любовта на човека към Бога. Любовта на човека, изобщо, е мярка, с която се изпитва любовта му към Първата Причина. Затова, не говорете за своята любов. Не казвайте на човека, че го обичате. Щом кажете на някой човек, че го обичате, веднага ще ви поставят на изпит. Като

се намерите пред изпитната комисия, ще разберете, любов ли сте имали към даден човек, или някакво временно влечение. Каква любов е тази, която трае само няколко месеци или години? Когато любовта на човека трае най-много две години, това показва, че неговото съзнание е било будно само на физическия свят. Когато любовта на човека издържа само до гроба, неговото съзнание е било будно и на физическия, и в духовния свят. Обаче, ако любовта на човека издържа зад гроба и той я носи със себе си през цялата вечност, това показва, че неговото съзнание е било будно, освен в първите два свята, още и в Божествения свят. Човек трябва да се стреми към онази любов, която никога не се прекъсва, нито изменя. Никакви условия не могат да изменят тази любов. Любов, която се изменя от външните условия, е човешка. Божията Любов издържа на всички изпитания, на всички условия. Трябва ли богатият човек, като изгуби богатството си, да мисли, че Бог не го обича, че го е изоставил, че хората са жестоки? Когато богатството на човека се отнеме, невидимият свят има някакъв план, чрез който иска да застави този човек да познае Бога. Някои хора познават Бога чрез богатството, а други - чрез сиромашията. Богатството и сиромашията имат смисъл в живота на човека дотолкова, доколкото той може да познае любовта. Познае ли човек любовта чрез тях, това са блага, които идват на своето време и място. Иначе, те представляват злото в живота. Следователно, богатството и сиромашията без любов са една от големите злини за човека. С любов, обаче, те представляват едно от големите блага, в които участва не само отделният човек, но и неговите ближни. Когато някой човек намисли да извърши едно добро дело в името на любовта, всички разумни същества по лицето на земята, които се намират на еднаква степен на развитие с този човек, взимат участие в това дело. Те всички му помагат, одобряват постъпката му и го благославят. Те гледат на тази постъпка като на тяхна. В този смисъл доброто представлява цвят, който завързва и дава плод. Човек живее в Божественото съзнание, докато се радва на доброто, на благото на ближния си като на свое. Престане ли да се радва на чуждото добро като на

свое и да прави разлика между хората, той слиза в човешкото съзнание и изгубва радостта си. Когато човек се подаде на своето низше съзнание, загубите вървят една след друга. Подигне ли се в Божественото съзнание, печалбите, успехите идват един след друг. Това значи човек да спечели доверието на своите напреднали братя, на ангелите, на светиите и на Бога. Да спечелите доверието на всичко възвишено в света, това е идеал, към който всеки трябва да се стреми. Който не следва този идеал, той е на крив път в живота си. Да имате доверието на Бога, това е идеал за човешката душа. Какво по-голямо благо може да иска човек от това? Щом се обърне с молба към Бога за нещо, веднага ще получи отговор. Обаче, човек никога не трябва да злоупотребява с това доверие. Той трябва да се обръща към Бога в краен случай, когато отникъде не е получил отговор на своята молба.

“Добри и лоши условия” - ООК, Соф. 1937 г., стр. 31-36

Дишане

Въздухът е склад на Божествени енергии... Въздухът е най-големият склад, в който животът е складирали енергиите си.

“Събуждане” ООК, Соф. 1944 г. стр. 293

Казвам: въздухът е носител на Божествените мисли, които първо преминават през дихателната система, дето се преработват, трансформират се и оттам чрез кръвта отиват в мозъка. Значи, човек не може да възприема Божествените мисли направо чрез мозъка. Въздухът е главният носител на мислите. Ако при сегашните условия на живота се отнеме въздухът, човек не би могъл да възприеме никаква мисъл. В този смисъл, свещено нещо е дишането. Ето защо човек трябва да диша правилно, за да може правилно да възприема Божествените мисли от въздуха и да ги предава после на мозъка. Белият дроб е сложна лаборатория, в която се

кръстосват много енергии. Праната от въздуха прониква в белите дробове и помага за озонирането на кръвта даже там, дето въздухът мъчно може да проникне. В така пречистената кръв се влагат елементи на живота.

“Благословена между жените”, Соф. 1930 г., фототип. изд.стр. 57

Дишайте с радост и с любов, с лице засмяно, изправени. Гръбнакът ви да образува успоредна линия с правата, която съединява центъра на Слънцето с центъра на Земята. Гърдите - напред изпъчени, а не хлътнали навътре. Това са елементарни правила за дишане, които трябва да спазвате, за да бъдете здрави и добре разположени. Като дишате правилно, вие се свързвате с ритъма на Природата и се укрепвате по дух и тяло.

“Възможности за щастие”, сборни бес. , Соф. 1941 г. 6

Казано е в Битието: “И вдъхна в ноздрите му дихание на живот, и стана човек жива душа”. (- 2 гл., ст. 7). - Значи, през носа Бог вдъхна в човека въздух и той прие Божествения живот. Ето защо, когато се намери в затруднение, човек трябва да диша. Като диша и поема въздух през носа си, той ще намери Господа. Като диша, човек започва да мисли. След мисълта идват чувствата. Който диша съзнателно, само той може да намери Бога. Господ казва на човека: Като дишаш през носа си, ще ме намериш и ще слушаш, какво ще ти говоря. Въздухът е носител на електричество и на магнетизъм. Тази енергия минава през носа на човека и обновява нервната му система. Много методи има за дишане, но някои от тях са доста скъпи. За да изкарат един килограм розово масло, трябва да имат три хиляди килограма розови листа. Можете да си представите, колко работници трябва да работят, докато съберат розите, докато ги сварят и дестилират, за да получат едва един килограм масло. При това положение, естествено е маслото да струва скъпо.

Ценно е розовото масло, но още по-ценно е доброто разположение. Човек може да изкара доброто си разположение от въздуха, чрез носа. Чрез дишането вие можете да заставите

мозъка си да мисли право, сърцето - да чувствава право и стомаха - да работи нормално. Мнозина се гневят, нервират се, мислят криво. - Защо? - Не дишат правилно. Неправилното дишане е причина за много болести: главоболие, стомах, сърце, гърди и т.н. Кракът те боли, защото не дишаш правилно. Гръбначният стълб те боли, защото не дишаш правилно. Изобщо, всички болести се дължат на неправилно дишане. Бързото и повърхностно дишане е опасно за организма. То води към различни болести. Дишайте спокойно, плавно, с определен ритъм. Бъдете внимателни към въздуха, който влиза през носа ви. С него заедно влизат Божествените мисли, които подготвят пътя на човека към Божественото. Божието благословение пък минава в човека през горната част на мозъка, слиза перпендикулярно към физическия му мозък, после през носа, откъдето излиза навън.

Правете опити, сами да се лекувате чрез дишане. Ако ви боли глава, стомах или имате общо неразположение, правете сутрин, преди обяд и преди вечеря по 12-19 упражнения за дишане. Ако не сте упражнени в дишането, правете по шест упражнения. Всяко вдишване, задържане и изпускане на въздуха представлява едно упражнение. Значи, шест вдишки, шест задържания и шест издишвания, правят шестте упражнения. Като правите тия упражнения, умът ви трябва да бъде концентриран. Когато дишате, диафрагмата трябва да се вдига и спуска, да се свива и разширява. Диафрагмата представлява граница между духовния и физическия свят. Една от причините на сърцебиенето, задухата и някои гръдни болести се дължи на изместване на диафрагмата от естественото и положение. Ако диафрагмата се повдигне по-високо, отколкото трябва, дробовете и сърцето се притискат и не действуват правилно. Като поема човек дълбоко въздух, дробовете се напълват с въздух, натискат върху диафрагмата и тя се връща на мястото си, заема определеното си място, като граница между два свята - физически и духовен.

Правили ли сте опит, като дишате дълбоко, да четете мислено някоя молитва? Ако не сте правили такъв опит, започнете да дишате и да четете мислено “Отче наш” или

“Добрата молитва”. Дишайте, задържайте и изпускате въздуха спокойно, бавно, за да можете в едно упражнение да прочетете цялата молитва. Като правите упражненията с мислено четене на молитвата, ще усетите приятна топлина в областта на слънчевия възел. За да се убедите в силата на мисълта, трябва да правите опити.

Съвременните учени вярват само в онова, което могат да подложат на опит. Затова, именно, се явява спор, има ли живот на слънцето, на луната и на другите планети. Някои поддържат, че има живот на другите планети. Други отричат това. Сега се правят опити за съобщаване на земните жители с тия на луната. За да могат земните жители да влязат във връзка със съществата от другите планети, преди всичко те трябва да имат духовно разбиране за нещата. Днес научните факти са разпокъсани, без връзка помежду си, защото хората минават през различни болезнени състояния. Когато стабилизират своята нервна система и организират силите на своето тяло, хората ще разберат, че между всички факти, явления и закони на различните науки има тясна, неразривна връзка.

Някой се помоли набързо и казва, че молитвата му била приета. Не. Молитва, която не е придружена с бавно, спокойно и ритмично дишане и мислене, не се приема. Като се молиш, ще концентрираш мисълта си само към даден предмет и ще поемаш въздух дълбоко и бавно. При всяко вдишване, задържане и издишване на въздуха ще мислиш само за онова, което те интересува. Ако те боли стомах, ще мислиш за стомаха си; ако те боли глава - за главата си.

Който не е упражнен в дълбокото дишане, нека задържа въздуха до две-три секунди и всеки ден да увеличава задържането с още една секунда. Като увеличава задържането на въздуха с по една секунда, в продължение на един месец, човек ще задържа въздуха до 30 секунди. Ако може да задържа въздуха до 30 секунди, той ще се справи с много от своите неразположения и болести. Главоболие, гръдна болест, стомах, парализация - всичко това изчезва. Следователно, чуете ли, че някой е болен, посъветвайте го да диша дълбоко. Ако не знае, как да диша, той се отпуска, ляга на гърба си и казва: Да бъде

волята Божия! - Да бъде волята Божия, това значи, да движи човек ръцете и краката си свободно; да мисли, да чувствава и да постъпва, както Бог мисли, чувствава и постъпва...

Като диша дълбоко чрез носа си, човек възприема Божието благословение в себе си. Като диша правилно, човек също така се храни правилно. Като диша и се храни правилно, всички процеси в организма на човека стават правилно.

И тъй, искате ли да бъдете здрави, дишайте дълбоко. Заслужава човек да плати на лекар да го научи да диша правилно, преди да се е разболял. В бъдеще лекарите ще се занимават повече със здравите, да ги научат да пазят здравето си. Лекувайте се преди да сте се разболели. Лекарствата помагат на онзи, който диша дълбоко. Ако човек не диша дълбоко, никакви лекарства не помагат. Някой се гневи, сърди се на този - на онзи и после диша дълбоко. Не. Преди да се разгневиш, преди да се караш, преди да говориш, дишай дълбоко. Напълни дробовете си с чист въздух и тогава говори. Не спазваш ли това правило, думите ти нямат резултат: нито ти се ползваш от тях, нито другите хора. Бъдете снизходителни към грешките на хората, да не внасят смущение в сърцето си. Щом мислите за грешките на хората, дишайте дълбоко, да се проясни мисълта ви.

Като ученици, вие трябва да се лекувате с дълбокото дишане. Ако стомахът или коремът ви боли, направете шест упражнения по четири пъти на ден. Като правите упражнението, сложете лявата ръка на корема си, или на стомаха, с дланта надолу; върху лявата сложете дясната ръка, пак с дланта надолу. Като дишате дълбоко, трябва да усещате свиване и разпускане на диафрагмата. Който не диша дълбоко, не може да бъде ученик на новото учение.

Като изучавате местата на човешките чувства и способности в мозъка, ще видите, че в задната част на мозъка се намират няколко чувства: чувството на приятелство, на общителност, на любов към семейството, към децата и любов към жената и към мъжа, така наречената "любов на младите". Любовта на младите е особена, тя се намира в малкия мозък

на човека. Опасността от тази любов се заключава в това, че като нахлува повече кръв към този център, тя пречи на кръвообращението да става правилно. Като не дишат правилно, те постоянно се карат. За да избегнат споровете и недоразуменията помежду си, младите трябва да дишат дълбоко. Ако човек не диша правилно и любовта в него не се проявява правилно. На такъв човек дъхът мирише лошо, потта му - също. Който диша правилно и кръвообращението му е правилно. Той е здрав. От каквато болест и да страдате, търсете помощ в дълбокото дишане. То лекува ревматизъм, гръдни и стомашни болести, главоболие, коремоболие и т.н. Няма болест, която не може да се лекува чрез дишане...

И тъй, помнете, че всички болести и неразположения се лекуват с дълбоко и съзнателно дишане. За всеки човек има специални методи за дишане. Той ще се домогне до тия методи чрез своя вътрешен учител и лекар. Слушайте своя вътрешен лекар, т.е. Божественото в себе си. Той ще ви отправи в добър път. Ако не слушате вътрешния лекар, вие няма да слушате и външния. Като слушате своя вътрешен лекар, вие ще изправите всичките си недостатъци. Каквото ви липсва, ще го набавите; каквото не сте развили, ще го развиете.

И тъй, ще дишате и ще пеете. Ако не пеете, не можете да дишате правилно. Който пее, има възможност да подобри дишането си. Ако не диша правилно, човек заминава преждевременно за онзи свят. И на онзи свят не го приемат за ученик, ако не диша правилно. Като отиде на онзи свят, веднага ще го спрат пред райската врата и ще го накарат да прочете “Добрата молитва” с вдишване, задържане и издишване на въздуха. Ако не може да я прочете плавно, с дълбоко дишане, няма да го пуснат в рая. Онзи свят е добре организиран. Там всички хора са красиви, с отлични линии на лицето и на тялото. Там няма болести, няма страдания, няма и противоречия.

Като знаете това, дишайте правилно. Дишайте съзнателно и с любов. Като станете от сън, преди да започнете, каквато и да е работа, направете няколко дълбоки вдишки. Дишането

помага за оформяване на човешкия характер. Правилното дишане усилва светлината на ума и топлината на сърцето. Правилното дишане прави лицето красиво. Ако човек не диша правилно, кожата на лицето и на ръцете му преждевременно се набръчква. Набръчкването се дължи на разстройство на черния дроб и на неправилно дишане. Щом започне да диша правилно, бръчките от лицето и от ръцете на човека постепенно изчезват.

Някои избягват дълбокото дишане, защото се измъчвали. Какво от това? В човека има нещо инертно, което не обича да се измъчва. Нека се мъчи, няма защо да го жалите. Като се мъчи инертното, човек се възпитава. Същото се отнася и до малките деца. Ако не дишат правилно, те не могат да мислят и да чувствуват правилно.

“Божествен и човешки свят” изд. Хелиопол 1995 г. стр. 269-276

Съвременните хора вдишват и издишват по 20 пъти в минута. Това е бързо дишане. При бързото дишане окислението на кръвта става бързо, поради което част от нея не може да се пречисти. Тази е причината, дето много хора имат повече нечиста венозна кръв, отколкото чиста. При бързото окисляване на кръвта горенето в организма става неправилно, вследствие на което една част от горивните материали не могат да изгорят и се натрупват във вид на утайки по артериите и вените. Който диша бързо, има слаба воля. Приложете волята си при дишането и постепенно намалявайте броя на вдишките: от 20 слизайте до 19, 18, 17, 16, 15. Ако можете да достигнете до 10 вдишки в минута, това ще се отрази здравословно върху организма. Който иска да усилва волята си, да диша бавно.

“Възможности за щастие”, съборни бес. , Соф. 1941 г. , стр. 115

Дълбокото дишане успокоява нервната система. Колкото повече човек задържа въздуха в дробовете си, толкова повече енергия приема от него...

И тъй, здравето на човека зависи от дълбокото и правилно дишане. Като диша правилно, човек прави в минута около 10-12 вдишки и издишки. Щом заболее, броят на вдишките

се увеличава. Когато броят на вдишките намалява, животът се продължава; когато броят на вдишките се увеличава животът се съкращава. Когато дишате, дръжте в ума си добрите, здравите и разумните хора. Не мислете за болните, лошите и неразумните. Ако мислите за тях, те ще противодействат на дишането ви...

Ще помните: когато дишате обикновено, ще правите 10-12 вдишки в минута; когато се упражнявате, ще правите от 4 до 1 вдишки и издишки в минута. Ще започнете от 4 и постепенно ще слизате. Ако достигнете 1 вдишка и издишка в минута, вие сте придобили много нещо.

“Възможности за щастие”, съборни бес. , Соф. 1941 г. , стр. 122-123

Човек трябва да започне да задържа въздуха в дробовете си от 20 сек. И всеки ден да увеличава с няколко секунди. Постигне ли това, човек лесно ще се справи с мъчнотиите и противоречията си.

“Просветено съзнание”, ООК, Соф. 1940 г. , стр. 223-224

Спазвайте правилата. При бързото дишане дробовете се стесняват и отслабват. Зимно време по три пъти подишай [в] една минута, не 15 пъти. Воля трябва да се употреби. В новото учение на какво мязат хората? Ако вие в новото учение не можете на минутата да приемете една вдишка и една издишка, няма ново учение. Трябва да се измени начинът. В новото учение, ако не може да владееш ума си, в новото учение, ако не може да владееш сърцето си в даден случай, какво е това ново учение? Казвате: “Новото учение на Любовта” Новото учение трябва да внесе изобилен живот, да разшири човека.

ООК “Буден ум и будно сърце”, изд. 1999 г., стр. 283

За развиване на търпението специално препоръчвам ви да дишате дълбоко. Търпението е свързано с дишането, с дихателната система. Колкото по-дълбоко, правилно диша

човек, толкова е по-търпелив. Дишайте дълбоко и задържайте дишането си 10-20-30 и повече секунди. Търпението се увеличава правопрпорционално на секундите. Ако човек диша 1-2 години наред правилно, дълбоко, той ще развие в себе си известни дарби и способности. Той ще стане по-търпелив, по-разсъдлив, ще развие въображението си, ще придобие по-голямо спокойствие.

“Малки и големи придобивки”, ООК, изд. Соф. 1936 г., стр. 262

Сега вие, за да познаете колко сте търпеливи ще поемете въздуха и вижте колко ви е търпението. Ако 15 секунди задържате въздуха, 15 ви е търпението. Търпението ви може да се определи от възможността да задържате въздуха в дробовите си. Ако 16 секунди задържате въздуха, 16 ви е търпението. Някой може да задържа 2 секунди, 3,4,10,20,30,40,50,100 секунди. Който задържа 100 секунди, доста търпелив човек е.

“Възможности в живота”, МОК, изд. Соф. 1998 г., стр. 202

Как ще са справи човек с недоволството си? Чрез дълбоко дишане. Дишайте дълбоко, като задържате въздуха в дробовите си минута, две, най-много три минути. Това се постига постепенно, чрез упражнения. Ще започнете да задържате въздуха от 5 секунди, докато стигнете до 3 минути. При това положение вие ще можете да сменяте недоволството си в доволство.

“Устойчиви величини”, УС, изд. Соф. 1934 г., стр. 271

Упражнение за дишане: Ръцете нагоре над главата - вдишване. Задържане ръцете с допрени пръсти - задържане на дъха. Спускане на ръцете отстрани - издишване. Пет пъти.

Лявата ръка настрани. Дясната - допира пръстите на лявата, постоянно се движи към рамото и после встрани. Сега пръстите на лявата ръка допират пръстите на дясната, лявата ръка се движи към рамото настрани. Това се прави три пъти.

“Най-лесното”, МОК, Соф. 1998 г., стр. 198

ПЪТ КЪМ ОСВОБОЖДЕНИЕ

*“Блажени миротворците,
защото те ще се нарекат Синове Божии.”*

Ев. Матей 5:9

В човека има две нервни системи: симпатична нервна система, чрез която се проявява душата, и мозъчна нервна система, чрез която се проявява духът, или умът на човека. Корените на човека се намират в симпатичната нервна система, а клоните са пръснати по цялото тяло. Когато човек страда, обича или се радва, това се отразява на симпатичната нервна система; когато мисли, това се отразява на мозъка, а оттам на лицето.

“Законът и Любовта”, ООК, Соф. 1936 г., стр.190-191

Симпатичната нервна система е свързана с възвишения свят, а мозъчната - с физическия свят. Между тези два свята има отношение, затова те трябва да се хармонизират. За да постигнеш това, пази се от отрицателните влияния, не се подавай на тях.

“Съразмерност в Природата”, МОК, Соф. 1949 г., стр. 226

Мозъчната система, с главен орган мозъка, е геометрията в живота, а симпатичната нервна система е математиката. Симпатичната нервна система възприема истината и реалността направо, а мозъкът само ги отразява. Истината е път. Тази истина се възприема от свещеното сърце, а мозъкът отразява истината в много форми.

“Съразмерност в Природата”, МОК, Соф. 1949 г., стр. 223

Като мисли човек, силите на главния мозък отиват в симпатичната нервна система; като чувства, силите на симпатичната нервна система отиват в мозъчната система. Когато тези енергии се кръстосват правилно, човек е здрав, мисли и чувства правилно.

“Божествените условия”, Соф. 1942 г., стр. 28

Когато се усили дейността на симпатичната нервна система, мозъчната енергия временно престава. Когато мозъчната система действа усилено, дейността на симпатичната система отслабва. Затова, именно, трябва да съществува координиране между силите на симпатичната и мозъчната системи.

“Светото място”, МОК, Соф. 1939 г., стр. 137

Между мозъчната и симпатичната нервна система трябва да има правилно отношение.

“Трите посоки”, ООК, Соф. 1948 г., стр. 161

Ако между мозъчната и симпатичната нервна система няма хармония, нищо не може да постигнете. Работете върху себе си да организирате своя мозък. Колкото по-организиран е мозъкът, толкова по-добре действа симпатичната нервна система.

“Съразмерност в Природата”, МОК, Соф. 1949 г., стр. 225

Чувствата се образуват в слънчевия възел - център на симпатичната нервна система. Мислите и чувствата се препращат по цялото тяло чрез мозъчната и симпатичната нервна система и така обновяват човека. Ако няма хармония между мозъчната и симпатичната нервна система, човек не може да се обновява и престава да живее. Стремете се към хубави мисли и чувства.

“Новият светилник”, ООК, год. 23, изд. Соф. 1946 г. стр. 106

Внеси хармония между двете системи и ще придобиеш светлина.

“Съразмерност в Природата”, МОК, Соф. 1949 г., стр. 226

Божествената енергия иде от симпатичната нервна система.

“Съразмерност в Природата”, МОК, Соф. 1949 г., стр. 216

Корените на човека се намират в симпатичната нервна система, а клоните са пръснати по цялото тяло.

“Законът и Любовта”, ООК, Соф. 1936 г., стр. 190

Духовната сила на човека е в слънчевия възел.

“Съразмерност в Природата”, МОК, Соф. 1949 г., стр. 217

Духовното сърце е под лъжичката. Това място се нарича още “слънчев възел, слънчево сплитане” То е най-нежната област, която човек внимателно трябва да пази. Слънчевият възел се намира под влиянието на черния дроб, затова човек трябва да го държи в пълна изправност. Как ще го държи в изправност? Чрез слънчевия възел. Всички нечистотии от умствения, от сърдечния свят на човека отиват в черния дроб, а оттам - в центъра на Земята, дето се пречистват. В този смисъл, слънчевият възел служи като канал за пречистване на нечистите мисли и чувства.

“Четири кръга”, ООК, Соф. 1934 г., стр. 195

Когато в слънчевия възел, т.е. под лъжичката, изпитваш приятност, ти си на прав път.

“Работа на Природата”, ООК, Соф. 1948 г., стр. 232

Слънцето влияе главно върху слънчевия възел и симпатичната нервна система на човека.

“Светото място”, МОК, Соф. 1939 г., стр. 137

Когато планетите дохождат близо до Слънцето, те оказват благотворно влияние върху човека. С това се обяснява защо човек мисли върху някои неща, а те не се сбъдват, докато не ги почувства в слънчевия възел. Щом нещо трепне под лъжичката му, т.е. в слънчевия възел, това което мисли, ще се реализира. Не трепне ли, мислите му не се реализират. Забелязано е, че при добро разположение на духа, човек чувства под лъжичката особена мекота и приятност. В този момент той може да работи усилено върху мозъка си и да го

организира. Неорганизираният мозък и животворният мозък на живота трябва да се хармонизират.

“Божествената мисъл”, МОК, Соф. 1942 г., стр. 176

Ако в слънчевия възел изпитваш приятност, ще знаеш, че твоето чувство е 100 процента вярно.

“Работа на Природата”, ООК, Соф. 1948 г., стр. 232

За да държите слънчевия си възел в изправност (дето минават магнетичните течения), никога не допускайте в сърцето си отрицателни чувства.

“Посока на растене”, МОК, Соф. 1938 г., стр. 35

Като станете сутрин от сън, разтрийте с дланта на дясната си ръката мястото под лъжичката. Разтриването трябва да става кръгообразно. След това ще разтривате същото място с лявата ръка, пак кръгообразно, отгоре надолу. Десет кръга с дясната ръка и десет кръга с лявата ръка. Бъдете съсредоточени. Така ще имате резултат. Ако не получите веднага резултат, не се обезсърчавайте. Посятото семе веднага ли пониква? Правете опити десет деня наред. Ако ви боли коремът, разтривайте пак същото място. Ще получавате известна промяна в мозъчната и симпатичната нервна система. Следните десет деня, ще потопите пръстите си в гореща вода, колкото можете да търпите, но само края на пръстите - първата фаланга. И така, с пръстите ще правите същите разтривки. През последните десет деня ще правите същото упражнение с ръка, цялата потопена в гореща вода. Упражнението ще ви отнеме най-много 10-15 минути. Ще правите 10-15 деня наред. Обаче, докато нямате резултати, нищо няма да говорите за упражнението.

“Трите посоки”, ООК, Соф. 1948 г., стр. 161-162

Когато някой е силно възбуден и усеща, че слънчевият му възел е в неизправност, най естественото движение за него ще бъде да да тури дясната си ръка на слънчевия възел под лъжичката с дланта надолу, а лявата си ръка - на кръста с дланта навън. При това положение на ръцете човек усеща

успокояване на нервната система. Когато постави ръката си на слънчевия възел по този начин, човек прекарва излишната мозъчна енергия през ръцете си и се успокоява. Дланта на дясната ръка е проводник на отрицателна, примирителна енергия, а горната част на лявата ръка е проводник на положителна, възбудителна енергия. Тези енергии, съединени на едно място, успокояват човека.

“Добри навици”, МОК, Соф. 1994 г., стр.55

В далечното минало главата на човека е била на мястото на слънчевия възел. Той е мислил чрез слънчевия възел.

“Отворени форми”, МОК, Соф. 1943 г., стр. 20

Слънчевият възел е старата столица на човешкия дух. Новата столица, новото жилище на духа е главата.

“Работа на Природата”, ООК, Соф. 1948 г., стр. 232

Слънчевият възел служи повече на човешкия магнетизъм, а мозъкът – на електричеството. Тези две течения се прекръстосват. А на мястото дето става това прекръстосване, се образува движение. Които страдат от неврастения, усещат едно особено пълнене отгоре надолу, това са молекулите на електричеството, които лаят по нервната система. Когато дойдат в съприкосновение с магнетизма, веднага се усеща една топлина, която се развива отдолу нагоре. След това неврастениците отново усещат едно изстиване, после пак стопляне и т.н. При тези резки промени човек се простудява. В духовния свят не се търпят тези резки промени. Между главата и симпатичната нервна система, или слънчевия възел, трябва да има правилна обмяна.

Беседата “Кротостта и смирението”, държана на ученичките от ок.

Школа на ВББ на 22 януари 1920 г., четвъртък, стр. 10-11

Често се говори за илюзии в религиозния и духовния живот на човека. - По какво се познават илюзиите? - Те се придружават с чрезмерна самоувереност. Сърцето вярва, а умът се съмнява - има едно стягане в човека. При илюзиите,

между главния и стомашния мозък, т.е. слънчевия възел, няма хармония. Обаче, когато са в хармония, човек е свободен от илюзии и тогава, каквото пожелае, ще го постигне.

“Път на мисълта”, беседи, изд. Соф. 1949 г., стр. 59

Мозъчната система е едно динамо, акумулатор на електричеството, симпатичната нервна система регулира, акумулира магнетизма. Ония, които са високо интелигентни и станат неврастеници, често усещат лазене по краката, по гръбнака... У някои туй движение се изразява в щипения; то са малки експлозии на тази електрическа енергия. Когато електричеството преобладава и има надмощие в организма, човек се изтощава, става сух, неговите мисли и желания образуват чрез електричеството онази вътрешна сухота, която постепенно почва да руши вътрешното единство на организма. Този обратен процес се изменя и превръща в полезен чрез магнетизма. За тази цел симпатичната нервна система служи като акумулатор на живата магнетична сила, която иде от живото слънце. Щом почне да се възстановява надмощието на магнетичната сила, у заболелите неврастеници става следното: те почват да усещат, че ги облива отдолу приятна топлина. И тъй, за да бъде човек да възприеме онова, което е полезно и добро в живота, непременно тия две течения трябва да са в хармония. Те са тъй също необходими за възприемането на новите идеи, които идат от небесния свят. В нормалния организъм електричеството и магнетизмът, като се съединяват, образуват приятна топлина и тогава се забелязва процес на истински живот. Няма ли хармония в нашия мозък горе и в стомашния долу, в така наречения слънчев възел, не може да бъдем носители на новите идеи.

Беседата “Електричеството и магнетизмът”, държана на учениците от ок. Школа на ВББ на 22 януари 1920 г., четвъртък, стр. 27-28

Електричеството и магнетизма са живи сили, които съществуват едновременно и в подсъзнанието. Аз не говоря за механическите сили. Магнетизмът е сила, която изтича от Бога. И когато се говори за Любов към Бога, това разбира, че

ние съзнаваме този Божествен закон. Значи, като слизат тия две сили от Бога, магнетизмът влиза в сърцето, а електричеството в ума на човека и посредством тях той може да премахне всички препятствия, които среща по пътя си. Само по този начин човек може да работи с Бога.

“За това се родих” НБ, изд. Варна 1998 г., стр. 14

Именно за да можете да се запознаете с духовния свят - ще определя сега това - вам са потребни електричество и магнетизъм на свръхсъзнанието, а ако искате да развиете вашето самосъзнание, необходимо ви е електричество и магнетизъм на съзнанието. А по какъв начин ще познаете, че ги има имате? - Когато в природата лятно време падне роса, всичият прах и сажди, които са се вдигали и хвърчат по въздуха, падат на земята, а атмосферата се пречиства; също и ние, когато сме пълни с този магнетизъм и това електричество, за което ви говорих, скоро прощаваме. На оногова, който не може да прощава, казвам му: “ Ти имаш много малко магнетизъм и електричество”. И думите на Христа: “Докато не се родите от дух и вода” аз превеждам така: думата “вода” с думата “магнетизъм”, а “духът” - това е движение, електричество на свръхсъзнанието. Именно тези два елемента, иска да каже Христос, ако не влезнат във вас, не можете да имате живот, понеже те са най-важните елементи.

Беседата “Електричеството и магнетизмът”, държана на учениците от ок. Школа на ВББ на 22 януари 1920 г., четвъртък, стр. 36-37

Има една прана, която се усвоява през лявата ноздра, и друга, която се усвоява през дясната. През лявата се приема магнетичното течение, което има връзка със слънчевия възел и се нарича слънчево течение. А през дясната ноздра се приема електричното течение, което има връзка с главния мозък и се нарича лунно течение. Първото има връзка със сърцето, а второто - с ума. Когато искаме да развием повече сърцето, то приемаме през лявата ноздра и изпущаме през дясната. А когато искаме да развием повече ума, приемаме въздух през дясната и изпущаме през лявата. Това правим, за да установим

равновесие между ум и сърце, а също и между електричество и магнетизъм. И когато сменяме дишането - ту през лявата, ту през дясната ноздра, уравновесяваме двете течения.

“Акордиране на човешката душа”, том 2, изд. Бяло Бр., Соф. 2000 г., стр. 195

Когато искате да поемете дълбоко въздух, затворете дясната ноздра на носа си и поемете въздуха през лявата ноздра. След това затворете и лявата ноздра, като задържате въздуха известно време в дробовите си. После отворете дясната ноздра и бавно изпусчайте въздуха навън. По този начин ще се образуват две противоположни течения в дробовите ви, които отговарят на двете течения в живота. Когато сте неразположени или смутени вътрешно, правете тези упражнения за дишане, като се свързвате с Божественото съзнание.

“Форми в Природата”, ООК, Соф. 1938 г., стр. 28-29

Я станете всинца прави. Ще затворите дясната ноздра с левия пръст, ще поемете въздух и ще броите до четири. Ще задържите въздуха и ще броите до 16, ще издишате навън през дясната ноздра и ще броите до 8. Четири приемане, 16 задържане, 8 издишане, приемане с дясната ноздра, издишане с лявата.

Туй упражнение ще го правите, понеже аз участвам. Направете го всички, не се обленявайте. Никога няма да имате по-добри условия да го правите. Ще го правите два пъти на ден - сутрин и вечер. Ще пристъпите към някои малки работи. Потребни са известни упражнения.

“Вътрешният господар”, ООК год 19, том 2, изд. Алфадар, стр. 237-238

Когато дишаш, мисли за Любовта. Когато издишваш, мисли за Божията Любов. Три канала има гръбначният стълб. Два канала са отворени, през които хората дишат - горе в големия мозък и в симпатичната нервна система. Третият - каналът на Истината, в съвременните хора е затворен - всичкото зло е там. Ако този канал, който е по средата, се отвори, въздухът свободно ще влиза в мозъка, оттам ще минават и другите две течения, ще минават през предната част на челото и в горната

част на главата, тогава човек ще придобие космическото съзнание, ще придобие съвсем друг изглед, съвсем друга сила. Понеже сега само двата канала са отворени, а най-важният е запушен, човек, макар и велик в много отношения, е жалък и безпомощен. Единият канал у жените е по-развит, а другият - у мъжете. Третият канал децата ще развият, новото, което се ражда, това са нашите деца. Всички възвишени мисли, които идат у нас, това са нашите деца.

“Книга за Здравето”, изд. Астрала, Соф. 1993 г., стр. 290-291

“Ще бъдат научени от Господа” - Тоя е основния принцип на живота. - Кога ще бъдат научени? - Когато служат на Господа. Милосърдието има отношение към закона на служенето. Решете се и вие да служите на Бога. Това е новото учение, което всеки може да приложи. Преди да пристъпите към служенето, трябва да примирите мъжа и жената в себе си. Ще им кажете: Или ще се примирите и заедно ще служите или ще напуснете моя дом. Както жената дава ултиматум на мъжа си, или да се откаже да ходи с чужди жени, или ще го напусне, така всеки човек да даде ултиматум на мъжа и жената в себе си да се примирят. Когато мъжът в жената, и жената в мъжа кажат, че ще служат, ще се примирят, тогава и ти ще приемеш новото учение и ще служиш на Бога с Любов. Жената в мъжа трябва да се подчинява на мъжа, но и мъжът в жената трябва да се подчинява на жената. Това е Божественото учение. Лявата страна на човека е женска, а дясната е мъжка. Лявата е по-малка от дясната, т.е. от мъжката. Тия два принципа се виждат и в ръцете, и в очите на човека.

“Да възлюбим Господа”, НБ, Соф. 1946 г., стр. 57-58

Казано е в Писанието, обаче, че никой не е видял Бога. Пророците пък казват, че виждат Бога. Христос казва: “Отец ми живее в мене, а аз живея в Него”. Как ще примирите тези противоречиви на глед мисли? Как ще познаете Бога? Човек може да познае Бога само тогава, когато върви по Неговите стъпки. Стъпи ли човек там, дето Бог е минал, умът му ще се просвети, сърцето ще се облагороди, душата ще се разшири,

духът ще укрепне - ще настане коренна промяна в него. Бог постоянно подобрява съдбата на човека. Ето защо, за да излезе от своята лоша съдба, човек трябва да даде път на Божественото в себе си, да очаква някакво щастливо бъдеще. Да очаква човек на бъдещето, това значи, да очаква момента на своето пробуждане. Пробуди ли се Божественото съзнание в човека, работите му моментално се оправят. Това пробуждане не става изведнъж. Време, усилена работа се иска от човека, докато дойде до своето пробуждане. Няма по-велик момент в живота на човека от този, да почувствува Божието присъствие в себе си. Бог посещава само тия души, които Го търсят, които са готови да Го видят. Почувствуват ли Божието присъствие в себе си, животът им коренно се изменя. Ако ангел посети човека, последният ще се уплаши. Обаче, от Бога никой не се плаши. Защо? Защото Той се изявява на човека според степента на неговото развитие. Който е почувствувал Божието присъствие в себе си, той е разбрал своето предназначение на земята. Той казва: Аз дойдох на земята да изпълня волята Божия.

“Степени на съзнанието”, ООК, изд. Соф. 1939 г., стр. 75-76

Какво представлява Божественото съзнание? - Височина, т.е. висок планински връх. - Какво представлява обикновенното съзнание? - Долина. За да се ползва долината от богатата на планината, между тях трябва да има връзка, по която енергиите на височината да слизат в долината.

“Отворени форми”, МОК, том 2, год 8, изд. София 1943 г., стр. 142

Стремете се да запазите връзката между Божественото и обикновенното съзнание. Само тогава непостижимите неща стават постижими.

“Отворени форми”, МОК, том 2, год 8, изд. София 1943 г., стр. 139-140

Хранете ума си с положителни мисли, за да поддържате връзката си Божественото съзнание. Кажеш ли, че от тебе нищо не може да стане, ти сам късаш тази връзка. - Невежа

съм. - Не си невежа, но си скъсал връзката между Божественото и обикновеното съзнание. - Грешен съм. - Скъсал си връзката. Възстанови връзката и ще станеш праведен. - Беден съм. - Възстанови скъсаната връзка, и богатството ще потече. От тебе зависи да бъдеш богат и почтен човек.

“Отворени форми”, МОК том 2, год 8, изд. 1943 София, стр. 140

Да се възстанови връзката между Божественото и обикновенното съзнание на човека, това значи, да се възстанови връзката между ума и сърцето, между душата и духа. Всяко неразположение, всяко смущение се дължи на прекъсването на тази връзка.

“Отворени форми”, МОК том 2, год 8, изд. 1943 София, стр. 140-141

Като ставате сутрин от сън, правете следното упражнение: Седнете спокойно на стол, повдигнете ума си към Бога и кажете: ГОСПОДИ, ПОМОГНИ МИ ДА НАПРАВЯ ВРЪЗКА МЕЖДУ ОБИКНОВЕНОТО И БОЖЕСТВЕНТО СИ СЪЗНАНИЕ. Размишлявайте върху тази връзка пет минути и започнете работата си. Вечер, преди лягане, благодарете за помощта, която ви е дадена през деня, и пак помислете за силата, която се крие в тази връзка. Не очаквайте големи резултати изведнъж.

“Отворени форми”, МОК том 2, год 8, изд. 1943 София, стр. 141

Само с обикновеното съзнание нищо не можеш да направиш. И само с Божественото съзнание нищо не можеш да направиш. Обаче, двете съзнания, свързани заедно, представят велика сила.

“Отворени форми”, МОК том 2, год 8, изд. 1943 София, стр. 141-142

За да бъдем свободни, трябва да направим ние връзка с Бога. Първата връзка с Любовта трябва да бъде така, че никога да не се къса. Втората връзка трябва да направим в духовния свят, да се свържем с вярата, с човешката мисъл, че тази връзка да не се къса. Третата връзка, на постъпките, трябва да

направим връзка с надеждата, че и тя да не се къса. Да имаме три връзки, които никога да не се късат, да бъдат пътища, съобщения, да ходим в тия светове и да се връщаме. Тогава ще имаме туй знание, което ние го искаме.

“Прав път”, ООК, XX година, 1940-41 г., стр. 95 Изд.????

Всички хора се стремят към свобода. Всеки иска да бъде свободен, но не знае как да придобие свободата си. Само онзи човек може да бъде свободен, който знае как да възприеме Истината. Който не може да възприеме Истината, той е роб на условията. Този човек е осъден на вечни безпокойствия, на страх и на тревоги. За да придобие свободата си, човек трябва да даде път на Божественото начало в себе си.

“Ключът на живота”, беседа “Връзки на сърцето и ума”, стр. 124, издание от 1993 г., ИК “Снежана”

Във всички създания съществува вътрешна връзка. Вие трябва да се стремите да премахнете условията, които препятствуват за заякчаване на тази връзка. Всеки от вас трябва да работи искрено върху себе си, и като работи, да счита, че работи за всички и всички работят за него. То е Божествен закон, който трябва да работи и в нас. Окултната наука го нарича “Висше Аз”, но по-право е да се каже “Божествена Душа”. В нея са вложени всички условия за нейното развитие, а когато е образувана връзката, всички способности и чувства растат.

“Беседи обяснения и упътвания”, 1919 г., второ фот. изд., стр. 6

- Как може човек да познае душата си?

Под думите “да намериш душата си”, значи да чувташ, че между хората и тебе няма дисхармония, а има правилна обмяна на мисли и чувства; ще рече да има хармония между сърцето и ума - да се прояви Любовта и Мъдростта. Като намерите душата си, вие ще почувствувате неизказана радост.

“Беседи обяснения и упътвания”, 1919г., второ фот. изд., стр. 18

Подмладяване

Учените хора искат да подмладят хората. Подмладяват ги чрез пресаждане на жлези, подмладяват ги със серуми. Подмладяват ги за една седмица, за две-три, подмладяват ги за месец-два, за година, за две-три. Човек може да се подмлади. Подмладяването е общо достояние за всички хора. Първото нещо, вие казвате: “Възможно ли е човек да се подмлади?”. Подмладяването е резултат.

“Буден ум и будно сърце”, ООК, Соф. 1999 г., стр. 163

Човек остарява, понеже в организма му не става вливане на енергия. В организма на младия става постоянно втичане на енергия от природата. Който може да хармонира, да съгласува в себе си енергиите на втичането и изтичането, той може да се подмлади, да придобие Вечния живот. При това положение, колкото се влива в него, толкова и ще изтича.

“Посока на растене”, МОК, изд. Соф. 1939 г., стр. 20

Искате ли да имате бързи резултати, преди всичко вие трябва да мислите, да чувствате и да постъпвате право. Когато човек изпадне в тежко, в лошо състояние, при което мисълта му се помрачава, чувствата му огрубяват, нека направи следното упражнение: поставяне дланите на ръцете една срещу друга, при което се допират върховете на пръстите. Лявата ръка се тегли по дланта на дясната до края на китката, след което се изправя в положение на прав ъгъл с дясната ръка, без да се прекъсва движението. Дясната ръка се поставя върху лявата (при това положение и двете ръце са хоризонтално). Сега дясната ръка се тегли, хлъзга над лявата до края на средния пръст. Най-после и двете ръце се поставят с дланите си една срещу друга, както при започване на упражнението. Същото упражнение се прави и с дясната ръка. Направите ли това упражнение няколко пъти, всички лоши състояния от вас ще изчезнат. В него се крие известна житейска философия.

Като давам това упражнение, искам да обърна вниманието ви на следното нещо: хлъзгането, изправянето на ръката и оставянето и върху другата трябва да става без прекъсване. Природата не обича прекъсванията. Всяко прекъсване на движенията води след себе си нарушения, изключения в хармонията на природата. Тия нарушения могат да се изправят, хармонията на природата може да се възстанови, но за това се изисква дълго време. Всеки може да скъса едно въже, но всеки не може да го поправи. Време и майстор се изискват, докато поправят въжето, докато го възстановят в първоначалния му вид. Като правите упражнението ту с дясната, ту с лявата ръка, вие се поляризирате. Ако спазвате правилата, ще видите, че Божествената наука разполага с ред формули, които правилно изнесени, създават големи преобразования в човека. Ако човек прилага тия формули, той лесно ще се подмлади.

“Отиване и връщане”, съб. беседи, 1931 г. изд. Соф. 1997 г., фот. изд., стр. 118-119

Носете в ума туй вечното обновяване. Дръжте в ума си, че трябва да бъдете красиви. Ти се погледнеш в огледалото и казваш: “Колко съм грозен, остарях.” Дръж в мисълта си: “Красив ще бъда.” Остаряваш - ти ще кажеш: “Не съм стар” и ще видиш, че не си стар. Разправяше ми един български свещеник във Варна, който беше на 85 години, казва: “Краката ми не държах, като мина 5-10 крачки, трябва да седна на стола. Туй беше във време на миналата война. Но като паднаха 2-3 гранати (аз тогава живеях в църквата) и така се изплаших, че по едно време видях, че съм излязъл на около 2 километра от Варна, отишъл съм към новата махала и нося една тиква. Казвам: “Ти не можеш 10 крачки да направиш, а на 2 километра съм излязъл. Кога съм тръгнал, хич не зная.” Рекох: Доста младенческа енергия имаш. На 2 километра една тиква да носиш, много си млад да носиш.

Човек трябва да забрави обикновения си живот и да не се занимава с такива малки неща. Да дойде онова великото в света, което подмладява. Човек трябва да забрави своето нещастие, че онова не е постигнал, че това не е постигнал. Да забрави и постоянно да си казва “Ще се подмладя”.

“Буден ум и будно сърце”, ООК, Соф. 1999 г., стр. 40

По някой път искате да се освободите от някои връзки, дошъл дяволът, че ви вързал. Като идеш при дявола, кажи: “Туй въже ще се скъса.” Втория път пак кажи: “Ще се скъса.” Ако ходиш при въжето и не късаш конците, въжето няма да се скъса. Имаш ти един навик и казваш: “Този навик ще се поправи.” После казваш: “Няма да се поправи.” Значи, ти не си откъснал конеца. Когато искаш да поправиш една своя погрешка, не туряй две противоположни мнения. Да кажем боли те кракът и ти кажеш: “Ще оздравее.” Ти си скъсал един конец. Болестта има 400 конци. Трябват ти 400 деня, всеки ден да късаш по един конец, ти ще оздравееш. След година и няколко деня кракът ти ще бъде здрав. Направете опит. Да имаш постоянство всяка сутрин да казваш: “ще оздравея”, “ще оздравея”.

ООК, "Славата Божия, Царството Божие, и Волята Божия", 1938-39 г.

том I, стр. 284-285, София 1998 г.

Всяка светла и възвишена мисъл, често повтаряна, чистосърдечно и безкористно, придава нещо на човека. Природата възнагражда човека за всяка добра дума, за всяка добра мисъл, отправена към някого. И обратното: ако човек пропусне да каже една добра дума, или да пожелае добро на някого, природата го наказва. Една добра дума, казана на място, отваря сърцето и на най-големия скъперник. Така може човек да си помага и при различни заболявания. Ако сте хремави, мислете за здравето. Често повтаряйте мисълта: “Аз съм здрав”, и в скоро време хремата ще ви напусне. Здравият често мисли за болестта и я привлича. Правете точно обратното: мислете за здравето, за да го привлечете и усилите, и да се освободите от болестта. Разумното, доброто, великото в човека е в състояние да се бори с микробите, които причиняват болестите.

Прилагайте добрите и положителните думи и мисли като формули, с които можете да си въздействате. Ако си песимист, повтаряй поняколко пъти на ден думите: “Аз съм оптимист.” Ако си нарушил мира си, повтаряй думите: “Аз имам вътрешен мир.” Прилагайте положителното на мястото на отрицателното, доброто на мястото на злото, правдата на мястото на неправдата и така ще изправите погрешките си.

“Отворени форми”, МОК, Соф. 1943 г., стр. 74-75

И тъй има работа за всички души: и за напреднали, и за ненапреднали - за всички има условия да се развиват и осъвършенствуват. Сега, понеже всички ще направим крачка напред, аз ви давам думата “АУМ”, която можете често да произнасяте. Скърбни ли сте, болни ли сте, неразположени ли сте, произнесете тази дума няколко пъти... Има свещени думи, каквато е и думата “АУМ”, които трябва да произнасяте често, даже и да не разбирате смисъла им. Духът ви ги разбира, а това е достатъчно за вас. Аум е дума на Духа. Изпеете ли тази дума от Неговия език, Той ще ви разбере и помогне, защото разбира и знае нуждите ви.

“Козативни сили” ООК, изд. Соф. 1930 г., стр. 70-71

Формули от Учителя:

“Господи, желая с всичкото си сърце, с всичкия си ум, с всичката си душа и сила да изпълня Твоята Блага Воля, без никакво изключение.”

Молитвеник, Издателство Бяло Братство, 2002 г., стр.79

“Милостивий, Святий и Благословен Господи, изяви ми Виделината на Твоего Лице, да сторя Твоята Воля.”

Молитвеник, Издателство Бяло Братство, 2002 г., стр. 80

“За Бога всичко е възможно. Аз живея в Бога и с Неговата Мъдрост всичко мога.” */при противоречия, трудност/*

Молитвеник, Издателство Бяло Братство, 2002 г., стр. 81

“На душата си ще кажеш: С теб е Бог, ти ще победиш, твоята победа е и моя победа.

Аз вярвам в един Бог на Мъдростта, в един Учител на Любовта и в един Дух на Истината.”

Молитвеник, Издателство Бяло Братство, 2002 г., стр. 81

“Да се съединят Любовта, Мъдростта и Истината във всичката своя пълнота в моята душа, да дойде Духът и аз ще изпълня Божията Воля на земята.”

“ИХРИШ БЕН РУТ” (на ватански),
т.е. “Господи, където ме зовеш, там отивам.”

**“МЕРУХИМ, МЕРУХИМ, МЕРУХИМ. АЛИ БЕХАР
МАХАТМА АУМ”** (ват.).

С тези думи ще призовавате светлите същества и Духа на вдъхновението.

“Господи на Любовта, Боже на Светлината, разпръсни всички лоши влияния около мен.”

Молитвеник, Издателство Бяло Братство, 2002 г., стр. 81

“Господи, огради ме с диамантената стена на Твоята бяла светлина. Божият Дух, възлюбеният на моята душа, ще направи всичко за мен.”

Казва се три пъти с вдигната дясна ръка, свита в лакътя, като се прави обръщане на тялото в кръг. Най-напред се обръща на изток и се произнася формулата, след това на юг, после на запад и на север, като формулата се произнася при обръщането във всичките посоки и мислено се огражда всичко с диамантена стена и бяла светлина.

Молитвеник, Издателство Сонита Соф. 1995 г., стр. 95

91 Псалом *(По Слав. 90)*

Който живее под покривът на Всевишнаго
ще пребивае под сянката на Всемогъщаго.
Ще казвам за Господа
“Той е прибежище мое и крепост моя:
Бог мой, на Него ще се надея.”
Защото той ще те избавя от сетта на ловеца,
и от губителен мор.
С перата Си ще те покрива,
и под крилата Му ще имаш прибежище:
Неговата Истина е щит и всеоръжие.
Няма да се боиш от ношен страх,
от стрелата, която лети дене,
от мор, който ходи в тъмнина
от погибел, която запустява в сред пладнина.
Тисяща ще падат от страната ти
и десет тиящи от дясно ти;
но при тебе няма да се приближи.
Само с очите си ще гледаш,
и ще видиш въздаянието на нечестивите.
Понеже ти си направил Господа
моего упование,
Вишнаго, свое прибежище,
няма да ти се случи никакво зло
и язва няма да се приближи до жилището ти.
Защото ще заповяда на ангелите си за тебе
да те пазят във всичте твои пътища:
на ръце ще те подигат
да не би да препънеш о камик ногата си.
Ще настъпиш лъв и аспид:
ще стъпчеш млад лъв и ламя.
Понеже положи в Мене любовта си,
за то ще го избавя:
ще го туря в безопасност, защото позна Името Ми.
Ще Ме призове и ще го послушам:
с него ще съм когато е в скръб;

ще го избавя и ще го прославя.
Ще го наситя с дългоденствие
и ще му покажа спасението Си.

Библия по изданието на Учителя, стр. 514

Молитва

Съвременните хора си служат с радиото, с което правят опити да се съобщават на далечни разстояния. Обаче, радиото често предава някои дисхармонични вълни, които препятстват на правилното възприемане. Един ден хората ще се съобщават не само с далечни и близки места на физическия, т.е. видимия свят, но и с невидимия свят. И днес даже човек може да има връзка, съобщение с невидимия свят. Достатъчно е той да има будно съзнание във време на молитва, за да бъде във връзка с този свят. Когато някой изпадне в затруднение, казвам: моли се, за да влезеш във връзка с разумни същества, които могат да ти помогнат. - Аз се моля, но не получавам никакъв отговор. - Причината, поради която човек не получава отговор на своята молитва, се дължи на това, че съзнанието му не е будно. В това отношение, човешкото съзнание не е нищо друго, освен радиоапарат, който възприема и предава звуковите вълни от пространството. Учените казват, че над земята има един дебел пояс, който отклонява вълните и препятства на изкачването им. С това научно твърдение може да се обясни, защо молитвата на някои хора не може да се издигне по-високо от тях. Колкото по-будно и по-високо е съзнанието на човека, толкова по-голяма е вероятността молитвата му да бъде приета. Твърдението, че хората могат да се съобщават с другия свят, не е ново. От хиляди години насам хората са се съобщавали с невидимия свят. Какво се иска от човека, за да бъде в съобщение с този свят? - Да има свое радио. Който има радио в себе си, той може да се съобщава и с този, и с онзи свят: той може да влезе във връзка със съществата, които живеят на Хималаите; той може да влезе във връзка и със същества от невидимия свят.

И тъй, като отправяте молитвите си нагоре, ще се пазите от вълчите вълни, които се отразяват вредно върху духа на човека. Съмнението, неверието, безлюбието са вълни от вълчи характер, които се образуват от омнибусите на астралния свят. В астралния свят има стари омнибуси, стари, повредени електрически трамваи, които създават ред катастрофи. Който се е качил на един от тия трамваи, той вече се е осакатил. И наистина, много от съвременните хора носят остатъци от това осакатяване. Срещнете ли такъв човек, ще видите, че той се бори или със съмнението, или с безверието, или с безлюбието, или най-често с алчността си за забогатяване. Много хора днес искат да станат богати, да печелят. Казвам: не е нужно човек да се стреми към печалби, но да запази богатството, което му е дадено. Не е нужно човек да се стреми да създаде в себе си радио, но той трябва да усъвършенствува своя говор, правилно да предава своите мисли. Каква полза, ако имате радио, по което предавате вашите изопачени, криви мисли и чувства? Невидимият свят е затворен за такова радио. Защо ви е радио, което съска само? Звуковете, които вашето радио предава, трябва да бъдат чисти, отчетливи, ясни. Ако мислите ви са чисти и трептенията, които те произвеждат, ще бъдат чисти, свободни от всякакви препятствия. Никакви препятствия, никакви спънки не могат да им попречат. Такава мисъл непременно ще бъде приета и в невидимия свят.

Сега, аз говоря за герои, за хора, които съзнателно работят върху себе си и се справят с мъчнотиите в живота си. Мъчнотиите не са нищо друго, освен нападения на човека от тия вълчи вълни, или нехармонични астрални звукове. Както вълците, мечките, тигрите, змиите оказват влияние върху човека и го плашат, така и тия астрални вълни, съскания, оказват влияние върху неговите молитви, пречат да се повдигнат нагоре и с това смущават духа му. Тия нехармонични вълни смущават духа му. Тия нехармонични вълни оказват влияние не само върху молитвите на човека, но и върху неговите добри желания. За пример, някой мисли да направи някакво добро, но щом се натъкне на една от тия дисхармонични вълни, той веднага се раздвоява в себе си и казва: Защо ли пък трябва да

направя това добро? Или, дали, наистина, аз съм в правия път? Друг пък казва: Моите работи не вървят добре. Вие трябва да знаете, че законите на физическия свят са точно обратни на тия от духовния свят. За пример, ако на земята една кола не е намазана добре с катран, с масло, тя не може да се движи. Ако пък в духовния свят тази кола е добре намазана с катран, или с масло, не може да върви напред. Ето защо, не мислете, че като тръгнете в духовния свят, работите ви ще се оправят. Не, докато не се очистите съвършено, никакво духовно богатство няма да получите. До това време ще си служите със стари капитали, със стари богатства. Освен това, част от капиталите, с които сега си служите, са чужди и трябва да ги върнете, откъдето сте ги взели. Христос казва: “И ако в чуждото се не покажахте верни, кой ще ви даде вашето? Човек трябва да бъде честен, изправен към чуждото, та като дойде до своето, до онова, което ще му подарят, да бъде достоен за него, да се покаже и към него добър господар, добър стопанин. За тази цел от всички се изисква знание.

“Възможни постижения”, ООК, изд. Соф. 1934 г., стр. 3-6

Сега вие се нуждаете от нова мисъл, която ще ви обогати. Вие се събирате заедно, но всички сте обеднели. Говорите за чистота, за чист живот, като нещо вън от вас. Говорите и за любовта, и за светостта, но пак като за неща вън от вас. Ако чистотата, любовта и светостта са вътре във вас, вие щяхте да се чувствувате богати. Днес всеки се стреми към любовта. Тук погледне, там погледне, навсякъде търси любовта. Всеки си свива раменете. - Защо? - Не намира тоя, когото търси. Някой си кърши ръцете, огъва се натук-натам. - Защо? - Пари няма. Сегашните хора са крайно обеднели. Състоянията, през които те сега минават, не струват нищо. Те са подобни на старите, извехтели дрехи. Съберете старите си дрехи и ги занесете на бит пазар, там да се продават. Аз едва ли бих дал един грош за състоянията на сегашните хора. Толкова малко струват те. Аз говоря за обикновените състояния на хората, при които всичките им стремежи към Божественото, към великото, ще ги доведат до разочарование. В Божествения

свят няма разочарования. Там на всеки ще дадеш това, което трябва; и от всеки ще вземеш онова, което трябва. Ако искаш само да взимаш, без да даваш, ти си на крив път. Оня, който живее в Божествения закон, дава и си заминава. Влезеш ли в Божествения свят, ще вадиш пари от джоба си и ще даваш. Ако даваш, без да очакваш нещо, веднага ще ти извадят от най-хубавия плат и ще те оставят сам да си избереш.

И тъй, откажете се от вашите стари идеи. Че си учил цели десет години, това нищо не значи. Че нищо не си научил, това е твоя работа, няма защо да даваш сметка на другите. Че си се молил няколко години наред, това е пак твоя работа. Молитвата е непреривен процес. Молитва, която се прекъсва, не е истинска. Ще се молиш и като спиш, и като ставаш от сън; ще се молиш и като работиш, и като почиваш. Целият ти живот трябва да бъде молитва. Тя е закон на любовта. Какво правиш ти? Дойде ти една отрицателна мисъл, казваш: Добър е Господ, ще ме освободи. Дойде ти една мъчнотия, казваш: Добър е Господ. Прави сте, добър е Господ, но и вие трябва да работите. Това не е новото учение. Новото учение изисква от човека труд, работа. Ще работиш първо ти, да дадеш пример и на окръжаващите.

“Начало на Мъдростта”, ООК София 1932, XI година / III том, изд. Соф. 1947 г., стр. 62-64

Ако погледнете човека с окото на ясновидеца, той представлява следната картина. В средата е човекът, а от него излизат множество нишки, които го държат вързан. Тези нишки са като лъчи на слънцето. Задачата му, като ученик в Школата, се заключава в това, постепенно да къса тия нишки една след друга. Като скъса и последната нишка той е съвършено свободен, може да разполага с живота си, както намира за добре. Докато е свързан с тия нишки, човек постоянно се усеща спънат: иска да мисли, не може; иска да чувства, не може; иска свободно да прояви волята си, пак не може. Исква да къса тия връзки, не може. Защо – Той не знае законите как да ги къса; той не може сам да ги реже. Вझे ножиците, рече да ги отреже, но страхът му казва: Не

късай конците! Опасна работа е тази. Като знаете това, ще се молите, ще правите усилия, ще късате внимателно нишка след нишка, докато един ден отрежете и последната нишка и се почувствате човек със свободна мисъл, със свободни чувства и свободни действия. Това значи да изработи човек в себе си диамантена воля. Сегашният ви живот, както и условията, при които живеете, не трябва да ви смущават. Те не могат да ви спънат в развитието ви. Решите ли веднъж да късате връзките си, ще видите, че веднага ще ви отворят нов път. Така ще разберете, че всичко в света е разумно. Като се освободите от всички връзки на миналото, ще бъдете свободни, ще станете истински ученици. Ученика не трябва да бъде посредствен, но свободен, независим от условията. Окултната школа има предвид да приготви ученици, хора за бъдещата раса.

“Добри навици”, година II, том II, МОК, изд. Соф. 1994 г., стр. 127-128

Господнята молитва

Отче наш, Който Си на Небесата, да се свети Името Твое, да дойде Царството Твое, да бъде Волята Твоя, както на Небето, така и на Земята.

Хлябът наш насущний, дай го нам днес и прости ни дълговете наши, както и ние прощаваме на нашите длъжници.

И не веди нас во изкушение, но избави нас от лукаваго, защото е Твое Царството и Силата, и Славата завинаги.

Амин.

Молитвеник, Издателство Сонита Соф. 1995 г., стр. 42

Добрата молитва

Господи Боже наш, благий ни Небесен Баща, Който Си ни подарил живот и здраве да Ти се радваме, молим Ти се, изпроводи ни Духа Си да ни пази и закриля от всяко зло и лукаво помишление.

Научи ни да правим Твоята Воля, да осветяваме Твоето Име и да Те славословим винаги.

Осветявай духа ни, прсвещавай сърцата ни и ума ни, да пазим Твоите заповеди и повеления.

Вдъхвай в нас с присъствието Си чистите Си мисли и ни упътвай да Ти служим с радост.

Живота ни, който посвещаваме на Тебе за доброто на нашите братя и ближни, Ти благославяй.

Помагай ни и ни съдействай да растем във всяко познание и мъдрост; да се учим от Твоето Слово и да пребъдваме в Твоята Истина.

Ръководи ни във всичко, което мислим и вършим за Твоето Име, да е за успеха на Царството Ти на Земята.

Храни душите ни с Небесния Си хляб, укрепвай ни със силата Си, да успяваме в живота си.

Като ни даваш всичките Твои благословения, приложи и Любовта Си да ни е вечен закон. Защото на Тебе принадлежи Царството, Силата и Славата завинаги.

Амин.

Молитвеник, Издателство Сонита Соф. 1995 г., стр. 42

Молитва на Духа

Господи, Боже наш, да дойде Твоя благ Дух и да обгърне нашия дух в Своите обятия. Да изпълни сърцата ни с необятната Любов, Която изявява Твоето присъствие навсяде. Да укрепи ръцете ни във всяка правда, нозете ни във всяка добрина.

Ний се покланяме пред Тебе, Вечния наш Баща, канара на нашия живот.

Благословен Си Ти, благословенно е Твоето Име в нашите души.

Укрепи ни, въздигни ни, да започнем служенето за идването на Твоето Царство с всяко веселие за изявената любов към нас!

Само Ти Си Един, Който ни познаваш. И ние Те познаваме, че Ти Си светлина за душите ни, простор за умовете ни, разширение за силата ни, крепост за духовете ни, пълнота за сърцата ни,

Ти Си венец и слава в живота ни!

Амин.

Молитвеник, Издателство Сонита Соф. 1995 г., стр. 43-44

Като четете тази молитва, ще бъдете много внимателни, не бързайте, да дойде ума ви на мястото си; вие започвате без сърце. Съберете умовете и сърцата си на мястото си. Съсредоточете ума и сърцето си към Бога и да произнесем тази молитва. (*Прочетохме първи път “Молитвата на Духа”, като коленичихме с десния крак на земята и дясната ръка вдигната нагоре.*) Ще мислим върху всичко онова, което прочетохме в молитвата, да дойде да се реализира в сега в душите ни. (*Прочетохме още един път молитвата в същото положение, но с лявата ръка вдигната нагоре.*) Не бързайте само.

“Беседи обяснения и упътвания”, 1922 г., стр. 126-127

Мисъл за Бога

Бога най-лесно ще намерим в себе си. Когато ученикът Го намери в себе си, ще стане способен да го намери и навсякъде около себе си.

Св. Думи на Учителя, 338, изд. Наука и изкуство, Соф. 1992 г. стр. 63

Докато намираме Бога в себе си, нашият живот е пълен, има смисъл и радост. Извън Бога има само нещастия и страдания.

Св. Думи на Учителя, 341, изд. Наука и изкуство, Соф. 1992 г. стр. 64

Всеки човек трябва да мисли за Божественото в себе си. Защо? – Защото в човека едновременно стават два процеса: Бог се проявява чрез него и човек се проявява чрез Бога.

“Простите истини”, ООК, изд. София 1933 г., стр. 4

“Това, за което мислиш, го приемаш в себе си...”

Св. Думи на Учителя, 148, изд. Наука и изкуство, Соф. 1992 г., стр. 33

И тъй, приемоте новата мисъл, която може да оправи живота ви. Затова е казано в Евангелието: “Това е живот вечен, да познаем Тебе Единнаго, Истиннаго Бога и Христа, Когото си изпратил.” Кое трябва да познаем? - Вечното, възвишеното, идеалното. Трябва да познаем Бога! Неговата мисъл да бъде обект на нашия живот. Бог да ни бъде образец и от Него да се учим, как да мислим, да чувствуваме и да постъпваме. На земята друг образец, освен Бога, не съществува. Колкото и да обичате един човек, той не може да ви бъде образец. Все ще се натъкнете на нещо неразбрано в неговите постъпки и движения. То ще ви засегне. За да стане образец, човек трябва да е съвършен.

Като ученици на новото учение, вие ще станете съвършени, когато се научите да мислите като Бога. - Кога ще мислим като Бога? - Когато Го възлюбите. Новото учение носи нови методи на мислене, на чувствуване и на постъпване. Първо ще възприемете Божиите мисли и ще ги опитате, а после ще обикнете Господа и своя ближен.

“Начало на Мъдростта”, ООК, 11 год. том 3, изд. Соф. 1947 г. стр. 51

Достатъчно е да се вгълби в себе си, за да провери, как ще се наредят работите му. Без да се допитва от някого отвън, той сам ще разбере. Затова се иска здраве. Ако човек е здрав и работите му се нареждат добре; той усеща в себе си вътрешен мир и разположение. Ако работите му почнат да се развалят, той губи мира и разположението си. Вътрешният начин за проверяване на нещата наричат интуиция. По интуитивен път човек може да знае, какво ще му се случи в живота, кога ще умре и т.н. Оня, който няма интуиция, нищо не знае. Той

живее от ден за ден и гледа на всичко, като на случайност. Като ученици, първата ви работа е да учите, да придобиете онова знание, което Бог е определил за вас. Знанието, което иде от Бога, нарежда и оправя всички работи.

УС "Той създава" - София, 1947г. стр. 34

Какво се иска от вас? - Да гледате оптимистично на живота, не само на думи, но и на дела. Каквото и да ви се случи в живота, отправете ума си към Бога. Знайте, че има една реалност, една велика разумност в света, която оправя всички работи. Ние живеем в разумен свят, където Бог управлява. На косъм да виси животът ви, да знаете, че сте в реалния свят, където Бог е господар. За да се свърже с Бога, от човека се иска две неща: Да слуша Господа и да Му служи. Който слуша Господа и Му служи, никога не пита, защо работите се нареждат по тоя или она начин. Ще възприемеш нещо и после ще го приложиш. Ако бързаш да постигнеш нещо изведнъж, сам ще си причиниш пакост. Виждаш една бомба. Не бързай да я чоплиш, да я опитваш. Ще я вземеш внимателно в ръката си, ще я занесеш на открито и ще се опиташ да я изпразниш. В Божествения свят не е позволено да чоплите нещата. Там се иска вяра, а не суеверие. - Защо ни е потребна вяра? - Без вяра не можеш да угодиш на Господа. Ще вярваш, за да се наредят работите добре. - Защо ми е нужна вяра? - За да живееш. Без вяра няма живот. - Нашите деди и прадеди са вярвали и ние вярваме. - Оставете вярата на дедите си. Важно е, каква е вашата вяра. Може ли да дадете на приятеля си десет хиляди лева на заем, без никаква полица? Може ли да повярвате само на неговата честна дума? Ако вярваш без никакво съмнение, твоят приятел ще ти върне парите навреме; усъмниш ли се в него, парите ще закъснеят. Вярата е Божествен закон. Щом вярваш, ти вярваш на Бога. Той няма да остави да бъде поруган. Ще срещнеш светски хора, които не принадлежат към никаква черква, към никакво религиозно общество, но постъпват благородно. Те са готови на всякакви жертви и услуги. Казвате: Той не е от нашите. - От нашите е, нищо повече. Аз гледам челото, черепа му и

намирам, че е от нашите. Щом има една светла мисъл, той е от нашите. Щом има едно добро чувство и една благородна постъпка, от нашите е.

УС "Той създава" - София, 1947г., стр. 36-37

И много източни методи са бивали употребявани в Англия и в Америка, но са дали отрицателни резултати. Сега окултистите на запад искат да изработят един природен метод, природен начин. Ние ще вървим по тоя, естествения, природния метод: най-безопасния, най-добрия. Той седи в следното: обърнете внимание - вие в ума си няма да си представяте Бога къде е и какво е, но винаги ще си представяте, че Бог е едно разумно същество, което ръководи всички неща без никаква погрешка и като имате тази мисъл, тя тъй ще узрее във вашия ум, че ще регулира мозъка ви. Запример, ще имате едно упражнение: станете сутрин, спрете се и не само да прочетете една молитва, но и да помислите, че Бог е Любов, че в Него няма никакъв гняв, никакво отмъщение, никакво незадоволство. Тогава ще турите в ума си положителни качества за Бога, че Той е Всемядър и всички погрешки, които съществуват в света са човешки погрешки и онова, което Той е построил в този свят, всичко е добро. Ще кажете: "ама туй знаем". Не, за контролиране на вашия мозък туй ще знаете. Този е най-простият, най-целесъобразният, един от най-добрите методи. И Писанието казва: "С какъвто дружиш, такъв ставаш". Забележете, и Господ има такива другари. Когато помислите тъй, вие ще предизвикате всички течения, които идат от Бога и минават през ред сфери, те ще нахлуят и ще образуват вашите мисли. Туй течение от Бога към вас няма да дойде изведнъж. Щом помислите така, тази мисъл ще мине от Бога през умовете на хората и тогава, по обратен път ще дойде към вас. Тази мисъл ще мине през всичките мозъци от по-благородните хора към по-низшите, и после ще дойде към вас. Тогава вашия дух ще започне да работи съобразно законите. Той ще започне да намира течението на тези мозъци и този мозък ще почне да се упражнява. Това ще бъде като с онзи градинар, който прокарва различни вадички да поят градината му. Така мозъкът ви ще

се упражнява. Сега индусите имат и друг метод, но няма да ви говоря тази вечер за този метод. Аз ви говоря за един от най-простите, но най-целесъобразен метод. Всички могат да го употребят, абсолютно без никаква опасност и той всякога ще произведе най-малко 75% резултат.

“Трите живота”, ООК, изд. Кърджали 1999 г., стр. 99-100

Сега аз виждам във вашите умове седи мисълта: “Не може ли по-лесно да стане това, някой да ни повлияе чрез хипнотизма?” Не. Най-безопасният метод е: сутрин да мислиш за Бога, че е Любов, че е Всемъдър и Всеблаг. Това е първата молитва. Всяка сутрин, като станеш, помисли 1-2 минути върху това, че Бог е Любов, че Бог е Всемъдър Всеблаг, и веднага ще почувстваш едно добро разположение, ще тонизираш мозъка си. След като се произведе туй състояние, има други методи. Ние ще пристъпим вече към специални методи, ще пристъпим тъй, както ангела, който като дойде при Корнейла, донесе му същественото, донесе тази светлина в неговия мозък и му каза: “Повикайте Петра, той ще ви научи същественото”. Когато човек възприеме същественото в себе си, тогава ще дойде един окултен Учител, който и да е, безразлично, за да го научи на онези основни правила, които трябва да изпълнява. Сега аз искам туй, първото правило, всинца да го приложите за две седмици. Ще си вземете едно тефтерче. Сутрин като станете, ще отправите ума си към туй разумно същество. Ще отбележите в тефтерчето си кога сте започнали и след като си направите упражнението, има ли някаква промяна, какво сте почувствали. Ще го правите три пъти на ден: сутрин, на обяд и вечер. След две седмици ще видим какъв резултат има... Едно малко тефтерче ще имате в джоба и ще си отбелязвате в него. Ако пропуснете да направите някой път упражнението, ще бъдете толкова искрени, ще отбележите, че сте пропуснали. Няма да избегнете това – някой пропуснал и после не отбелязал. Това е опасно. Ако пропуснете, ще отбележите вашата погрешка, нищо не значи. Във всичките си упражнения ще бъдете искрени, ако искате да имате резултати. Този опит ще го правите две седмици. Вие имате стари възгледи, които

много мъчно могат да се изкоренят. Ще каже някой: “Не е ли по-хубаво аз да стана сутрин и да си направя една хубава молитва?” По-хубава молитва от тази няма в света: да помислиш, че Бог е Любов, Бог е Всемъдър, Бог е Всеблаг. По-хубава молитва от тази, аз не зная. Като помислиш за Бога, че е Любов, ще ти се стопли сърцето; като помислиш за Бога, че е Всемъдър, ще дойде светлина в ума ти, няма по-хубаво нещо. И аз съм казвал тъй: светлина в умовете ви, чистота в сърцата ви и истина в душите ви. Светлината ще ви даде знания, чистотата ще ви даде сила и стремеж, а истината в душите ви ще ви даде свобода. Това е моето правило, нали ви го дадох.

И тъй, който иска да има светлина в ума си, щом помисли за Бога, че е Всемъдър, веднага светлината ще дойде в ума му. Щом помисли, че Бог е Любов, ще дойде топлината, а когато се яви топлината, заедно с нея ще дойде чистотата. Нали вие само с вряла вода правите дрехите си чисти? Без топлина чистота не може да има. Туй ще имате предвид. Като станете сутрин, ще дойдат вашите стари учители, ще ви кажат: “Не му е времето, може да си поспиш, има време”. Не, първото нещо, щом се пробудиш, е да кажеш тази молитва. Но кога? Като си легнеш вечерно време и като си спал през нощта много добре, спокойно. С първото пробуждане направи упражнението. Ако си се пробуждал и заспивал, законът е друг. При първото пробуждане не лягай повече да спиш, стани и направи туй упражнение. След него вече не лягай! Вие ще кажете: “Ами ако е един часа?” – В един часа няма да се събудите вие. Вие ще се събудите в 3, 3 ½ или в 4 часа. При безпокоен сън ще се събудиш в 1 ч., в 2 часа; който спи добре, той ще се събуди в 3, 3 ½ часа, а аристократите ще се събудят в 6, 7, 8 или 9 часа и ще кажат: “Успали сме се”.

И тъй: упражнението сутрин ще го направите рано, на обяд – преди 12 часа, а не след 12 часа. На работа си някъде – туй упражнение ще може да го направиш навсякъде. Вие може да се спрете 1, 2, 5 минути. Колкото и да е строг вашият началник, ще вземе перото да работите и ще си отправите ума нагоре с мисълта, че Господ е Любов. И никой няма да забележи, че

правите това. Няма условия, които да ви попречат. Даже и жената, като готви, като пържи в тиганя, за 2-3 минути може да спре лъжицата. Няма да ви изгори яденето...

Сега разбрахте ли първото правило? Вечерно време, 5 минути преди да си лягате, ще си направите упражнението. Сега в тази школа да не казва някой, че аз оставам при особено мнение. Особено мнение тук няма. Който иска особено мнение, то значи: аз ще взема от школата туй, което ми трябва, а за другото оставам на особено мнение. Който иска да остане при особено мнение – отвънка. Който и да е ученик, който не е готов да направи туй упражнение, той не е достоен за ученик. Сега аз да ви помогна на туй упражнение, макар да съм го правил много пъти, пак ще го правя за две седмици с вас. Някои от вас може да имате изкушение, че ученикът трябва да го прави, а учителят – не. Аз ще го правя с вас. Запитват: от кога да го започнем? – От тази вечер. В тефтерчето ще си отбелязвате часа, когато сте го направили и трите пъти през деня. Ако нямате часовник, поне да отбележите, че сте го започнали. Ще си отбелязвати в тефтерчето само с една буква какво сте почувствали. Ако почувствате сила, ще турите само буквата С. ще пишете само преживяванията си и то само с букви. Другояче вие ще се отклоните. В туй упражнение вситаки ще ви дойдат някои нови мисли, забравени мисли, нови чувства, ще се прояви във вас нещо благородно, ще влезете в тези течения. Аз ви давам това упражнение, понеже влизате в школата. Всякога не може да имате това упражнение; да го знаете това. Друг път и хиляди лева да плащате, туй не може да го имате. Да не мислите, че всякога можете. Туй е специално упражнение и ако го използвате, добре. Ама може да кажете: “Друг път!” Не, всички неща в природата си имат определено време. Не го ли направиш навреме, вратата е затворена. Не отидеш ли навреме, вратата е затворена, ще чакаш. Почнеш ли да хлопаш, ще ви кажат: “Не ви познаваме”, оставате си назад. Вие ще благодарите, че ви дават един опит за 2 седмици, не повече, за 2 седмици само. След 2 седмици ще спрете, няма да го употребявате. Подир 2 седмици и да искате, няма да дойде то. Ще кажете: “Ама ние го знаем това нещо”. Не го

знаете. “Ние сме го мислили” - Не сте го мислили още. Ако вие възприемете слънчевата светлина чрез отражението и през 10 огледала, през които е минала, и ако я приемете направо, има голяма разлика. В туй положение ще имате най-малко първото отражение на тази светлина, която ще слезе отгоре. Сега няма да бъдете превзети, да казвате, че ще останете на особено мнение. Никакво преувеличение!

Това ще бъде встъпление към упражненията, които постоянно ще правим. Ред упражнения ще имаме.

“Трите живота”, ООК, изд. Кърджали 1999 г., стр. 102-105

Първата задача на човека е да познае Бога. Няма по-велико нещо от това. Ако някой пита какъв е смисълът на живота, отговарям: Да познаеш Бога. Ето една проста истина, която и децата могат да разберат, даже по-добре от възрастните.

“Петимата братя” Соф. 1949 г., стр. 136

ДИАМАНТЕНА ВОЛЯ

Сега от всички се иска добър, хармоничен живот. Помнете, че лошият живот на хората е причина за всички болести, страдания, сиромашия, бури, земетресения, циклони... Бъдете внимателни в мислите и чувствата си, защото лошите мисли и чувства са причина за злото в света. Дръжте в ума си светли мисли, а в сърцата си възвишени чувства, за да привлечете към себе си напреднали същества. Като дойдат при вас, те ще ви донесат своето благословение, ще уредят живота ви.

“Добри и лоши условия”, ООК, София 1928, VIII г., том 3, стр. 47-48

Ще започнем сега едни малки упражнения. Новият Божествен ден изисква от нас диамантена воля. Забележете си това!

Когато срещнете някоя мъчнотия, кажете си: “Моята воля е диамантена, и пред тази воля всяка мъчнотия трябва да

отстъпи.” Няма да говорите вече за желязна воля и гранитна воля! Това са воли на калта. Желязната воля е воля на сраженията и раздорите, а гранитната воля е воля на праха. Хора, които имат гранитна воля, дигат само прах в света: хора, които имат желязна воля, създават всички спорове и недоразумения в света, а Царството Божие започва с диамантената воля, на която цветът е бял. И аз сега ви пожелавам да имате диамантена воля, и лицата ви да бъдат украсени с белия цвят, т.е. цветът на вашите души да е бял, душите ви да бъдат бяли, лицето на вашата душа да бъде бяло.

“Беседи обяснения и упътвания”, 1922 г., стр. 127-128

Туй е първото правило: Ще се научим да бъдем искрени. Аз ви уча на един морал, който може да се приложи абсолютно, без никакво изключение. Всички правила и закони, които имат изключения, не са наши. Законът е закон без изключение, и правилото е правило без изключение. В нашите правила, в нашите закони, в нашите постъпки няма изключения... Нашият нов морал е: без изключение да говорим абсолютната истина, тъй както е в своята същина, тъй както е пред нас, пред нашето Божествено съзнание. Само при едно такова съзнание вие може да станете пръчки, да пребъдвате на лозата. Само при едно такова съзнание може да пребъдваме в Христа. Защото Христос, това е една Абсолютна Истина в себе си. Той казва: “Аз съм Пътят, Истината и Животът”. Абсолютната Истина е Той. И ако искате всинца вие да пребъдвате в Него, Той подразбира да пребъдвате в тази школа. Първо тази равнодействаща сила ще я спазвате. Само така ще може да имате една положителна наука. Няма да има мъчнотия, която да не можем да понесем в живота. Изгубим ли Истината, всичко ще изгубим, и ще имаме една връзка от страдания. Ще имаме друга една светлина – лъжата, тя ще дойде на нейно място. И тогава се нанизват всички страдания, и работите се усложняват, докато всички наши лъжи се разпръснат, и ние пак останем с Истината, че животът ни не е такъв, какъвто трябва да бъде... Когато казвам, че волята ни е диамантена,

това значи: ние всякога сме готови да говорим тази Истина, която изразява Божията Любов, и в която Бог се проявява. Престанем ли да говорим Истината, ние изгубваме всичко. Най-голямата радост за човека е да говори Истината.

“Беседи обяснения и упътвания”, 1922 г., стр. 172-174

Само когато образуваме във вас диамантена воля и белия цвят, тогава ще пристъпим към втората част на школата, която се нарича бяла магия. Но там се иска диамантена воля, която пред нищо не се огъва. Само при такава воля ние може да правим велики опити в природата. А при сегашната воля, желязна и гранитна, ще имаме само насилие и прах ще дигаме. Сега, от всинца ви искам диамантена воля, и като се срещнете, ще казвате: “Нашата воля е диамантена и нашият цвят е бял.”

“Беседи обяснения и упътвания”, 1922 г., стр. 183

Аз зная, много от вас са бедни, много от вас са болни, много от вас са невежи, много от вас имат недъзи, много от вас са прости, не са учени - всичко зная. Казвате: “Учителят не знае ли всичко това?” Зная, и защото зная, показвам ви пътя, по който ще намерите това богатство; показвам ви мястото, отдето можете да го вземете. Казвате: “Учителю, ела с нас, дай ни от този хамбар!” - Ние с крини не даваме. Ние жито на тегло не мерим. Всеки ще бъде абсолютно свободен, ще иде сам и ще си вземе колкото му трябва. Всеки трябва да бъде искрен, да знае, че това учение има приложение.

Бог царува на Небето! Бог царува на земята! И всяка интелигентност, всяко знание, всяка сила, всяка доброта и всяка мощ, било на човека, било на обществото, било на народа, било на цялото човечество, се дължи на Този, Който е създал света. Този свят има и външен израз. Ние сме членове на този свят и трябва да изпълним Божията воля, каквато и да е тя. Това е великият Закон за учениците, които искат да реализират доброто, и то тъй, както е писано в Божествената книга, която още не е напечатана на земята.

“Пътят на ученика”, изд. Бяло Бр., Соф. 1992 г., стр. 64

Всички трябва да работите над себе си. Тази нова работа има своето определено време, има своята сила, има и своите помощници... Новата наука започва да чертае велики методи и пътища на бъдещето. Само един човек с просветен ум, който се е решил да служи на Бога, може да види бъдещето. Пред вас седи велико бъдеще!..

Христос казва: “Иде ден и сега е, когато онези, които чуят гласа Ми, ще излязат във гробовете и ще възкръснат”. Кои ще чуят този глас? – Само учениците. Само те ще се обновят, само те ще възкръснат. Новият живот, възкресението е само заради тях. Възкресението не е за старозаветните, не е за новозаветните, не е и за праведните. То е само за учениците, за хората на бъдещето, за хората на новата култура. Те са работници в Царството Божие, те са хората на новата раса. Тя няма да бъде многобройна, но всички хора от тази раса ще бъдат мощни по ум, по сърце, по воля, по душа и по дух. Тези хора ще възстановят Царството Божие на земята и ще кажат: “Възможно е всички ние да живеем в Любовта, възможно е всички ние да живеем в Светлината, възможно е всички ние да живеем в Мира, възможно е всички ние да живеем във вечната Радост, която Бог ни е дал!”

“Пътят на ученика”, изд. Бяло Бр., Соф. 1992 г., стр. 118-119

**“Само светлия път на Мъдростта води
към Истината.
В Истината е скрит Животът.”**

Учителят

БИБЛИОГРАФИЯ

1. “Петимата братя”, изд. Соф. , 1949 г.
2. ”Дали може”, НБ, изд. Соф., 1942 г.
3. “Ликвидация на века”, УС, изд. Соф., 1998 г.
4. “Старото отмина”, УС, изд. Соф. 1947 г.
5. “Беседи обяснения и упътвания”, 1920 г., второ фотот.изд.
6. Той създава”, УС, изд. Соф. 1947 г.
7. “Езикът на Любовта”, рил. бес., изд. Соф. 1939 г.
8. “Божият глас”, ООК, изд. Соф. 1939 г.
9. “Важни и належащи неща”, УС, изд. Соф. 1997 г.
10. “Поучаваше ги”, НБ, изд. Соф. 1949 г.
11. “Новият светилник”, ООК, изд. Соф. 1946 г.
12. “Проявление”, НБ, изд. Соф. ???
13. “За това се родих”, НБ, Соф. 1929 г.
14. “Трите живота”, ООК, изд. Соф. 1999 г.
15. “Запалената свещ”, ООК, изд. Соф. 1999 г.
16. “Двата пътя”, МОК, изд. Соф. 1993 г.
17. “Свещени думи на Учителя”, том 1, изд. София 1992 г.
18. “Ново разбиране”, УС, изд. Соф. 1949 г.
19. “Села и живот” I сер., изд. Соф. 1993 г.
20. “Беседи обяснения и упътвания”, 1919 г., вт. фот. изд.
21. “Буден ум и будно сърце”, ООК, год. 21, том 1, Соф. 1999 г.
22. “Новата мисъл”, ООК, изд. Соф. 1947 г-
23. “Писма до първите ученици”, първо изд. 1999 г.
24. “Единственото богатство”, ООК, год. 19, том 1, Соф. 1999 г.
25. “Начало на Мъдростта”, ООК, изд. Соф. 1947 г.
26. “Любов към Бога”, рил. бес. – 1931 г., изд. Соф. 1932 г.
27. “Пътят на доброто”, МОК, изд. Соф. 1999 г.
28. “Вечно подмладяване”, НБ, изд. Соф. 1944 г.
29. “Посока на растене”, МОК, изд. Соф. 1939 г.
30. “Добри навици”, МОК, изд. Бяло Бр. 1994 г.
31. “Себе си познай” 3 книга, изд. ИК “Виделина”, Соф. 1998 г.

32. “Положителни и отрицателни сили в природата”, 2 том, изд. Хелиопол, 1998 г.
33. “Царският път на душата”, рил. бес., Соф. 1935 г.
34. “Събуждане”, ООК, изд. Соф. 1944 г.
35. “Приготовленията на сърцето”, НБ, изд. Соф. 1999 г.
36. “Добри и лоши условия”, ООК, изд. Соф. 1937 г.
37. “Форми в природата”, ОК, изд. Соф. 1938 г.
38. “Абсолютна справедливост”, ООК, ИК “Жануа 98”, 2002 г.
39. “Беседи обяснения и упътвания”, 1920 г., вт. фот. изд.
40. “Влизане”, НБ, изд. Соф. 1930 г.
41. “Високият идеал”, ООК, 1 том, изд. Сонита 2001 г.
42. “Методи за самовъзпитание”, МОК, изд. Соф. 1941 г.
43. Възможности в живота”, МОК, изд. Аск-93, 1998 г.
44. Молитвеник, изд. Сонита, 1995 г.
45. “Неразрешеното”, ООК, изд. Соф. 1933 г.
46. “Благословена между жените”, Соф. 1930 г, фот. изд.
47. “Възможности за щастие”, съборни бес., Соф. 1941 г.
48. “Божествен и човешки свят”, изд. Хелиопол, 1995 г.
49. “Просветено съзнание”, ООК, изд. Соф. 1940 г.
50. “най-лесното”, МОК, изд. Соф. 1998 г.
51. “Законът и Любовта”, ООК, изд. Соф. 1936 г.
52. “Съразмерност в природата”, МОК, изд. Соф. 1949 г.
53. “Божествените условия”, МОК, изд. Соф. 1942 г.
54. “Светото място”, МОК, изд. Соф. 1939 г.
55. “Трите посоки”, ООК, изд. Соф. 1949 г.
56. “четирите кръга”, ООК, изд. Соф. 1934 г.
57. “Работа на природата”, ООК, изд. Соф. 1948 г.
58. “Посока на растене”, МОК, изд. Соф. 1938 г.
59. “Добри наведе”, МОК, изд. Соф. 1994 г.
60. “Отворени форми”, МОК, изд. Соф. 1943 г.
61. бес. “Кротостта и смириенето”, 1920 г.
62. “Път на мисълта”, изд. Соф. 1949 г.
63. бес. “Електричеството и магнетизмът”, Соф. 1920 г.
64. “За това се родих”, НБ, изд. Варна 1998 г.
65. “Акордиране на човешката душа” 2 том, изд. Бяло Бр., Соф. 2000 г.

66. “Вътрешният господар”, ООК, изд. Алфадар
67. “Книга на здравето”, изд. Астрала, Соф. 1993 г.
68. “Да възлюбей Господа”, НБ, изд. Соф. 1946 г.
69. “Степени на съзнанието”, ООК, изд. Соф. 1939 г.
70. “Прав път”, ООК, Соф. 71. “Ключът на живота”, ИК Снеж., 1993 г.
72. “Отиване и връщане”, съб. бес., Соф. 1997 г.
73. “Славата божия, Царството Божие и Волята Божия”, ООК, изд. Соф. 1998 г.
74. “Козативни сили”, ООК, изд. Соф. 1930 г.
75. Молитвеник, изд. бяло Бр., 2002 г.
76. “Възможни постижения”, ООК, изд. Соф. 1934 г.
77. “Беседи обяснения и упътвания”, 1922 г., фотот. изд.
78. “Простите истини”, ООК, изд. Соф. 1933 г.
79. “Пътят на ученика”, изд. Бяло Бр. , Соф. 1992 г.

СЪДЪРЖАНИЕ

Предговор	3
1. Беседата “Първичната връзка” от “Петимата братя”, София 1949 г.	4
2. Беседата “Да се роди” от “Дали може”, НБ, изд. Соф. 1942 г.	15
3. Беседата “Окоето на любовта” от “Ликвидация на века”, УС, изд. Соф. 1998 г.	31
4. Пътят към свободата	48
5. Практика /практични съвети как да постигнем свобода/ дата/	101
5.1 Ръце и пръсти:	108
5.2 Мозъчни центрове	114
5.3 Дишане	129
6. Пътят към освобождение	138
7. Подмладяване	150
8. Формули от Учителя /методи за самовнушение/	153
9. Молитвата	156
10. Мисъл за Бога	162
11. Диамантена воля	169
12. Библиография	173

*Из Словото на Учителя Беинса Дуно
(Петър Дънов)*

Ученик - Път към освобождение

Българска, първо издание
Формат: 32/84/108
Печатни коли: 11,13

Съставител: Еней
Корица: Н. Чухлев

Издател: Еней

